

[1974 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, கோயில்களின் வருமானத்தைப் பொறுத்தும், அந்தக் கோயில்களிலே உள்ள உபரி நிதியைப் பொறுத்தும் தான் வழங்கப்படுகிறதே தவிர எல்லாக் கோயில்களிலும் பத்து குழந்தைகள் என்ற வீதத்தில் வழங்கப்படவில்லை. எந்தெந்தக் கோயில்களில் உபரி நிதி அதிகமாக இருக்கிறதோ அந்த நிதியின் தன்மையைப் பொறுத்து குழந்தைகளுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : லிஸ்ட் டெம்பிள்ஸ் எல்லாவற்றிலும் இப்படி ஒழுங்கான முறையில் பால் வழங்கப்படுகிறதா? ஒழுங்கான முறையில் பால் வழங்கப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க கமிட்டி போடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அதிலே சந்தேகம் வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு என்று வழங்கப்படுகிற பால் ஒழுங்காகத்தான் வழங்கப்படுகிறது. லிஸ்ட் டெம்பிள்ஸ் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பவற்றிலும் எந்தக் கோயில்களில் உபரி நிதி இருக்கிறதோ அந்தக் கோயில்களில் மட்டும் பால் வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி *இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வரவு—செலவுத் திட்டத்தின் மீதான பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டம். திரு கே. எம். ராஜகோடால் நேற்று ஐந்து நிமிடம் பேசியாகிவிட்டது. இப்போது ஐந்து நிமிடத்திற்குள் முடித்துவிட வேண்டும்.

*திரு. க. மு. இராசகோபால் : குறுக்கீடு இல்லாமல் இருந்தால் ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, உலகத்திலே மனிதனை மனிதன் சுரண்டி வாழ்கின்ற கொடுமையை இந்த நாட்டிலே ஒழிக்க வேண்டுமென்று தன்னுடைய உள்ளத்திலே அடங்கிக் கிடந்ததை, அவன் நெஞ்சத்திலே ஊறிக் கிடந்ததை வடித்து விட்டு மடிந்தான் காரல் மார்க்ஸ், இங்கர்சால். அதைச் செயல் வடிவில் கொண்டு வந்தவன் மாபெரும் புரட்சி வீரன் ரஷ்ய நாட்டு லெனின். அவனைத்தான் மக்கள் மத்தியில் புரட்சிக்காரன் என்று ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

1974 மார்ச் 14]

[திரு. க.மு. இராசகோபால்]

ஆனால் தமிழ் நாட்டில் எடுத்ததற்கெல்லாம் புரட்சி புரட்சி என்று சொல்கின்றார்கள். எனக்கு உள்ளபடியே மெத்த வேதனையாக இருக்கிறது. அவர் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே எவ்வளவு பெரியமோசடி செய்திருக்கிறார். அவரை இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் மக்கள். அவர் இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிற சொத்துக் கணக்கில் எவ்வளவு மோசடி செய்திருக்கிறார்? எந்த அளவுக்குச் சொத்துக் கணக்கை மறைத்திருக்கிறார்? இங்கே சொத்தை மொத்தமாகக் காட்டிவிட்டால் டில்லியினுடைய கணக்கில் அகப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டியிருக்குமே என்ற எண்ணத்தில் ஏமாற்றிக் கொண்டு இருக்கும் நபரை இன்று வரை சட்டம் என்ன செய்திருக்கிறது? இங்குள்ள அத்தனை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் சொத்துக் கணக்கை ஒழுங்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நஞ்சை எவ்வளவு, புஞ்சை எவ்வளவு, வீடுகள் எத்தனை, தட்டை வீடுகள் எத்தனை, மதிப்பு எவ்வளவு என்ற நிலை எல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர் சொத்துக் கணக்கைத் தாக்கல் செய்திருப்பதே ஓராண்டுதான். அந்த ஓராண்டு காட்டியிருக்கிற கணக்கிலும் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? “ஓடி ஓடி உழைக்கணும்; ஊருக்கெல்லாம் கொடுக்கணும்” என்றவர் ஊருக்கு எங்கே கொடுக்கிறார்? தன்னுடைய கணக்கில் “ராமாவரம் தோட்டம், நிலம், வீடு—எனக்கும் சக்கரபாணிக்கும் பாதி” என்று கூறியிருக்கிறார். நஞ்சை எவ்வளவு, புஞ்சை எவ்வளவு, மதிப்பீடு என்ன என்று சொல்லவில்லை. எவ்வளவு பெரிய மோசடி?

திரு. கோவை செழியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் எல்லாம் வேண்டாம்.

திரு. கோவை செழியன் : அவர் உட்கார்ந்து விட்டார். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சொத்துக் கணக்கைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பல பேரும் சொத்துக் கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடுத்திருக்கிற சொத்துக் கணக்கு சரிதானா என்று இதுவரை எந்தக் கமிஷனாவது ஆராய்ந்து பார்த்ததா? உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியை வைத்து சரிபார்த்ததா? அல்லது போலீஸ் இலாகாவில் இருப்பவர்களை வைத்து சரிபார்த்துச் சொன்னார்களா? மாண்புமிகு ஆதித்தனார் அவர்கள் கணக்கு சரிதானா....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசியதற்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்களைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : சொத்துக் கணக்கு தவறு என்று சொல்லவில்லை. அவர் கொடுத்த கணக்கே மோசடி என்று சொல்லுகிறேன் (குறிக்கீடு). மக்களை ஏமாற்றுகின்ற தில்லுமுல்லுக்காரர் புரட்சித் தலைவன் என்று அழைக்கப்பட்டால் அதைவிட அவமானம் இந்த நாட்டில் வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

[1974 மார்ச் 14]

திரு. ப. செளந்தரபாண்டியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் இந்த அரசாங்கம் செய்த முடிவிற்படி ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் சொத்துக் கணக்கை வைக்கிறோம். இதே முறையில்தான் அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் கணக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே ஏதாவது முரண்பாடு இருக்குமானால், தவறுகள் இருக்குமானால் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அல்லது அவை முன்னவர் ஒரு குழுவை அமைத்து பரிசீலனை செய்யலாமே தவிர, நம்முடைய அவையில் இருக்கும் உறுப்பினரை தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு உறுப்பினர் முறைகேடான முறையில் சுட்டிக்காட்டுவது அவையின் கண்ணியத்திற்கு உகந்தது அல்ல. இதை நம்முடைய நடைமுறையாகப் பின்பற்றலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இன்னும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது—இங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் சொத்துக் கணக்கில் நிரம்பத் தவறுகள் இருக்கின்றன என்று என்னாலே கூற முடியும். இந்த நிலை வளர்ந்தால் இந்த அவையின் கண்ணியத்தைப் பாதிக்கும். இதைப் பற்றி நீங்கள் ஒரு முடிவு கூறவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. ராசகோபால் அவர்கள் கொடுத்த நேரத்தில் பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசங்கள்.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : கொடுத்த நேரத்தில் பேசிவிட்டுப் போகிறேன். பட்ஜெட்டைப் படிக்கத் தெரியாது.

அவர் கொடுத்த சொத்துக் கணக்கில் நஞ்சை எவ்வளவு, புஞ்சை எவ்வளவு, மதிப்பீடு என்ன என்று ஒரு இடத்தில் கூட சொல்லவில்லை. இது என்ன கணக்கு? பிறகு வங்கியின் கணக்கைக் சொல்லுகிறார். இந்தியன் வங்கி, ராயப்பேட்டை, இந்தியன் ஒவர்சிஸ் வங்கி, மைலாப்பூர், சிண்டிகேட் பாங்க்

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய சொத்து விவரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வருஷா வருஷம் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுப்பது ஒரு சடங்கு மாதிரி இருக்கிறது. கேரளத்தில் இந்த மாதிரி கணக்கைக் கொடுத்தவுடன் அமைச்சரவை பரிசீலிக்கிறது. இங்கு பரிசீலனை என்ற பேச்சுக்கே இடம் கிடையாது. இங்கு அவரவர்கள் கணக்குகளைச் சமர்ப்பிக்கலாம் அவ்வளவு தான். அப்படிக்கொடுத்திருப்பது சரியாகக் கூட இருக்கலாம், அல்லது தவறாகக் கூட இருக்கலாம். இங்கே இப்படிப் பேசுவது உறுப்பினர்களுடைய உரிமையையே மீறுவதாக இருக்கிறது. நான் இந்த ஆண்டு கணக்கைக் கொடுக்கவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை வருஷா வருஷம் என்னுடைய சொத்துக்கள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அதிலே தகராறு இல்லை. ஆனால் கொடுத்துப் பயன் இல்லை. அது ஒரு சடங்கு மாதிரி இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 14]

[திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி]

As a protest I have not submitted the accounts of last year deliberately.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்று சொல்லுங்கள்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : இதைப் பற்றி இப்படி காமென்ட் பண்ணுவது முறைதானா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒருவர் கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார். அது சரியல்ல என்று இங்குள்ள உறுப்பினர் சொல்லுகிறார். இங்கே வைக்கப்பட்ட கணக்கைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறார். (குறுக்கீடுகள்).

திரு சி. வி. வேல்ப்பன் : அவர் கொடுத்த கணக்கு தவறு என்று இவர் எப்படி சொல்ல முடியும் ?

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : This will open the pandora's box. என்னுடைய கணக்கை முதல் வருஷம் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்றைக்குப் பார்த்தால் அது குறைந்திருக்கும். இப்படி ஒவ்வொருவரும் கொடுக்கிறார்களா ? அவர்களுடைய நிலைமையை வைத்து அதைப் பற்றித் தாங்களே பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போடுங்கள். கொடுக்கப்பட்டுள்ள கணக்குகள் எல்லாம் சரியானவைதானா என்று ஆராய ஒரு குழு போடுங்கள். நீங்கள் அதைப் பற்றி விசாரித்துச் சொல்லுங்கள். இங்கே நம்முடைய சட்டத்தின் அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறதே தவிர, அதைப் பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று சூழ்நிலை இல்லை.

It is out of order. Protection should be given to the Hon. members who have submitted accounts.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த மாதிரியான விரிவான விமர்சனம் இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு விட்டு விடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் எல்லோரும் கணக்குகள் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றி நாம் விமர்சிக்காமல் இருப்பது சாலச்சிறந்ததாகும் என்ற கருத்தை நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது ஒரு ஒப்பன் டாகுமென்டாக இருப்பதால் அதைப்பற்றி இவ்வளவு விரிவாக இங்கே விவாதிக்க வேண்டுமா என்பதை தாங்கள் அருள்கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கணக்குகளை எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். நியாயமான, ஒழுங்கான கணக்குகளைத் தரவேண்டும் என்பது தான் ஜனநாயக மரபு. அதன்படி தந்திருக்கிறார்கள். அதிலிருக்கிற தவறுகளையெல்லாம் பற்றி இங்கே விவாதித்தால் அது நன்றாக இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

[1974 மார்ச் 14]

திரு. என். கணபதி : இந்த அவையில் வைக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு கடிதமும் அல்லது அறிக்கைகளும் இந்த அவையில் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட அதிலிருக்கிற குற்றங் குறைகளை இங்கிருக்கிற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிற அந்த அடிப்படை உரிமையை மதித்துத் தான் இந்த அவையில் வைக்கப்படுகிறது. எனவே இந்த அவையில் வைக்கப்படுகிற இந்தச் சொத்துக் கணக்கில் இருக்கிற குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு அடிப்படை உரிமை இருக்கிறது என்பதை நான் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே சொத்துக் கணக்கில் இருக்கிற குற்றங்குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு, அது பற்றி கமென்ட்ஸ் செய்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொடுக்கப்படும் கணக்குகள் இந்த அவையின் முன் வைக்கப்படுகின்றன. அவை முன் வைக்கப்பட்ட எந்தக் காரியத்தைப் பற்றியும் விமர்சிக்க அவையில் இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. திரு. இராசகோபால் சொன்னார்கள் என்றால் இன்னொரு உருப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினரின் கணக்கு சரியாக இல்லை என்று சொல்வதற்கு அவருக்கு, உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. வாய்ப்பு வரும்போது பயன்படுத்தலாம். அதில் தவறு இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அதுபற்றி தாங்கள் எந்தவிதமான தீர்ப்பும் வழங்கவில்லை. இந்த நிலை வளருமே யானால் பேரவைத் தலைவருடைய சொத்துக் கணக்குகளைப் பற்றி பேச வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

(கூச்சல்-குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சௌந்தரபாண்டியன் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினார். அது என்ன என்று கேட்பதற்கு முன் திரு. கோவிந்தராசன் எழுந்து நின்று

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : அவர்கள்தான் முதலில் எழுந்தார்கள், பின்னர்தான் நான் எழுந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் தான் முதலில் எழுந்து நின்றது. திரு. சௌந்தரபாண்டியன் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்தார். அவர் முதலில் சொல்லி முடிக்கட்டும்.

Thiru V. Krishnamoorthi (Nellikuppam) : May I submit to the Hon. Speaker that we have to maintain the dignity and decorum of the House.

1974 மார்ச் 14] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குட்டம்)]

உறுப்பினர்கள் தங்கள் கணக்குகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றித்தான் பேச முடியும், பேச வார்கள். ஆகவே அதைவிட்டுவிட்டு வேறு விஷயத்திற்குச் செல்ல உறுப்பினர் அவர்களை அழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் கொடுத்திருக்கிற கணக்குகள் மோசடியானது அல்லது தவறானது என்று சொல்வது சரிதானா என்பது தான் என் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது இந்த அவைமுன் வைக்கப் பட்ட ஒரு காகிதம். அந்தக் காகிதத்தைப் பற்றி ஒரு உறுப்பினர் கருத்து சொல்கிறார். அந்தக் கருத்துக்கு மாற்று கருத்து தெரிவிக்க வேண்டுமானால் நீங்களும் கருத்து தெரிவிக்கலாமே தவிர விவாதிக்கவே கூடாது என்று சொல்லமுடியாது.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : நான் உள்ளதைச் சொல்கிறேன். ஏன் இவ்வளவு வேகம் காட்டுகிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நானும் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்தான். நானும் கணக்குகளை, என் சொத்துக் கணக்குகளை வைத்திருக்கிறேன். காஞ்சிபுரம் வட்டம், கம்பராசபுரம் க. மு. இராசகோபால் நான். எனக்குள்ள சொத்துக்கள், 18 ஏக்கர் 94 சென்ட் நன்செய் நிலம், 20 ஏக்கர் 4 சென்ட் புன்செய் நிலம். மதிப்பு சுமார் ரூ. 75,000. இருக்க தட்டை ஓட்டு வீடுகள், ஒரு மெத்தை வீடு, மதிப்பு ரூ. 13,000. வாலாஜாபாத்தில் ஒரு சிறிய மெத்தைக் கட்டடம், மதிப்பு ரூ. 3,000. இப்படி என் சொத்து மதிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் இவர்கள் இங்கு அதன் மதிப்பைக் கொடுக்கவில்லை, விஸ்திரணம் பற்றியும் சொல்லவில்லை. ஆகவே நான் இதைப் பற்றிக் குறை கூறும்போது ஏன் பாய்கிரீர்கள்? நான் மதிப்பு வைத்திருக்கும் அண்ணன் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சட்டம் படித்தவர்கள். அவர்களே இதற்கு **என்றால், கணக்கு கேட்டுத்தான் இந்த எங்கள் குடும்பமே இரண்டாகப் பிரிந்திருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : யார் **
என்று கேட்கிறேன். இந்தக் கணக்கு விவகாரம்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த விவாதத்தில் நண்பர் திரு. இராசகோபால் அவர்கள் பேசும்போது **
என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையை அவர்கள் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்வது நல்லது, நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து அதை எடுத்து விடுவதும் நல்லது.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : நான் அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[1974 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தையை நான் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். திரு. தியாகராசன்.

*திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த 1974-75-ம் ஆண்டுக் கூடான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன்வருகிறேன்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்காக நம் முதல்வர் அவர்கள் அளித்துள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், இன்றையதினம் டெல்லி மாநகரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அரசின் பட்ஜெட் விட நம் அரசு தந்திருக்கிற பட்ஜெட் போற்றுதற்குரியதாக இருக்கிறது. அதை நாடே போற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. நம் நாட்டு மக்கள் அதை உண்மையிலேயே பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக இந்த பட்ஜெட்டில் வேளாண்மைத் துறைக்காக 68.81 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பயனாக நாட்டில் பசுமைப் புரட்சி தோன்றி வேளாண்மைத் துறை நல்லமுறையில் வளர்ச்சி பெற வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. மாநில வளர்ச்சிப் டண்னை ஒன்றைத் துவக்க நம் அரசு முன்வந்திருக்கிறது. விவசாயம் வளர்ச்சி பெறுவதற்காக கால் நடை வளர்ச்சிக்காக 5.26 கோடி ரூபாய் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கிடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் கால்நடை வளர்ச்சி மேம்பாடு அடைந்தால் விவசாயத்திற்கு அது நல்லமுறையில் பயன்படும்.

அடுத்து, நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் 30.83 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நம் நாட்டில் பாசன வசதிகள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி பெற உதவியாக இருந்து விவசாயம் நல்லமுறையில் வளர்ச்சி பெறவும் நல்லதொரு வாய்ப்பாக அமையும்.

[முற்பகல் 10:30]

என்னுடைய தொகுதியிலே—திருத்தணி வட்டத்திலே—சில புதிய ஏரிகளைப் அமைக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அவைகளை இந்த ஆண்டாவது எடுத்து, அந்தப் புதிய ஏரிகளை அமைவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறுபாசன திட்டத்திற்காக ரூ. 4.51 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சிறுபாசன திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தப் பணம் அநேகமாகப் போதாது என்று கருதுகிறேன். சிறு சிறு பாசனத் திட்டங்களை வளப்படுத்தவதற்குப் போதுமான பண வசதி இல்லாததாலும், அவைகளுக்கு வாய்க்கால்கள் இல்லாத காரணத்தாலும் சிறு பாசனங்கள்

1974 மார்ச் 14]

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

சரியான முறையில் செய்திட முடியாமல் போகிறது. ஆகவே, இதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நம்முடைய மின்சார வளர்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் அது நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை நான் வரவேற்கிற போது, இந்த ஆண்டு ஒரு புதிய திட்டத்தை நம்முடைய அரசு சொல்லி இருக்கிறது. அதாவது, அரிசன காலனிகளுக்கு வீதி விளக்குப் போட்டு, அதற்காகும் செலவை, அரசே ஏற்றுக்கொள்கிறது. இது உண்மையிலேயே ஒரு நல்ல பணி, எந்த அரசும் செய்யாத ஒரு நல்ல பணி என்பதை நான் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு துயர் தணிப்பிற்காக ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று தமிழகத்தில் பெரிய நெசவாளர் பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்கள் தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர் தான். அவர்களின் விற்பனை 1972-73-ல் 9.17 கோடி ரூபாயாக இருந்ததற்கு மாறாக, நடப்பு ஆண்டில் 12 கோடி ரூபாயாகப் பெருகியுள்ளது என்று குறிப்பிட்டு இருப்பதிலிருந்து ஏழை நெசவாளர்களுக்கு, அவர்களுடைய உற்பத்தி நல்ல முறையில் விற்பனையாக இருப்பது அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், நம்முடைய அரசு சென்ற ஆண்டு ரூ. 1 கோடி அவர்களுக்கு கடனாகக் கொடுத்தது. கடந்த ஆண்டு ஒரு நெருக்கடி வந்தபோது, நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் ஒரு கைத்தறி நெசவாளருக்கு ரூ. 100 என்ற அடிப்படையில் ரூ. 1 கோடி ரூபாயைக் கடனாக வழங்கி இருந்தார்கள். இன்று இருக்கும் நெசவாளர்களின் நெருக்கடியைக் கருத்தில் கொண்டு, அதைத் தடுக்கும் வகையில் அந்தக் கடனை ரத்து செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசு நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கைத்தறி வாரியம் அமைத்து, கூட்டுறவு சங்கங்களில் இல்லாத நெசவாளர்களுக்கும் நூல் விநியோகிப்பது, ஜவுளி விற்பது ஆகியவை பற்றி சந்தானம் குழு கொடுத்த அறிக்கையில் பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அதை ஏற்று செயல்படுத்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வரும்போது இன்றையதினம் நெசவாளர்களுக்கு இருக்கும் குறைகள் ஓரளவிற்கு தீர்ந்து விடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், தமிழகத்தில் பெரும் அளவு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்த வளர்ச்சியின் வேகத்தோடு, இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 8 சர்க்கரை ஆலைகள் துவங்கப்படவிருக்கிறது. அந்த 8 ஆலைகளில் ஒன்றை பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதியாக இருக்கும் திருத்தணியில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களையும், மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சு அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

1974 மார்ச் 14

அடுத்ததாக, மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக பல கோடி ரூபாயை இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கி இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் மத்தூர், வங்கனூர் போன்ற இடங்களில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் அரசாங்க ஹாஸ்பிடல் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்தைத் தவிர, வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் செய்ய முடியாத ஒரு நல்ல திட்டத்தை, அதாவது அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக ஒரு வாரியம் அமைத்து இருக்கிறார்கள். ஐந்து லட்சம் வீடுகள் ஐந்தாண்டுக காலத்தில் கட்டுவதற்கு இந்த வீட்டு வசதிக் கழகம் முற்படும் என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை அரசு தயாரித்து இருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்விக்காக ரூ. 110 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் திருத்தணி கலைக் கல்லூரியில் இது வரையில் பட்டப் படிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் அந்தப் பகுதி மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆண்டாவது அங்கே பட்டப்படிப்பு வகுப்பு அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, சமூகப் பொது பாதுகாப்பு திட்டம் ஒன்றை தமிழக அரசு ஒன்று தான், கலைஞர் அவர்கள் தான் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இது புதுமையானது மட்டுமல்ல, இது எல்லா மக்களாலும் வரவேற்கக்கூடியதொன்றாகும். அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக பல லட்சக்கணக்கான வீடுகளை கட்டுவதற்கு அரசு திட்டமிட்டு இருக்கிறது. இப்போது நகர் பகுதிகளில் தான் அந்த வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. அவற்றை கிராமப்புறத்தில் கட்டுவதற்கும் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர் திட்டத்தின் கீழ் எங்கள் திருத்தணி வட்டத்தில் உள்ள பொதட்டூர் பேட்டை, அம்மையார்புரம், பள்ளிப்பட்டு போன்ற நகரப் பஞ்சாயத்துகளில் குடிநீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சாலைகள் நன்றாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பள்ளிப் பட்டு குசஸ்தனி ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு 67-லேயே திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இருந்தும் அதற்குப் பண வசதி இல்லாததால் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, அதற்காக அரசு கருணை கூர்ந்து பணம் ஒதுக்கி, அந்தப் பாலத்தை கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டே அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 யார்ச 14]

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

திருத்தணியில் ரயில்வே மேம்பாலம் ஒன்று அவசியம் வேண்டும். அது மிகவும் அவசியம். அது இல்லாததால் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதையும் இந்த அரசாங்கம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப் பித்துள்ள இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய சில பொதுக் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அனுமதி தந்தமைக்கு நன்றி யறிதல் உடையவனாக இருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசியவர்களின் வாதத்தைப் பார்க்கிறபோது, நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம் இல்லாத பல் வேறு விதமான விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்கிற காரணத்தால் நேர நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. விஷயம் பேச வேண்டுமென்பவர்களுக்கு நேரம் கொடுக்க இல்லாமல் போகும் நெருக்கடியும் தங்களுக்கு ஏற்பட்டு, விடுகிறது. மேலும் சம்பந்தமில்லாத வம்புகளும் ஏற்படும் சூழ்நிலையைப் பார்க்கிற போது எனக்கு மிகவும் மனவேதனையாக இருக்கிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்கிற நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரின் நிதிநிலை அறிக்கை பற்றியும் நாடாளுமன்றத்தில் நேற்றைய தினம் விவாதம் தொடங்கியிருக்கிறது. அங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு, இங்கேயிருப்பவர்களும் நடக்கவேண்டும். காலையில் எழுந்தவுடன் ரேடியோவை முடுக்கிவிட்டுக் கேட்டேன். அங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள், இப்போது இருப்பது ஒரு தேசிய நெருக்கடி என்று நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இது நாடு பூராவிலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு விஷயம். ஏதோ ஒரு ராஜ்யத்தில் இருக்கும் நிலைமை அல்ல. நாடு பூராவிலும் மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறது. இது எங்கே கொண்டுபோய் விடுமோ என்ற விதத்தில் இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கிறது என்பதை மறந்து விட்டு நாம் பிரச்சனைகளை கவனிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதை மறைப்பதற்கு பற்பல சிறு சிறு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஊழலைப் பற்றி, மற்றவற்றைப் பற்றி பேசுவதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த நெருக்கடிப் பிரச்சனையை மறைப்பதற்காகப் பேசக் கூடாது என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெருக்கடிப் பிரச்சனையை பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, இப்படிப்பட்ட சாதாரண பிரச்சனைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் வகையில் பல தோழர்கள் இங்கே பேசினார்கள். அப்படிப் பேசுவது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 14]

இந்த நெருக்கடிக்கான காரணத்தைப்பற்றி டார்க்கிற நேரத்தில், அதற்குப் பெரும் பொறுப்பு மத்திய சர்க்கார் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் மத்திய சர்க்காரின் கையில் தான் பெரும் அளவிற்கு அதிகாரம் குவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்களின் நடவடிக்கை இல்லாமல் அந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்க முடியாது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில் நான் கூறுகிறேன். மத்திய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு உண்டு. அதைச் சொல்கிற நேரத்தில் மாநில சர்க்கார் அவர்களுக்கு உரிய அச்சங்களை, பலகினைங்களை, அதற்கேற்ப இருக்கும் சூழ்நிலைகளை மறைப்பதற்காக இதை உபயோகிக்க வேண்டாம், அப்படி உபயோகிப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கும் நெருக்கடிக்குக் காரணம், விலைவாசி ஏற்றத்தின் ரூபத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. சொல்லப் போனால் தமிழ்நாட்டைவிட மற்ற பகுதிகளில் கோர தாண்டவமாடுகிறது. உதாரணமாக குஜராத்லில் ஒரு எம். எல்.ஏ.-வை மொட்டை அடித்து கழுதையில் ஏற்றி ஊர்வலம் விட்டிருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் இந்த நெருக்கடி தாண்டவமாடுகிறது. 74 பேர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டார்கள். இன்னும் இந்திராகாந்தி அம்மையார் தான் வற்புறுத்தலுக்கு கட்டுப்பட்டமாட்டேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். சட்டமன்றம் பூராவும் கலையும் வரையில் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கப் போகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இது எதைக் காட்டுகிறது? ஏன் நெருக்கடி? ஏன் விலைவாசிஏற்றம்?

இருக்கக்கூடிய உணவு பற்றுக்குறை தீர்க்கப்பட வேண்டும். முதலிலே இந்த நெருக்கடியை தணிக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். என்ன செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை கூறியும் அவர்கள் செய்யவில்லை என்றால், நிச்சயமாக, கண்டிப்பாக எதிர்த்துப் போராடுவோம். நெருக்கடி தணிய வேண்டும். அதற்குண்டான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். வெளி நாட்டிற்கு நாம் கொடுக்க வேண்டிய கடன் பாக்கி, நாம் செலுத்திக் கொண்டு வரக்கூடிய வட்டி, வெளிநாட்டினர் இங்கே அடிக்கக்கூடிய கொள்னை, இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்கள், இந்த நாட்டில், இருக்கக்கூடிய ஏகபோக முதலாளிகளின் போக்கு, அவர்கள் எப்படி பணத்தை சுரண்டுகிறார்கள் என்ற தன்மை, பொதுவாக நாட்டில் அரசாங்கத்தையே நொடிக்க வைக்கக்கூடிய அளவில் 7,000, 8,000 கோடி ரூபாய் கறுப்புப் டணம் இந்த நாட்டில் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. இவைகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, அதிகாரத்தை ஓரளவுக்கு இங்கே கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் தான் நாம் கேட்கிறோம். கிட்டத்தட்ட பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு நாம்

1974 மார்ச் 14]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

எவ்வளவு அதிகாரம் கொடுக்கிறோமோ அதுபோன்ற அதிகாரங்கள் தான் மாநில சர்க்காருக்கு இங்கே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. நாட்டை துண்டாட வேண்டும் என்ற எண்ணம் யாருக்கும் இல்லை. இந்தப் பிரச்சனைகளை யெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு மாநில சர்க்காருக்கு போதிய ஆதிகாரம் வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். இந்திய ஆளும் கட்சிகாரர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் ரொம்ப வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் தன்னுடைய கடமைகளை செய்து வருகிறதா? கடமையை செய்ய முடியாததற்குக் காரணம் என்ன? நாட்டினுடைய ஐக்கியத்தைக் குலைக்க யாரும் விரும்பவில்லை. நான் தெளிவாக கூறுகிறேன். இப்படிச் கூறுவதற்கு உனக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று என்னைக் கேட்கலாம். தி.மு.க. போடு நான் பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் ஒரு அரசியல் அங்கமாக இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிச்சயம் நாட்டை உடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. நாடு ஒன்றுபடுவதற்கு சில மாற்றங்கள் தேவை. நிச்சயம் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லக் கூடிய பிரச்சனை, அந்த இழையோடு இருக்கக்கூடிய மையக் கருத்து இந்த பட்ஜெட்டில், நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. தொடக்கம் முதற்கொண்டு இறுதி வரையில் இருக்கக்கூடிய மையக் கருத்தாக அது அமைந்திருக்கிறது.

மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று எதற்காகக் கேட்கிறோம்? இந்தியா ஒரு யூனியன் ஆஃப் ஸ்டேட்ஸ் ஆக இருக்க வேண்டும் அல்லது யூனியன் ஆஃப் கோசலிஸ்ட் ரிபப்ளிக்காக இருக்க வேண்டும்—அந்த அடிப்படையில் இன்றைய தினம் சில மாற்றங்கள் தேவை. அந்தத் திசையில் ஒரு எவல்யூஷன் அல்லது ரிவல்யூஷன் ஏற்பட்டால் தான் இந்தியாவினுடைய ஒற்றுமை ஸ்திரமாக இருக்கும். அந்த ஒற்றுமையை குலைக்க முடியாது. அந்த ஒற்றுமை உணர்ச்சி அடிப்படையில் ஏற்படக் கூடியது ஒற்றுமை அல்ல. உணர்வு பூர்வமான ஒற்றுமை, மக்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய விதத்தில் ஏற்படக் கூடிய ஒற்றுமை, பின்தங்கியவர்களை முன்னேற்றக்கூடிய அளவில் தேசிய அளவில் நிலை யாக இருக்கக்கூடிய ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

பல நண்பர்கள் மானியங்களைப் பற்றியெல்லாம் இந்த விவாதத்தில் பேசினார்கள். அந்தந்த மானியக் கோரிக்கை விவாதிக்கப்படும்பொழுது அதைப் பற்றிப் பேசலாம். மானியங்களைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரம் இது அல்ல. இங்கே ஒரு குளம் வெட்ட வேண்டும், அங்கே ஒரு அணை டோட வேண்டும், அங்கே ஒரு ஏரி அமைக்க வேண்டும், ஒரு லைன் போட

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 14]

வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் இதில் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. அரசியல் கருத்துக்களை பொதுவாக விவாதிக்கக்கூடிய பயம் இது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாநில சயாட்சி என்பது இந்திய சர்க்காரை எதிர் நோக்கியிருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் காண வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதைப் பேஸ்பண்ண வேண்டும், எதிர் நோக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் எங்கேயோ கூட இதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். இரண்டு பெரிய வல்லரசுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று யூனெட் ஸ்டேட் ஆஃப் அமெரிக்கா, இன்னொன்று யூனியன் ஆஃப் சோஷலிஸ்ட் சோவியட் ரிப்பனிக். இந்த இரண்டிலும் ஒன்றினுடைய அமைப்பு முதலாளிசத்துவ அமைப்பு, மற்றொன்றினுடைய அமைப்பு சோஷலிச அமைப்பு என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, அவைகள் இரு வல்லரசுகளாக திகழக்கூடிய அமைப்பாக அமைந்திருக்கின்றன. இது எப்படி ஏற்பட்டது? ஒன்று பூர்ஷுவா அமைப்பில் ஏற்பட்டது. ஒன்று சோஷலிச அப்பபடையில் அமைந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, அடிப்பிட்ட நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்பு அங்கே அமுலில் இருந்துவரக்கூடிய விஷயம் என்றாலும்; இன்றைக்கு இரண்டு நாடுகளும் மிகப் பெரிய வல்லரசுகளாக உலகத்தையே ஆட்டிடைக்கக்கூடிய வலிமை மிக்க நாடுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆகவே இதைப் பார்க்கும்பொழுது சம்பிரதாயமாக ஒற்றுமை என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. மந்திரத்தால் ஒற்றுமை ஏற்பட்டு விடுமா என்ன? அது ஒரு மந்திரமா? இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை சமாளித்து எதிர்நோக்க வேண்டும். பிரச்சனைகளை சமாளிக்க வேண்டும், இதை யெல்லாம் எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், இரண்டு விஷயங்களை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கலைஞர் அவர்கள் இரண்டு விஷயத்தில் அதிகாரத்தைக் கூட மீறி விட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தில் தலையிட்டுவிட்டார்கள் என்று கூட சொல்லலாம். ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். சட்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் வந்தாகிவிட்டது? என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் வந்தாகிவிட்டது. அதனால் தமிழ் நாட்டிற்கு நல்லது தானே, தமிழ் நாட்டிற்கு அதனால் ஏதாவது கெடுதல் ஏற்படுகிறதா? தமிழ் நாட்டிற்கு நல்லது என்றால் இந்தியாவிற்கே நல்லது தான். தமிழ் நாட்டில் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது என்றால் அது நிச்சயம் அகில இந்தியாவிலும் பிரதிபலிக்கத்தானே செய்யும். அப்படி ஒரு தேசிய கண்ணோட்டத்தோடு இதையெல்லாம் அணுக வேண்டும்.

அதேபோல் இன்ஷூரன்ஸ் துறையில் கூட கலைஞர் அவர்கள் மெதுவாகப் புகுந்துவிட்டார்கள். உண்மையிலேயே நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இன்ஷூரன்ஸ் மத்திய சர்க்கார் கையில் இருக்கலாம்.

1974 மார்ச் 14]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

ஆனால் சாமர்த்தியமாக கலைஞர் அவர்கள் அதிலே புகுந்து விட்டார்கள். அந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் அமலுக்கு வந்துவிட்டது. அதனால் லாபம் தானே ? இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா ? தமிழ் நாட்டின் பட்ஜெட்டில் அதன் பிரதிபலிப்பு அடுத்த வருஷத்தில் தெரியப் போகிறது. பத்து லட்சம் சிப்பந்திகள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அத்தனை பேரும் மாதத்திற்கு ஒருவர் ரூ. 10 வீதம் கொடுத்தால் எவ்வளவு வருமானம் வர இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எத்தனை பேர் சாகப் போகிறார்கள் ? எத்தனைப் பேர்களுக்கு ரூ. 10,000 கொடுக்க வேண்டி இருக்கும்? அதுதான் சர்க்காருக்கு ஆதாயம். இவர்கள் இப்படியாருக்கும் தெரியாமல் இன்ஷூரன்ஸ் துறையில் புகுந்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் அறிவித்தது இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமல்ல, குடும்ப நலத் திட்டம். எத்தனை பேர் சாகப்போகிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். இந்த இரண்டு மாத காலத்திற்குள் 20 அரசு அலுவலர்கள் இயற்கை எய்தி, அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் ரூ. 10,000 வீதம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : இரண்டு மாதத்தில் வசூல் பண்ணியது எவ்வளவு என்று பார்க்க வேண்டும். சாகுமியத்தோடு வேலை செய்திருக்கிறார்கள் கலைஞர் அவர்கள். இந்தத் திட்டம் பொது மக்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட இன்ஷூரன்ஸ் தொழிலில் தலையிட்டுவிட்டார்கள். அதிலே என்ன தவறு என்று தெரியவில்லை. மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய திட்டம் தானே, ஆதாயம் வரக்கூடிய திட்டம்தானே ? நான் இதை யெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால், புதிய கண்ணோட்டத்தோடு பிரச்சினையை அணுகவேண்டும்.

கலைஞர் அவர்களுடைய மூஞ்சியைப் பார்க்கக்கூடாது. மந்திரிகளுடைய மூஞ்சியைப் பார்க்காதீர்கள். பிரச்சினையை மாத்நிரம் பாருங்கள். இவர்கள் தான் எப்பொழுதும் ஆட்சியில் நீடித்து இருக்கப் போகிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களா ? கலைஞர் ஆட்சிதான் எப்பொழுதும் இருக்கும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு வந்துவிட்டதா ? நீங்களும் ஒரு காலத்தில் வரத்தான் போகிறீர்கள். அப்பொழுது இதே பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்கப் போகிறீர்கள். அப்பொழுது இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு நீங்கள் பதில் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படும். நான் பொதுவாகச் சொல்கிறேன். யூனியன் ஆஃப் சோஷலிஸ்ட் சோவியத் ரிப்பப்ளிக் இருக்கிறது, யூனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆஃப் அமெரிக்கா இருக்கிறது. அந்த நாட்டில் எல்லாம் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கவேண்டும். யூனிட்டி, பிளவுபடாத யூனிட்டி, ஐக்கியம் ஏற்படவேண்டும். மக்களுடைய அறிவு ஆற்றல் வளரவேண்டும். உணர்ச்சி ரீதியான ஒற்றுமை அல்லாமல், உணர்வு பூர்வமான ஒற்றுமை, நாட்டிலே எல்லோரும் சரி சமம், அனைத்து மக்களும் வாழ வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன, யாரும் யாருக்கும் அடிபணிய வேண்டியதில்லை என்ற அடிப்படையில் இயற்கையாக வளரக் கூடிய ஒற்றுமை வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 14]

என்பது பிரிவினை கோஷமல்ல என்று தான் கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு)
நான் பேசும்பொழுது தயவு செய்து குறுக்கிடவேண்டாம் என்று நண்பர்
வடிவேல் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் கன்ஸர்வேடிவ் மனப்
பான்மையோடு அணுகக்கூடாது. நாட்டிலோ பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்
கிறது. மற்ற இடங்களிலெல்லாம் என்னவெல்லாமோ நடக்கிறது. உள்ள
படியே எம். எல். ஏ. வெளியே நடந்துபோக முடியவில்லை. இன்னும்
சொல்ல போனால், “அதோ எம். எல். ஏ. போகிறார், அவர் தலையை
என் மொட்டை அடித்துவிடக்கூடாது” என்று பேசக்கூடிய நிலைமை கூட
நாட்டில்வந்துவிடும். நான் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியில் ரொம்ப நாட்களாக
இருந்திருக்கிறேன். காரியதரிசியாக இருந்திருக்கிறேன். எனக்கு இந்த
விஷயங்களெல்லாம் தெரியும். பூர்ஷவா தேசிய சர்க்கார், பாமினேட்
பை பூர்ஷவாஸ், அந்த வகையிலே இயங்கக்கூடிய ஒற்றுமை என்றைக்கும்
நிலைத்து நிற்காது. நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிக்கு பதில்
சொல்லவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

புதிய கண்ணோட்டத்தோடு பிரச்சினைகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.
மாநில சுயாட்சி என்றால் தமிழ் நாடு பிரிந்துபோய்விடும் என்று
நினைக்கத் தேவையில்லை. அம்மாதிரி சந்தேகம் வேண்டியதில்லை.
நான் சொல்கிற பாதையில் ஒற்றுமை ஏற்படால் நாட்டை பிரிக்க
முடியாது. மாநில சுயாட்சி என்றாலே, அதிக அதிகாரம் மாநிலங்
களுக்கு வேண்டும் என்றாலே அதை எதிர்க்கக்கூடிய போக்கு
இருக்குமானால், அந்தப் போக்கு தான் பிரிவினைக்கு வித்திடும். நான்
தெட்டத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். புதிய கண்ணோட்டத்தோடு, பிரச்சினையை
தீர்க்கவேண்டும் என்ற நிலையில் இதை அணுகவேண்டும். நான் கலைஞர்
அவர்களைக் கேட்கிறேன். ராஜமன்னார் அறிக்கை பற்றி
கூட இங்கே விவாதிக்கவேண்டும். உங்களுடைய கருத்தைச்
சொல்லுங்கள். இன்னின்ன காரணத்தினாலே அதிக
அதிகாரம் நமக்கு வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். மக்கள்
அதை உணருகின்ற வகையிலே மக்கள் மத்தியிலே உங்கள் கருத்துக்
களைச் சொல்லுங்கள். அப்படியானால்தான் வீண் சந்தேகம் ஏற்படாது.
சுயாட்சி கேட்கிறார்கள் என்ற சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத அளவுக்கு
கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியிலே பரப்ப வேண்டும். மத்தியிலே இருக்கின்ற
வர்களுக்கும் விளக்கிச் சொல்லுங்கள். நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு
வாதாடுங்கள். நியாயமான காரணங்களுக்காக அதிக அதிகாரம் வேண்டு
மென்று நீங்கள் போராட்டம் நடத்துவதானால் அதிலே நாங்களும் சேர்ந்து
கொள்கிறோம் (கரவொலி). நாங்கள் மட்டுமல்ல; நாட்டின் பிரச்சினை
என்று வரும் போது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லோருமே சேர்ந்துகொள்ள
வேண்டியதுதான். அப்போதுதான் பிரச்சினை தீரும்.

என்னுடைய நண்பர், மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர், கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சித்
தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது ஆந்திராவைப்
பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே மட்டும் என்ன நடக்கிறது. விசால்

1974 மார்ச் 14]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

ஆந்திரத்தை காண முடிகிறதா? இல்லையே. மொழிப்பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. அதற்குக்கூட காரணம் நிர்வாகம் ஒரேமாதிரியாக, சீராக விசால ஆந்திராவில் நடைபெறவில்லை என்பதால் பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. அதனால் தெலிங்கானா என்றும், ஆந்திரா என்றும் இரண்டாகப் பிரிகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதுவும் இவர்களுடைய கோரிக்கையை வலுப்படுத்துவதாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது.

அந்தப் பிரச்சனையின் காரணமாக எழுந்த போராட்டத்தின்போது நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் சூடுபட்டு செத்தார்கள். இருந்தபோதிலும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற சமரசம் கூட ஒரு டெம்பரரி Patch-up தான். அது திடீரென்று வேறு வழியிலே வெடிக்கத்தான் போகிறது. தெலிங்கானா, ஆந்திரா என்ற பிரச்சனை எழுந்து, அதன் காரணமாகச் செத்தவர்கள் எல்லாம் தொண்டர்கள். இந்த கம்யூனிஸ்ட்கார்களுக்கு ஒரு பழக்கம் எப்போதுமே உண்டு. தலைவர்கள் முன்னால் போகமாட்டார்கள். தொண்டர்களைத்தான் சாக விடுவார்கள். ஆந்திராவிலே செத்ததும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தொண்டர்கள் தான். தலைவர்கள் யாரும் சாகவில்லை. (கரவொலி).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தலைவர்கள் சாகக் கூடாது, தொண்டர்கள்தான் சாகவேண்டுமென்று ஏதாவது விதி இருக்கிறதா?

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : என்ன மேடம்? அவர்கள் சொன்னது எனக்கு சரியாகக் கேட்கவில்லை.

திரு. எஸ். வடிவேல் : அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி, எங்களைக் காட்டி விட்டு சாக வைத்தார்கள். அதனால் சாகிறோம். தலைவர் தான் சாகவில்லையே, இன்னும் இருக்கிறார்கள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : போராட்டங்களில் முன்னணியில் நின்று உயிர்விட்ட தொண்டர்களின் கால் மண்ணை எடுத்து என் நெற்றியில் திலகம் வைத்துக்கொள்ளவும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். நான் குறிப்பிடுவது, போராட்டத்தை ஒரு சூதாட்டமாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. போராட்டம் நடத்துவது என்றால் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கு, நியாயத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். சும்மா தத்துவம், அமைப்பு என்று சொல்லி தொண்டர்களை சாகவிடக்கூடாது. ஆந்திராவிலே அதுதான் நடைபெற்றது. அதனால் நூற்றுக் கணக்கான தொண்டர்கள் செத்தார்கள். ஆந்திரா, தெலிங்கானா என்று சொல்லி, சில பிற்போக்கு சக்திகள் தூண்டிவிட்டன. அதனால் அத்தனை பேர் பலி ஆனார்கள்.

இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியில், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதார சூழ்நிலையில் இதைவிடச் சிறப்பாக எப்படித் தயாரிக்க முடியும்? (குறுக்கீடு). நான்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 14]

சற்று விறுவிறுப்பாகப் பேசக்கூடியவன். அதிலும் வயதானவன். அதனால் இடையிடையே குறுக்கிட்டால் என் பேச்சு தடம் புரண்டு விடக்கூடும். ஆகையால் சபாநாயகர் அவர்கள் என் பேச்சில் குறுக்கீடு இல்லாமல் பார்த்துக்கொண்டால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று மணலி அவர்கள் பேசிய பின்னால், திருவாளர்கள் வெங்கடசாமி, மொய்தீன், பெருமாள், பொன்னப்ப நாடார்— இவ்வளவு பேர் பேசிய பின்னால், முதலமைச்சரவர்கள் விடையளிக்க வேண்டும். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒருவர் பேசும்போது குறுக்கீடு செய்யாமல் இருந்தால் பேசுகின்றவர்கள் தங்கள் பேச்சை குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : ஆக, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழலில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பட்ஜெட்டைத் தான் தயாரிக்க முடியும்; அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப் பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கின்ற கொள்கையினால்தான் இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பண வீக்கத்தை, நாணயக் செலாவணியைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் அவர்களிடம் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, நெருக்கடியைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவர்களுடைய பொறுப்பு; அது மாநிலத்தினுடைய பொறுப்பு அல்ல. இருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சொல்லவேண்டியதுதான். அதை மறுப்பதற்கில்லை. குறைபாடு எங்கே இருந்தாலும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது நம்முடைய கடமை.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஏகபோக மூலதனத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட வேண்டும். 7,000 கோடி, 8,000 கோடி ரூபாய் மூலதனமுள்ள நிறுவனங்கள் கூட இருக்கின்றன. அவைகளை என்ன செய்யப்போகிறார்கள்? அதற்குப் பரிகாரம் காணாமல் எக்ஸ்சஸ் வரியைப் போட்டுக் கொண்டே போனால் டைரக்ட் டாக்ஸ், இன்டைரக்ட் டாக்ஸ் என்று போட்டுக் கொண்டே போனால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. நோட்டுப் புழக்கம் இன்றைக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு ஒரு வழி செய்யலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அதிகமாக 'வால்யூ' உள்ள நோட்டுகளை செல்லுபடியாகாது என்று அறிவித்துவிட வேண்டும். அதற்கு தீவிரநடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் பரவலாக இருக்கின்ற கள்ளப்பணத்தைக் கண்டுபிடித்து, குறைக்க முடியும். அதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். இந்தியன் பின்ஸ் கோடிவே திருத்தம் கொண்டுவரலாம். அதற்கெல்லாம் மத்தியிலே ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சிதான் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். என்னுடைய மாஜி கட்சித் தலைவர் குப்தா போன்றவர்கள் அங்கே இதைத்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற அதிகப்படியான அதிகாரங்களை மாநிலங்கள் சரியாக செயல்பட தேவையான அதிகாரங்களை பெறுவதற்கு போராட்டம் நடத்தினால், அந்தப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ள நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இப்போது இருக்கின்ற கொள்கைகளை மாற்றி அமைக்க மத்திய அரசு நடவடிக்கை

1974 மார்ச் 14]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

எடுக்க வேண்டும். எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இப்படிப்பட்ட ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினால் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த லான்ட் ரீஃபார்ம்ஸ் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டும். இந்தத் திட்டம் சரியாகச் செயல்படவில்லை. அதைப்பற்றி கலைஞர் அவர்கள் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறார்கள். நீங்கள் செய்வதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதிலே பலனும் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறோம். மக்களுக்கு அதனால் திருப்தி ஏற்படவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு இல்லுஷன் ஏற்பட்டிருக்கிறது அதைப் போக்க வேண்டும். சமீபத்தில் நம்முடைய அமைச்சர் திரு. மாதவன் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குப் போனார். பல அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைச் சந்தித்ததாகச் சொன்னார். இன்றைக்கு இந்த விஷயத்தில் அதிகாரிகள் சரியாகச் செயல்படவில்லை. பிணியி முறை இன்னும் ஒழியவில்லை; அதிகமாக இருக்கிறது. அதை ஒழிக்க தக்க வகையில் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தவில்லை. ஆகவே, சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டால் போதாது; அதை ஒழுங்காகச் செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதையும் கண்காணித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சின்ன விஷயத்தை மட்டும் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். ஒரு ஹவுசிங் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிக்கு தன்னுடைய நிலத்தை விற்பனை செய்து, அதிலே இருக்கின்ற டெனன்டை அப்புறப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஒரு லான்ட்லார்டு. டெனன்டை நேரடியாக எவிக்ட் பண்ண முடியவில்லை. அதனால் அவரை வெளியேற்றுவதற்காக கோவாப்பரேட்டிவ் ஹவுசிங் சொசைட்டிக்கு விற்கிறார் லான்ட் லார்டு. இப்படி பல இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. இந்த பிணியிக்கு என்று திறமையாக வாதம் புரிகின்ற பிணியி வக்கீல்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த இந்த வழியிலே போங்கள் என்று தூண்டிவிடுவதே இந்த அதிகார வர்க்கம் தான். அதற்காக ரொம்ப லஞ்சம் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். சட்டத்தை இயற்றிவிட்டு, அதைச் செயல்படுத்த அதிகாரிகளை போடுகிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? சட்டத்தை செயல்படுத்தப் போகிறேன் என்று போகிறார்கள். ஒரு தாசில்தாரோ, கலெக்டரோ போகிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சட்டம் அப்படியேதான் இருக்கும். நடவடிக்கையும் எடுப்பதாகக் காட்டிக் கொள்வார்கள். ஆனால் ஒன்றும் நடைபெற்றிருக்காது. ஆனால் அந்த அதிகாரி மட்டும் லட்சக்கணக்கில் சம்பாதித்து இருப்பார் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள். இதுதான் இன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை நிரூபிக்க வேண்டுமானால் எங்களைப்போன்றவர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டி போடுங்கள். அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியையும் போடுங்கள். ஓராண்டு அல்லது இரண்டாண்டு கழித்து எப்படி இந்த இரண்டு கமிட்டிகளும் செயல்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்கு முன்னோடியாக நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தையே எடுத்துக் கொள்ளலாம். பிணியி முறையினால் எதிர்பார்த்த நன்மை இந்த சட்டத்தினால் கிடைக்கவில்லை. அதிகாரிகள்தான் அதற்குக் காரணம்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 14]

நான் இப்படிச் சொல்லும்போது கலைஞர் அவர்கள் நாங்கள் செய்வதைச் செய்கிறோம்; நடப்பது நடக்கட்டும் என்று ஒரு கர்ம யோகி போல் சொல்லக்கூடும். கோவில் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஏராளமான நிலம் இன்னும் கையகப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. சட்டத்தை ஒழுங்காகச் செயல்படுத்தச் செய்யுங்கள். அப்புறம் நடப்பது நடக்கட்டும் என்று கர்ம யோகி ஆகிவிடுங்கள். அதிகாரத்தில் இருந்து தான் ஆக வேண்டுமென்று எண்ணுதீர்கள். நீங்கள் அதிகாரத்தில் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு காலத்தில் சரித்திரம் உங்களைப் பாராட்டும். இன்னார் ஆட்சிக்காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு இன்னின்ன சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன; அதனால் இன்னின்ன நன்மைகள் கிடைத்தன; விவசாய மக்கள் பயனடைந்தார்கள்; பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள் அவர்கள் ஆட்சியில் என்று சரித்திரம் உங்களைப் பாராட்டும். அந்தப் புரட்சியை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர்கள் இன்னார்தான் என்று சொல்லும்போது அது உங்களுக்குப் பெருமையளிக்கும்.

கோவில் நிலத்தை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லும்போது எல்லாக் கோவில் நிலங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒன்றையும் விட்டுவிடக்கூடாது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் அனந்தநாயகி அவர்கள் தொழக்கூடிய கோவில் நிலத்தையெல்லாம் கூட நிச்சயமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் கடவுளுக்கு வாரிசு இங்கே அம்மையார் அவர்கள்தான். (கரவொலி).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படி எடுத்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. இருந்தாலும் எடுப்பதற்குள் விற்றுவிடுவார்கள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நீங்கள் வக்கீல், நான் சாதாரண ஆள். என் சட்டத்தில் எல்லாம் செய்யலாம் (சிரிப்பு).

நிலச்சீர்திருத்தத்தை ரெவ்யூ பண்ணவேண்டும். அஃபிஷியல்ஸ், நான்-அஃபிஷியல்ஸ் கமிட்டி அமைத்து, எந்த அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, என்ன குறை இருக்கிறது என்பதை ஆராய வேண்டும். மாஜி பட்டாளக்காரர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். சொன்னால் போதாது. முடியக்கூடியதைச் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் சொல்லக்கூடாது. அரிசன விவசாயக் குடும்பத்திற்கு எல்லாம் கொடுத்த பிறகுதான் மாஜி பட்டாளக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரிசன விவசாயிகளுக்கே போதாத போது அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு எங்கே நிலம் இருக்கிறது? நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் நல்லதுதான். ஆனால் அதிலே பலனெம் இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 14)

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

(முற்பகல் 11-00).

நான் இப்போது உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். இதுமாத்திரம் அல்ல. கட்சிக்காரர்கள் பணம் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். எங்கள் கட்சிக்காரர்களை அல்லது வேறு கட்சிக்காரர்களை இழிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. “உனக்கு நான் நிலம் வாங்கித் தருகிறேன். எனக்கு 50 ரூபாய் கொடு” என்பதாக கட்சிக்காரர்களே, கணக்குப்பிள்ளைகளே இன்றைக்கு விவசாய மக்களை ஏமாற்றி பணம் வாங்குகிற நிலைதான் இருக்கிறது. இது எல்லாம் எதனாலே? நிர்வாகக் கோளாறினால்தான். சமுதாயத்தைச் சீரழிக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாறவேண்டுமென்றால் நீங்கள் உங்கள் நிர்வாகத்தை ஒழுங்கு செய்யுங்கள்.

அடுத்தபடியாக தியாகி மானியம். தியாகி மானியத்திலே-அர்த்த மில்லாது இங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை முதலிலே சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவே மறுக்கிறார்கள். மாண்புமிகு காமராசர் அவர்கள் தான் தண்டவாளத்தைப் டெயர்க்கச் சொன்னார். அவர் டேச்சைக் கேட்டு அவ்வாறு செய்து தண்டனை பெற்றவர்களைக் கூட நீங்கள் தியாகிகள் இல்லை என்கிறார்கள். உதாரணமாக என்னையும், அம்ருதலிங்கத்தையும் நாடு கடத்தினார்கள். சர்ட்டிபிகேட் கேட்கிறபோது சுதந்திரத்திற்காக அவர் அவ்வாறு தண்டனை பெறவில்லை, சத்தியாக்கிரகத்தில் போனது இல்லை என்கிறார்கள். இது எல்லாம் சரியல்ல. ஏகாதிபत्य காலத்தில் சிறை சென்றிருந்தால், தண்டனை பெற்றிருந்தால் கொஞ்சம் லிபரலாக அவர்களுக்கு எல்லாம் தியாகிகள் மானியம் அளிக்கப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு எல்லாம் மறுப்டது அழகல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பர்டிலேசர்-ஏற்கனவே சொன்னேன். நீங்கள் நெல் கொள்முதல் செய்வதைப்போல தனியார் துறையில் உற்பத்தியானாலும், அரசுத் துறையில் உற்பத்தியானாலும்-சென்டிரல் பூல் என்பதைப்போல, ப்ரொவின்ஷியல் பூல் ஏற்படுத்தி நீங்களே விவசாயிகளுக்கு உர விநியோகம் செய்தாக வேண்டும். பூச்சி மருந்தும் அப்படித்தான். இப்படிச் செய்தால்தான் பலவிதமான அபத்துகளைத் தவிர்க்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு-அவகாசம் இல்லை-இதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : On behalf of the Swantantra Party I wish to offer a few remarks regarding the budget which has been presented by the Hon. Chief Minister. I am not welcoming the budget for many reasons which I will state later on.

The Hon. Chief Minister has stated as follows in his budget :—

“The nation is facing a serious economic crisis characterised by severe shortages, bottlenecks in production and uncontrolled inflation. The common man faces shortages of essential

[Thiru B. Venkataswamy]

]1974 மார்ச் 14

commodities needed for his daily life. The economy has been afflicted by inadequacy and lack of timely deliveries of industrial raw materials, minerals, oil, fertilisers, etc. Until this economic canker which has appeared at the national level is tackled, it will be difficult to prevent its spreading into our State also.'

I accept this wholeheartedly. The same condition is prevailing in the entire nation. On behalf of the Swatantra Party I wish to state that the Central Government is responsible for the present inflation in the country. Mr. Manali Kandasami has also stated that.

Abundant printing of currency notes, uncontrolled circulation of black money in all walks of life are the main reasons for inflation. My party has been warning the Central and State Government not to present deficit budget which is another reason for the economic pell-mell. Unless stringent steps are taken by the Central Government by demonetising the currency, it is no good. Demonetisation will be a good medicine for the present economic suffering of the masses. Persons working hard are not able to purchase what they want due to soaring prices. Central Government should see that demonetisation is implemented. There is no other solution. Of course they may think by such a reform, they will not get money for elections. But in the interest of the Nation, in order to counter the economic crisis, it is better to demonetise currency.

Regarding bottlenecks in production, it is because of nationalisation policy of State and Central Government. We have been warning that nationalisation will not deliver the goods to poorer classes and that encouragement of private sector alone will give higher production. Japan, Germany and United States encourage private sector and by that they are able to export goods to other countries. By doing such a thing in our country, by encouraging private sector, we can eliminate bottlenecks in production.

Administrative lapses and lavish expenditure in Governmental machinery should be cut down. Now they are paying Rs. 3,500 for the person managing the Food Corporation. I am glad the Central Government has realised the mistake at least

1974 மார்ச் 14]

[Thiru B. Venkataswamy]

now. I thank this Government for not embarking on the policy of nationalisation of food grains. That is why we are quite safe in rice production and are able to sell rice to poorer classes. I hope the State Government will continue its present procurement policy.

Steps should be taken to minimise administrative delays. Unnecessary expenditure should be avoided.

More employment opportunities should be created by giving more aid to SIDCO and TIDCO ; they will in turn will lend more money to industries. By springing up of more industries, more employment opportunities will be created.

There is total loss in production by communist forces in the country. They are creating labour unrest. Loss of production is one of the reasons for soaring prices. Yesterday, railway gang workers have stopped the trains. How much of inconvenience would have been caused to the passengers. On account of labour unrest the Nation is going to suffer. Labour also should realise that without production they will not get any benefits and the Nation also will not get improvement. So these communist forces in the country which are encouraging strikes, etc., should be put an end to. This trend should not be allowed to continue.

Regarding educational policy, the Government should appoint teachers who are intelligent and free from politics. Otherwise everywhere we see student unrest and unless the quality of the teachers is good, the quality of education also will not improve. The coming generation will be still worse. I am very happy that the Hon. Education Minister is introducing job-oriented education. I read it in papers. This job-oriented education was thought of 20 years ago by Rajaji. But politicians gave it some other colour. I am very happy at least now the Government have realised the value of job-oriented education, so as to eradicate unemployment to some extent.

Regarding Youth Services, we have given jobs to 4,576 youths in the State. I am also a Chairman of a Union and what is the kind of work they are doing? Actually, one of my friends has

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 மார்ச் 14]

resigned the job stating that it created laziness in him). We must give some concrete work to these persons. We should give them some real work and make them responsible for certain things so that they become useful to the nation.

Regarding Slum Clearance, this should be extended to rural areas also. Most of the beneficiaries are Government servants or middle and upper-middle class people. The lower middle class people drawing salaries below Rs. 300 or so also should be helped and all these facilities should be extended to them also.

Regarding prohibition, I am very happy this is introduced and toddy is prohibited. I hope total prohibition will be implemented soon so that we save the poor people from ruination.

Coming to Agriculture, I am very sorry that the allotment made for Agriculture is very low, only 68 crores. 80 per cent of our people are agriculturists. We are getting all tax collections, sales-tax, etc., from agriculturists. And what is the amount we are allotting for their help? It is very meagre. It is said that production has increased. It is not because the Government have taken interest, but because the agriculturists themselves have provided the in-puts. Because of that only production is more. At the same time they are not able to put the in-puts properly and in time. Even now the policy of the Government is to distribute through co-operative societies. I am very sorry to state that that does not work well. The Hon. Minister for Co-operation says that all should go through the co-operative societies, sugar, kerosene, everything.

There are practical difficulties. For example, my village is four or five miles away from Hosur; the village people have to walk all the distance for getting a bottle of kerosene, since the society is only in Hosur. Take sugar. For getting one kilo of sugar, one has to walk all the 5 or 6 miles await the whole day there and gets the sugar. The agriculturist has to spend one day for this. Is it the policy of the Government to trouble the people like this? The government should re-consider the whole matter and all these essential articles should be made available to the

1974 மார்ச் 14]

[Thiru B. Venkataswamy]

poor villagers in the village itself. Every village should have branch of the co-operative society. If supply cannot be made like this, why should Government take up distribution at all?

Take fertiliser. It is very difficult to get it. One day it is said that urea is coming. MOP is not available. According to specification, —I have planted Banana—this fertiliser has to be applied within the 5th month. The fifth is running out. MOP is not available. This kind of difficulty arrests agricultural production and the whole agricultural sector suffers.

If I tell the Minister, he will not take it. He will ask the Collector to report. The Collector gives his report according to his facilities. The Minister will reply here that there is no difficulty for fertilisers. But we people on the spot know the real situation. What is the fun? People have elected us. But the Minister will not take my word. He will ask the Collector, who asks his Tahsildar and he in turn asks his Revenue Inspector. The Government is accepting the version of the Revenue Inspector, but not the word of the M.L.A whom 1½ lakh people have elected. I am very sorry to say that the officials will not furnish a real report. The Minister should very carefully examine and try to remove the bottlenecks.

Coming to Transport, there are complaints. I feel that Government should take a bold decision to de-nationalise transport. For, the transport people are suffering and even the ruling party people know these difficulties. But they do not speak the truth because of so many difficulties. When we went with the Estimates Committee, we noticed many malpractices. The workers and people in the transport do not feel that it is their property.

Coming to power generation, the agriculturists have set up pump-sets. They have been neglected. Now diesel engines are being supplied through the Land Development Banks. At the time of oil crisis, the people are going to suffer a lot. The agricultural Production must be given more importance. Agricultural pump-sets should be given immediate connection. Only through that, we can attain self-sufficiency in food production. If you deny all these facilities, we will not be able to reach self-sufficiency in food.

[Thiru B. Venkataswamy]

[1974 மார்ச் 14]

Coming to the rural roads, the hon. Member Thiru Karivengadam mentioned about this yesterday, and said that roads should be laid in areas where the population was less than 1,500. Now roads are laid in places where the population is more than 1,500. I would like to say that the population should be reduced to 750. Then only many villages will have the roads. It is the duty of every citizen to get the facilities from the Government. Therefore, I request that the population may be reduced to 750, so that every village in backward areas in the State, not only in Dharmapuri, will get the benefit of having roads.

(The Hon. Speaker sounded the gong)
I shall finish in another 10 minutes.

MR. SPEAKER : Only 5 minutes.

THIRU B. VENKATASWAMY : Regarding protected water-supply, I understand the Tamil Nadu Water and Drainage Board has taken up Dharmapuri and Ramanathapuram to give protected water-supply in due course. I request the Hon. Minister to see that Hosur and Dhankanikota are also included. If this is done, the people in that area will be very happy.

Regarding the benefits to the Government Servants, I would like to say that the contribution of Rs. 10 per month for the Family Benefit Scheme is a very good scheme. At the same time, we must give more facilities to the Government servants. Unless the Government servants are happy, the administration will not be efficient. We must give more facilities and at the same time they should also work for the welfare of the State and the Nation.

With regard to administrative reforms, I am to point out that there are too many appointments at all levels which has led to extra expenditure for the Government and inefficiency among the staff. It should be removed. If necessary, unnecessary appointments at various levels should be stopped. In Panchayat Unions, they are spending 80% on staff as salary, and 20% of the incomes is spend on providing other facilities. This kind of things should be stopped. The Panchayats should provide more facilities by minimising the expenditure on staff.

1974 மார்ச் 14]

[Thiru B. Venkatawsamy]

Coming to Veeranam project, I understand the transportation is done through private contractors. The Tata Benz, Leyland lorries and dumpers of the project are not used. I do not know the reason. In the last three or four days, it has appeared in the newspapers also. What is the difficulty in using the Benz and Leyland Lorries of the Veeranam Project. I hope the concerned Minister will give proper reply. It has created an impression in the minds of the people that they want to encourage private contractors. I hope the Hon. Minister will give a clarification as to why the Project vehicles have not been used and a private contractor has been encouraged.

Coming to the local points, I would like to say this. The Dharmapuri District has been provided with a Development Corporation. Really I thank the Government for giving this Development Corporation to Dharmapuri district. The Socio-economic survey conducted by the Government of India has pointed out that if there is no economic prosperity in Dharmapuri and if the same economic prosperity prevails in two years it would become invalid. Invalid in the sense that it cannot be improved. I am very happy that the Government has created a Development Corporation. There is no use in having simply a Development Corporation but they must see that some scheme are implemented in Dharmapuri also so that in the sense that it cannot be improved. I am very happy that the

Regarding the school drop outs, what is the scheme we have for this? I think only the poor people are not sending their children to school because they are not in a position to educate their children. The children below 14 years do not attend schools but they are roaming about here and there. There must be some job-oriented education. I request the Government to see that such children are given some technical education so that they will be useful to the Nation.

The hon. Member Thiru Kothandaramiah referred to the construction of Karavarapalli dam. I understand in the Budget the Karavarapalli dam has not been included. I understand that this scheme was included in the Fifth Five-Year Plan. I request the Hon. Chief Minister to include this in the Public Works Budget. Very many industries are coming at Hosur. Twenty people have purchased lands to start industries. There is great shortage of water. Unless the Karavarapalli Dam is constructed,

[Thiru B. Venkataswamy]

[1974 மார்ச் 14]

there will not be water for the industries that are coming up there. In the interest of the Dharmapuri district and in the interest of the industries that are coming up in Dharmapuri district, I request the Hon. Chief Minister to implement this scheme.

For roads and culverts, the Dharmapuri District is getting very low amount. I do not know the reasons for the same. To develop the roads and culverts in that area, more funds should be allotted to Dharmapuri. I hope in the next Public Works Budget more roads and culverts for Dharmapuri would be included.

With regard to supply of rice and fertilisers, I have already stressed this point. The people in belt area are suffering a lot for rice and kerosene. The checkposts are there 5 miles away from Dharmapuri. I am telling this every time. The people are suffering. I request the Hon. Minister to issue ration cards or any licence to carry rice. I request the Hon. Minister to see that the ration cards are issued to them.

The teachers and the staff in Panchayat Unions are not getting the hill allowance. I request the Hon. Minister concerned to issue necessary orders to enable them to get hill allowance.

I also understand that there is a proposal to acquire 100 acres of land to have industrial complex in Hosur.

Finally, I would like to refer to Rajaji Memorial College in Hosur. For the past 6 or 7 years, the proposal has been pending. I am sure the Hon. Chief Minister will be kind enough to appoint a Committee with the Collector as the President of the Committee. We have no official machinery to collect the amount. Without the officials, it is very difficult to collect the amount. I request the Hon. Chief Minister to give necessary permission and also financial assistance to start the College in Hosur in memory of revered Rajaji. Many industries are coming there and the industrialists will be interested in having the College. They are telling—

என்னையா இது, உங்கள் ஊரிலே ஒரு காலேஜ் கூட இல்லையே, நாங்கள் எப்படி இண்டஸ்ட்ரிகளை ஆரம்பிப்பது என்று கேட்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 14]

[Thiru B. Venkatasamy]

They are asking me. In the interest of the industries, as well as in the interest of the local people, I hope the Hon. Chief Minister will appoint a Committee with the Collector as its President so that we will be assured of having Rajaji Memorial College in Hosur.

Thank you very much.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின் : டேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சிறிது நேரம் பேசலாமென்ற உள்ள உணர்வோடு நான் காலையிலிருந்து இருந்தேன். ஆனால் என் உடல்நிலை நான் கொஞ்ச நேரம் பேசுவதற்கு கூட இடமளிக்காத நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை நான் நன்றாக உணர்கிறேன். என்றாலும் கட்சியினுடைய தலைவன் என்ற ஒரு முறையிலே நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லி நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று நிலைமையிலே நான் உங்கள் முன் பேச விரும்புகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை என்று அதற்குத் தெளிவான பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-30)

ஒளிவு மறைவு இல்லாத பெயர், நிதிநிலை அறிக்கை. நிதி எப்படி இருக்கிறதோ அந்த நிலையில் வைத்து அளிக்கப்பட்ட அறிக்கை என்று அதற்குப் பொருள். அதுதான் நிதிநிலை அறிக்கை. அதற்கு மேலேயோ அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ அல்லது சட்ட வரம்பிற்கு மாறாகவோ அல்லது முறை தவறிய முறையிலேயோ அந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது என்றால் அதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னால் அதனைப் புரிந்தவர்கள், படித்தவர்கள் என்று சொல்பவர்கள் அதைச் சொன்னால் என்னைப் போன்றவர்கள், மணலியைப் போன்றவர்கள், பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்காதவர்கள், அரசியலையே பள்ளிக்கூடமாக வைத்துக் கொண்டவர்கள் போன்ற அவர்களுக்கு ஓரளவுக்குப் புரிந்து கொள்வதற்கு முடியும் என்பதை நான் என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னேன். நீங்கள் சோஷலிசம் சோஷலிசம் என்று சொல்கிறீர்களே, இதில் சோஷலிசம் இல்லை என்று சொல்கிறீர்களே, படித்த நீங்கள் அதைக் கொஞ்சம் விளக்கினால் தேவலாம் என்று சொன்னேன். அவர் சொன்னார், இப்பொழுது விளக்குவதற்கு நேரம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு, இது சோஷலிசம் அல்ல என்று சொன்னார்கள்.

(திருமதி ஜோதி வெங்கடா சலம்—தலைமை.)

நான் கொஞ்சம் அரசியல் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு, நடந்த சம்பவங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குச் சொல்வேன், பண்டித நேரு அவர்கள் ஒருசமயம் சொன்னார்கள், “சோஷலிச பாணி” என்று. நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், நம்முடைய முதல்வரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை “சோஷலிச பாணி”

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1974 மார்ச் 14]

என்றவது ஒத்துக்கொள்வீர்களா என்று கேட்கிறேன். சோஷலிசத் திற்கு யாரும் இதுவரையில் விளக்கம் கொடுக்கவில்லை. எல்லோருடைய வாயிலும் சோஷலிசம் படும் பாடு இருக்கிறதே, அதற்கு உயிர் இருந்தால், ஐயோ அப்பா, நான் வாழ விரும்பவில்லை என்று சொல்லி அழும். அந்த அளவிற்கு சோஷலிசத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது.

இப்பொழுது நான் கேட்பதெல்லாம், எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலே உள்ளவர்கள், இரண்டொரு வார்த்தை நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு எங்கெங்கேயோ போகிறார்கள். காரணம் என்ன என்றால், அவர்களுடைய நோக்கம், பட்ஜெட்டிலே இருப்பது என்ன, அது மக்களுக்கு என்ன தீமை செய்திருக்கிறது அல்லது நன்மை செய்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டுமென்பது அல்ல. அவர்கள் கொண்டிருக்கின்ற எண்ணத்திற்கு ஒரே தாவலில் வந்துவிடுகிறார்கள். வந்தவுடன் ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்கள் கூட தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இதைப்பற்றிப் பேசும் நான் என்ன கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்றால், எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து பேசலாம். ஆனால் எங்கையெல்லாம் அவர்கள் சொல்வது என்னவென்றால், இப்பொழுது மணலியையும் சேர்த்துச் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள்—ஆனால் என்னை “பிடிஸ்” என்று சொல்கிறார்கள். மணலிக்கு இப்பொழுது ஏதோ புதிதாகப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரைப்பற்றி ஒரு நல்ல காரியம் செய்தார்கள் என்று சொல்வது பிடிஸ் வாசிப்பது, தலில் அடிப்பது மேளம் வாசிப்பது, ஜால்ரா தட்டுவது, இதுதானா? ஒரு நல்ல காரியம்கூட இந்த பட்ஜெட்டிலே இல்லையா, ஒரு சிறிய நல்ல காரியம் கூட இதில் இல்லையா? அதைச் சொல்லி, இதில் நல்லது இருக்கிறது, இதைத் திருத்தி இன்னின்ன நல்லதைச் செய்திருக்கலாம் என்று விளக்கம் தந்திருந்தால் அது பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஒரு எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலேனும், அவர்களுடைய திருவாயிலிருந்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இன்ன காரியம் கொஞ்சம் பரவாயில்லை என்றவது சொன்னார்களா என்றால் இல்லை. அவர்களிடத்திலிருந்து இதை எதிர்பார்க்க முடியாது, நிச்சயமாக அதைச் சொல்லமாட்டார்கள், சொல்லவும் முடியாது.

இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற வள்ளுவர் கோயில் சம்பந்தமாக என்ன தேவை என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். கொண்டு வராமல் அதை விட்டிருந்தால் அவரே கேட்பார், எது எதற்கோ செய்திருக்கிறார்கள், ஆனால் உலகப் பெரும் கவிஞருக்கு இவர்கள் ஒன்றும் செய்ய வில்லையே என்று சொல்வார்கள். பேசினால் பேயன் என்பான், பேசாவிட்டால் பித்தன் என்பான், ஆசாரம் செய்தால் அகந்தை என்பான், சாவுத்துக்கு நிற்போம் என்றால் நித்தமும் சண்டை, சிவனைப்போல் இருப்போம் என்றால் வயிறும் கேட்டதில்லை என்று எவனோ ஒருவன் பாடி வைத்தான். அந்த நிலையில்தான் இப்பொழுது இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 14] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டும். இந்த பட்ஜட் சம்பந்தமாக நான் ஒரு விளக்கம் சொல்கிறேன். எல்லாத் தொழில்களுக்கும் நல்ல பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால் பரிதாபத்திற்குரிய ஒரு தொழிலுக்கு பாதுகாப்பே இல்லை. அதைப்பற்றிக் கவனிப்பாரும் இல்லை. அதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதும் இல்லை. அந்தத் தொழில்தான் பீடித் தொழில். கிட்டத்தட்ட டல் லட்சம் டேர்களைக் கொண்ட ஒரு தொழில் அது. அந்தத் தொழிலைப்போல் பரிதாபகரமான ஒரு தொழில் எதுவும் கிடையாது என்பது என்னுடைய அனுபவபூர்வமான உண்மை.

அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் 40 வயதிற்கு மேல் வாழ்வேயில்லை, வாழ முடியாது. காரணம், அந்தப் புகை சேர்ந்து டி.பி. அட்டாக்காகி இறந்து விடுகிறான். அதற்குள் அவனுடைய உடம்பின் நிலை காரணமாக இரண்டு மூன்று குழந்தைகளை அவசியம் டெற்று விடுவான். அந்தக் குழந்தைகளின் நிலை என்ன என்றால், இந்தப் பீடித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்குத் துணையாக இருந்து வேலை செய்கின்ற நிலை. காலை 6 மணியிலிருந்து கிட்டத்தட்ட இரவு 11 மணி வரையில் 5 வயது, 6 வயது, 7 வயதுக் குழந்தைகள் தங்கள் பிஞ்சுக் கரங்களாலே ஓயாமல் சுற்றி 4 அணு, 8 அணு, 12 அணு என்று கூலி வாங்கிக் கொண்டு வந்து லீட்டில் சேர்க்கிறார்கள். இந்த பேக்டரி வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு தந்திரம் செய்கிறார்கள். அதை நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். என்ன தந்திரம் என்றால், பேக்டரி சிஸ்டத்தை அவர்கள் வைத்திருப்பது இல்லை. 20 இலட்சம், 25 இலட்சம், 30 இலட்சம், 40 இலட்சம் என்று ஒரு நாளைக்கு பீடி செலவாகும் கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் பாக்டரியின் பிராஞ்சாகக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். பாக்டரி ரூபத்தில் வைப்பதில்லை. பிறகு பீடியை வாங்கி கொள்வார்கள். அங்கேதான் இந்தப் பச்சிளம் குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு பீடி தயாரித்து 10 லட்சம், 20 லட்சம், என்று போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்காருக்கும், அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்களுக்கும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்., இப்படி பிராஞ்சுகளாகக் கொடுப்பதை மாற்றி, அவைகளை பாக்டரி சிஸ்டத்தில் கொண்டு வர வேண்டும். அதில் இந்தக் குழந்தைகளை — அவர்களுடைய தாய்மார்கள் விதவைகள், கஷ்டப்படுவார்கள் — வேலைக்கு அமர்த்தி, பிறகு அவர்களுக்காக ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்திச் செய்தால் வாழும், இல்லாவிட்டால் அழியும்.

பிராஞ்சுகளுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஒரு சிறு அறையிலே, விளக்கே இருக்காது, அந்த அறையிலே மண்ணெண்ணெய் விளக்கை வைத்துக்கொண்டு நான்கைந்து பேர் சுற்றுகிறார்கள். 11 மணிவரையில் சுற்றுகிறார்கள். அதற்கு ஜன்னலும் இருக்காது, அதனால் காற்றும் இருக்காது. எனவே இந்த நாட்டின் சுகாதாரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் முதலிலே அவர்களைக் காப்பாற்றினால்தான் முடியும். அவர்களிடத்திலிருந்துதான் கசிய ரோகம் பரவுகிறது, அதிகமாக அவர்களிடமிருந்துதான் பரவுகிறது.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொழ்தின்] [1974 மார்ச் 14]

எனவே கொஞ்சமும் தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் பேக்டரி முதலாளிகளை பேக்டரி சிஸ்டத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நீங்கள் நிர்ப்பந்திக்க வேண்டுமென்று ஏழை மக்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அனுபவ ரீதியில் பார்த்ததால் சொல்கிறேன். இன்னும் அதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நான் சொல்ல முடியவில்லை.

அடுத்து நான் சர்க்காரிடம் கேட்டுக்கொள்வது, மனிதப் பண்பையும் வளர்க்க வேண்டும். வெறும் தொழிலை, சட்டத்தை, தொழிற்சாலைகளை, பள்ளிக்கூடங்களை மட்டும் வளர்ப்பது போதாது. மனிதனிடத்திலே பண்பையும் வளர்க்க வேண்டும். ஏன், நான் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த நாட்டிற்கு ஹிப்பிகள் என்ற ஒரு கூட்டம் வருகிறது. அந்தக் கூட்டம் இந்த நாட்டிலேயுள்ள நல்ல பிள்ளைகளை பாழ்படுத்துகிறது. எனக்குச் சட்டம் தெரியாது. மத்திய சர்க்கார் அனுப்புகிறது, அவர்கள் இங்கே வருகிறார்கள், எங்களால் தடுக்க முடியவில்லை என்றால் நிச்சயமாக மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சொல்லி எங்கள் மாநிலத்திற்கு அவர்களை வரவிடாதீர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும்.

அவர்கள் மனித இனத்தின் நெறியைப் பாழ்படுத்துகிறவர்கள். இந்த மாநிலத்திற்குள் நுழையக் கூடாது என்று முதல் முதலாக அவர்களைத் தடுக்க வேண்டும். மகிளைப் பெற்றவன், 25 வருஷம் சாப்பாடு கொடுத்து காப்பாற்றியவன் 'என்னடா இப்படி இருக்கிறாய்?' என்று கேட்டால் "இதுதான் ஃபாஷன்" என்று சொல்லுகிறான். அவனைப்போய் பத்து வருஷத்திற்கு முன்னால் பார்த்தால் கீழ்ப் பாக்கத்திலிருந்து ஒருசமயம் தவறி வந்து விட்டானே என்று கருதும் நிலையில் இருக்கும். ஹிப்பிகள் தமிழ் நாட்டுக்குள் நுழையக் கூடாது, மத்திய சர்க்கார் சொன்னாலும் நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்ற உத்தரவைச் சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கலையைப் பற்றி. இந்தக் கலையில் எனக்கு அதிகம் நம்பிக்கையில்லை. என்ன காரணத்தாலோ என் மண்டையில் ஆண்டவன் அதை வைத்துப் படைக்கவில்லை போல் இருக்கிறது. இருக்கட்டும். நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் கலைஞர். இங்கு வருகிற படங்களை இந்தியப் படங்கள், வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிற படங்களைப் பார்த்தால் — நான் படம் பார்ப்பதில்லை; வால்டோஸ்டரைப் பார்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன் — அநியாயம்; அநியாயம். ஒரு நூல் கூட இல்லை; நிர்வாணமாக (இரு கைகளையும் மேலே தூக்கிக் கொண்டு) இப்படி கையை மேலே தூக்கிக்கொண்டு போஸ் கொடுத்து நிற்கிறான். அதைப் பார்த்தால் பச்சிளம் குழந்தைகளும், இளைஞர் உள்ளங்களும் உருப்படுமா? நிச்சயமாக உருப்படாது. இதுதான் கலை என்றால் இந்தக் கலை மண்ணோடு மண்ணாகப் போகட்டும்.

1974 மார்ச் 14] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

கலை வேண்டும். என். எஸ். கே. நாடகத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். இரண்டொரு சினிமா பார்த்திருக்கிறேன் அந்தக் காலத்தில். அவர் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவார். அதிலே, “வாத்தியாரையா” கொஞ்சம் நில்லுங்கள் (அவர் ஒரு பொருளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறார்; அதை நான் இப்போது சொல்லவில்லை) அதை நான் வாயில் போட்டால் நீங்கள் அதுதான் கங்கை என்று சொல்லுகிறீர்களா?” என்று ஹாஸ்யத்திலே காரண காரியங்களோடு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கலை என்றால் மனிதன் பார்த்து பின்பற்றக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அந்தத் துறையை வளர்ப்பதற்கு நிச்சயமாகக் கலைஞர் அவர்கள் பாடுபட வேண்டும்.

இப்போது என்ன ஆகிவிட்டது? மன்னிக்க வேண்டும். நான் கொஞ்சம் வயதானவன். அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறேன். பெருமைக்காக அல்ல. இந்த அவையிலேயே வயதில் அதிகமானவன். மனத்தில் பட்டதைச் சொல்வேன் அதிக நாள் இருக்க மாட்டேன். அதனால் சொல்லிவிடுகிறேன். சினிமாத் துறை மக்களுடைய நலனை, அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தை, நாணயத்தை, நெறிமுறைகளைப் பாழ்படுத்தி யிருக்கிறது என்பதோடு மட்டுமல்லாது அரசியலையும் குட்டிச்சவராக்கி யிருக்கிறது. நான் கேட்ட பாட்டு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். படத்தைப் பார்த்துவிட்டு அந்தப் பாட்டைக் கேட்டுவிட்டு வருகிறவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? “நான் நினைத்து விட்டால் அது நடந்து விட்டால், இங்கு ஏழைகள் கண்ணீர் விட மாட்டார்”. நான் நினைக்கவும் இல்லை அது நடக்கவும் இல்லை; ஏழைகள் கண்ணீர் போகவும் இல்லை.

இப்போதிருக்கிற நிலைமை — இந்த நம்பிக்கை வந்தவுடன் இளைஞர்கள் உள்ளத்திலே அது ஒரு வகையான உணர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. பெண்கள் உள்ளத்தில் வாஸ்தவத்தில் இவர்களுக்கு வழி விட்டால் இதெல்லாம் நடக்கும் என்று தோன்றுகிறது. ஆண்களில் சில பேருக்குச் சில உணர்ச்சிகள், இன்னும் சிலருக்குச் சபல உணர்ச்சி. இதை நான் விரிவுபடுத்த விரும்பவில்லை. இது அரசியல் நாணயத்தை மட்டுமல்ல; எல்லாவற்றையும் வேறு எங்கோ கொண்டு போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

மணலி அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் ஆட்சியில் இல்லாமல் போக நேரிட்டாலும் செய்வதைத் துணிந்து செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். துணிந்து செய்யுங்கள், நடவடிக்கை எடுங்கள். நடப்பது நடக்கட்டும். ஆனால் ஒன்று மட்டும் உண்மை. நிச்சயமாக தற்போதைய சூழ்நிலை நிலைக்காது. நீங்கள் யாரும் அச்சப்பட வேண்டாம். இந்தச் சூழ்நிலை ஒரு புயல் காற்று. இது அடங்கிய பிறகு நிச்சயம் தென்றல் வீசும். அந்தத் தென்றல் வரும் வரையிலும் நாம் கொஞ்சம் அமைதியோடு இருக்க வேண்டும். இந்தப் புயலில் பயந்து விடக் கூடாது.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1974 மார்ச் 14]

அரசியல்வாதிகளாக இருப்பவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் வாதிகள் உண்டு. அது நானாகக் கூட இருக்கலாம்; ஏன் மற்றவர்களைச் சொல்லவேண்டும்? எது சீசுனோ, எதற்கு மார்க்கெட்டோ, எது எதிர்காலத்திலே பயன்படுமோ என்று கருதுகிற அரசியல்தான் இன்றைய சூழ்நிலையாக இருக்கிறது. அந்த அரசியல் வர்க்கம் இப்போது வளர்ந்து வருகிறது.

நேற்றுப் பேசும்போது — மற்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம். நானே இருக்கிறேன். இப்போது பேசுகிறேன். அடுத்த நாள் பேசும் போது நேர் மாற்றமாக, நான்தான் பேசுகிறேன் அல்லது வேறு யாராவது பேசுகிறார்களா என்ற மாதிரிப் பேச்சு இருக்கிறது. முந்தானான் சொல்வது “இதைப் போல் புரட்சிகரமான அரசு இல்லை; இதைப் போல் மறுமலர்ச்சியான அரசு இல்லை; ஏழைகளுக்கு உதவும் அரசு இல்லை”; என்று. இன்றைக்குச் சொல்லுவது “இந்த அரசு ஒன்றும் செய்யவில்லை;” என்று. தனக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதால் நாட்டுக்கே ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தனக்குச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். நாட்டுக்கே ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் அது எப்படி இருக்கும்?

உங்களுடைய தோழமைக் கட்சி என்ற முறையில் ஒன்று சொல்லுகிறேன். முஸ்லிம் லீகைப் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. அவ்வளவு தூரம் ஒன்றும் பேசவேண்டியதில்லை. இது ஒரு மைனாரிட்டி கட்சி. அது பிரிதிநிதித்துவம் கோரும் ஒரு கட்சி. அதிலே எந்தக் காலத்திலும் பலன் கருதி இருந்தவர்கள் இல்லவே இல்லை. எனக்குச் சரியாக 50 வருஷம் பொது வாழ்க்கையிலே அனுபவம் இருக்கிறது. 35 வருஷத்தை முஸ்லிம் லீக்கில் செலவு செய்திருக்கிறேன். என்ன பலனைக் கருதி செலவு செய்திருக்கிறேன். ஒன்றும் இல்லை. இப்போது நாலேந்து எம்.எல்.ஏக்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர, பரந்து கிடந்த பாலைவனத்திலே எங்கள் பணி நடந்து கொண்டிருந்தது. நடத்திக் கொண்டிருந்தோம், இனியும் நடத்திக் கொண்டிருப்போம். முஸ்லிம் லீக் மைனாரிட்டி உரிமைக்காகப் பாடுபடுகிற இயக்கமே தவிர, யாரிடத்திலும் சண்டையையோ, தகரையையோ கிளப்புகிற இயக்கம் அல்ல.

இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை முஸ்லிம் லீக் ஆதரிக்கிறது என்றால் ஒரு நல்ல நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கிறது. இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் இருக்கிறதே, குறிப்பாக தமிழ் நாட்டின் அரசியல் ஒரு சமாதானமான நிலைமையைப் பெற வேண்டுமென்பது முஸ்லிம் லீக்கின் அடிப்படை லட்சியம். அந்த லட்சியத்தின் அடிப்படையில் தான் நாங்கள் உங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறோம். இப்போது கொஞ்சம் வழுவிற்ப்பு. எங்கே? மன்னிக்க வேண்டும் — பாண்டிச்சேரியில். அங்கு நாங்கள் ஒரு ஆள் இல்லை. நிச்சயமாக நாங்கள் இரண்டு பேரோ, நான்கு பேரோ இருந்தால் அது வழுவில்லாது இந்தத் திணரல் திணர விடமாட்டோம். அமைதியான நிலைமைக்கு அரசியலாகக் கொண்டு வந்து விட்டு விடுவோம்.

1974 மார்ச் 14]

[திருப்பூர் திரு. ஏ.எம். மொய்தீன்]

நடந்தது மூன்றாகப் பிரிந்திருக்கிறது. இப்போது அங்கே என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது? இங்கே பேசிய நண்பர் ஒருவர் சொன்னார்— முதல்வர் அவர்களைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னார் “பார்த்தீர்களா? இனி நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கலாமா?” என்று. அங்கே வந்த அவர்களைக் கேட்கிறேன் — “நீங்கள் எவ்வளவு நாளைக்கு இருக்கப் போகிறீர்கள்?” முடியாது. நிலையான அரசு இல்லை. தாற்காலிகமாக அதைப் பயன்படுத்த முடிந்ததே தவிர நிலையான அரசாக அமைக்க முடியவில்லை. நாளைக்குத் தமிழ்நாட்டு நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழர்களின் நலன் கருதுகிறவர்களிடம் சொல்லுகிறேன்; நிச்சயமாக அந்த நிலைதான் இங்கும் நிகழுமே தவிர, சாஸ்வதமான நிலையை இவர்களால் உண்டாக்க முடியாது. ஆகையால் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்டுக் கொள்வது, நாங்கள் விரும்புவது ஒரு சமாதான அரசியலை.

அது மட்டுமல்ல எல்லோருக்கும் ஒரு பிரதிநிதித்துவம் தன்மை. கூடு மானவரையில் ஏழைகளுக்கான சலுகைகள். அதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூடுமானவரையில் தந்திருக்கிறது அரசு என்பது எங்கள் தெளிவான நம்பிக்கை. இதைவிட ஒரு பட்ஜெட் இங்கல்ல இந்தியா முழுமையிலும் உள்ள எந்த மாநிலத்திலேனும் இப்படிப்பட்ட நான்காம்தர மக்கள், அதாவது பின்தங்கிய மக்கள் அதாவது தொழில் இல்லாத மக்கள், அல்லது இழிநிலையில் உள்ள மக்கள், அல்லது உத்தியோகத்தில் உள்ள மக்கள் இவர்கள் நலன் கருதி போடப்பட்ட பட்ஜெட் இதற்கு நிகராகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தப் பேரவையில் யாராவது விளக்கி இருந்தால் நான் அதைப் பாராட்டியிருப்பேன், வரவேற்றிருப்பேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நான் இதை மட்டும் கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்த நாட்டினுடைய இன்றைய நிலைக்குப் பொருத்தமாகவும் இன்றைய மக்களுடைய நிலைக்குப் பொருத்தமாகவும் சோஷலிஸப் பாணியில் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி இதை நான் வரவேற்கிறேன் முழுமனதோடு என் கட்சியின் சார்பில் என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை என் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மிகவும் நெருக்கடியான ஒரு சூழ்நிலையில் நம் முதல்வர் அவர்கள் தயாரித்திருக்கிறார்கள். நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் நிதானம் தவறாமல், நியாயமான காரியங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கத் தவறாமல், எந்த எந்தப் பகுதிகளில் உடனடியாக முன்னேற்றம் காணப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையை வைத்தும் எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கு எந்தெந்த அளவிற்கு தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்ற கருத்தை மையமாக வைத்தும்

[திரு ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1974 மார்ச் 14]

தக்க முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை முதல்வர் அவர்கள் தயாரித்திருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினரின் நலனுக்காக இருக்கக்கூடிய அரசு இந்த அரசு என்று நாங்கள் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த வாதத்திற்கு ஆதாரமாக 16.6 கோடி ரூபாய் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினரின் நலன்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. வேளாண்மைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் இன்னும் பல்வேறு துறைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் நாம் மதிக்கத்தக்க வகையில், பாராட்டத்தக்க வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்குள்ள எதிர்சாரியில் உள்ளவர்கள் இந்த அறிகையில் உள்ள நல்ல அம்சங்களைப் பாராட்டாமல் விட்டுவிட்டு எங்கு ஒட்டை இருக்கிறது, எங்கு குறைகள் இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடித்து அதைச் சொல்வதுதான் சர்தாரணமான வழக்கம். அந்த வழக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் அவர்களும் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு செய்யத் தவறிய காரியங்களை, இந்த அறிக்கையில் விட்டுப்போன காரியங்களை எல்லாம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அதே நேரத்தில் அவர்கள் தெளிவாக ஒன்றை புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னால் தமிழ் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற முன்னேற்றங்கள் தமிழ் மாநிலத்தில் சாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சாதனைகள் இவைகளையெல்லாம் சீர்தூக்கி பார்ப்பீர்களேயானால் ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையும் தமிழ்ச் சமுதாயத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்களை முன்னேற்றுவதற்காக, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினரை முன்னேற்றுவதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் அடையாளச் சின்னங்கள் ஏராளம் என்பது சாதனைகளிலும் தெரியும் நிதிநிலை அறிக்கைகளிலிருந்தும் தெரியும். ஆகவே, அதை மையமாக வைத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பார்க்கும்போது இது ஏழை எளிய மக்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒன்று என்பது தெரியவரும். அதே நேரத்தில் இந்த அறிக்கையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நான் சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

கைத்தறியாளர்களுக்காக வழங்கிய ஒரு கோடி ரூபாய் கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் கடன்களும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு கடன்கள் இருந்தாலும் அந்தக் கடன்கள் நிச்சயமாக ரத்து செய்யப்படுமானால் கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் வாழ்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு உத்திரவாதம் அளிப்பதாக இருக்கும் என்ற என் கருத்தை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 14]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

அடுத்து நமது முதல்வர் அவர்கள் பாஞ்சாலங் குறிச்சிக் கோட்டையைப் பற்றித் தெளிவாக இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதற்காக ஏறத்தாழ ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் வரலாற்றுப் பிரசித்திபெற்ற கோட்டையை, வெள்ளையனை எதிர்த்துப் போராடிய அந்த வீர மன்னனின் கோட்டைக் கொத்தளத்தினை இடித்து அங்குப் பருத்தியும் ஆமணக்கும் விதைப்பதாக நாம் வரலாற்றில் படிக்கிறோம். ஐந்து லட்ச ரூபாய் செலவில் புதுப்பிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மனுக்கு அழியாத நினைவுச் சின்னம் எழுப்பி யிருப்பதுபோல் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வீரபாண்டிய கட்ட பொம்ம னுக்குப் பின்னால் வெள்ளையனை நேரடியாக எதிர்த்துப் போராடிய வீர மன்னன் மருது பாண்டியனைப் பற்றி நாம் முதல்வர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த மருது பாண்டியனின் சமாதி திருப்பத்தூரில் இருக்கிறது. அவன் பிறந்த ஊர் நரிக்குடி. இன்று வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மனின் கோட்டையை புதுப்பிக்க நாம் ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போல் வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மனுக்கு பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் அழியாத நினைவுச் சின்னம் எழுப்பியிருப்பது போல் திருப்பத்தூரிலும், மருது பாண்டியன் சமாதி இருக்கும் இடத்திலும் மருது பாண்டியனுக்கு அழியாத ஒரு சின்னத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதோடு கூட அவன் பிறந்த ஊரான நரிக்குடியை மருது நகர் என்று மாற்றித் தீர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் அப் பகுதிவாழ் மக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ளத்தில் இருந்து வரக்கூடிய கோரிக்கையாகும் அது.

மருது பாண்டியனுக்கு அழியாச் சின்னம் ஒன்று எழுப்ப வேண்டுமென்றால் பெரும் தொகை தேவைப்படலாம். பொருளாதாரச் சிக்கல் வரலாம். ஆனால், நரிக்குடி என்ற அந்த இடத்தை மருது பாண்டியன் பிறந்த ஊராகிய அந்த இடத்தை மருது நகர் என்று மாற்றுவதில் பொருளாதாரச் சிக்கல் எதுவும் வரமுடியாது. வெள்ளையனை எதிர்த்துப் போராடிய அந்த வீரனின் நினைவாக அந்த பெயர் வைக்கப்பட வேண்டும். மேலும் நரிக்குடி என்ற பெயரை—நரிக்குடி என்றால் அங்கு வாழ்கிற மக்களுக்கெல்லாம் ஓரளவு அந்த நரித்தனம் இருக்குமோ என்ற எண்ணமே கூட ஏற்படக் கூடிய அளவில் இருப்பதால் அந்த நரிக்குடி என்ற ஊரின் பெயரை மருது நகர் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தின்போது சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கச்சத்தீவு. கச்சத்தீவு விவகாரத்தில் மத்திய அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருந்தாலும், இந்திய நாட்டின் ஒரு பகுதி என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டாலும், மத்திய அரசுக்கு உள்ள அக்கறை, ஆர்வத்தைவிட நம் மாநில அரசுக்கு அதிக அக்கறை உண்டு என்ற அளவில் கச்சத் தீவு எப்படியாவது தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்பட்டாக வேண்டும் என்றும், மத்திய அரசின் அனுமதியோடு, மத்திய அரசின் அங்கீகாரத்தோடு, நம் மாநில அரசின் பிரதிநிதிகள் இலங்கை அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தவும் வழிவகைகள் காண்ப

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1974 மார்ச் 14]

படவேண்டும். அதற்கு நாம் பாத்தியதைப்பட்டவர்களாவோம். ஆகவே கச்சத்தீவு பற்றி இலங்கை அரசோடு நம் மாநில அரசின் பிரதிநிதிகள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தவும், கச்சத் தீவை தமிழ் மாநிலத்தோடு சேர்க்கவும் சட்டரீதியாக நியாயரீதியாக எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகளை நம் முதல்வர் அவர்கள் துணிவோடு எடுக்கவேண்டும்.

இந்தக் கச்சத்தீவு தமிழ் நாடோடு சேர்க்கப்படுவதற்கு எந்த விதமான சரித்திரக் கோளாறுகளும் கிடையாது. எந்த விதமான வரலாற்றுக் குற்றமும் அதில் கிடையாது. நாம் அந்தப் பகுதிக்கு பாத்தியதைப் பட்டவர்கள்தான். ஆகவே, மத்திய அரசோடு போராடி இலங்கை அரசோடு நாம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவும் கச்சத் தீவை நம் மாநிலத் தோடு சேர்க்கவும் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இராமநாதபுரம் தலைநகர்ப் பிரச்சினை. கிழக்கு இராமநாதபுரம் மேற்கு இராமநாதபுரம் இவற்றிற்கு எந்த ஊர் தலை நகராக இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றி கிளர்ச்சிகள் நடந்து வருவது நமக்குத் தெரியும். மேற்கு இராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்த ஒரு ஊராவது தலைநகராக இருப்பதற்கு மத்திய பகுதியாக இருக்கிறதா என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இல்லை. மேற்கு இராமநாதபுரத்திற்கு எந்த ஊரும் தலைநகராக எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியாமல், மையப்பகுதியாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியாமல் இருப்பதால் மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குத் தலைநகராக புதிதாக ஒரு ஊரை அங்கு உற்பத்திசெய்து அதைத் தலைநகராக கொள்ளவேண்டும். என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் காரியப்பட்டி தொகுதியில் உள்ள கிறுதாமல் நதியைச் சீர்படுத்தி செம்மைப் படுத்தி நீர்ப்பாசன வசதிக்கு ஏற்றதாகச் செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை 1967-லிருந்து 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீதான விவாதம் வரையில் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். அரசு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்று நம்பிக்கையில் இதோடு விட்டுவிடுகிறேன்.

பின்னர், குண்டாற்றில் ஒரு பாலத்தைக் கட்டி மணல் மாணிக்கத்திற்குச் செல்ல போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மணல் மாணிக்கம் செல்லும் வழியில் போக்குவரத்து வசதிக்காக இன்னொரு பாலமும் கட்டித்தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

காரியப்பட்டித் தொகுதியை ஒட்டியிருக்கும் 18 கிராமங்களுக்கு நீர்ப் பாசனம் செய்வதற்காக கல்லர்ப்பட்டி கால்வாய்த் திட்டம் என்று 24 லட்சம் ரூபாய் செலவில் செய்வதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. அதை சாங்ஷன் செய்தால் அந்தப் பின்தங்கிய பகுதிகளில் இருக்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 14.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

இங்கே பேசியவர்கள் அத்தனைபேரும் தேர்தலில் வெற்றி தோல்வி பற்றி பேசினார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் மிகவும் பணிவோடு சொல்வதெல்லாம் அரசியலில், ஜனநாயகத்தில் வெற்றிகளும் தோல்விகளும் ஏற்படுவது மிகச் சாதாரண இயல்பு. அதை மனதில் வைத்து ஒன்று சொல்கிறேன். வெற்றியை யாரும் தாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் தோல்வியைச் சக்த விரர்கள்தான் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே சில தோல்விகள் ஏற்பட்டு விடுவதால் துவண்டுவிடாமல் துணிவோடு வெற்றியைச் சந்திக்க எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எங்களிடத்தில் கூடச் சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோடு பார்வோடு பிளாக் இன்னும் உறவு வைத்திருக்க வேண்டுமா? நிச்சயமாக நீங்கள் எதிர்க்காலத்தை இழந்துவிடமாட்டீர்களா என்று கேட்டார்கள். ஊமத்துரை காட்டிக் கொடுத்திருந்தால் சிவங்கையும் புதுக்கோட்டை மர்திரி ஒரு சமஸ்தானமாக ஆயிருக்கும். நாங்கள் மருது பாண்டியன் பரம்பரையில் வந்தவர்கள். அந்தப் பேச்சை எங்களிடத்தில் பேசாதீர்கள் என்று சொன்னேன். எதிர்க்காலத்தைப் பற்றி எங்களுக்கு கவலையில்லை. எத்தனையோ மாற்றங்கள் வருவது இயற்கை. அரசியலில் சடார், சடார் என்று நிகழ்ச்சிகள் வருகின்றன. அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நியாயமான வழியில் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். அந்தச் சேவை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்கிற சேவையாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுப்பதை மையமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. இது மக்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம் என்று. அப்படி மக்களுக்குத் தெரிகிற காலம் வரும். இந்த இடைக்காலத் தோல்வியைக் கண்டவுடன் நாம் ஒடி ஒளியக் கூடாது. மக்கள் உங்களுக்குச் சேவை செய்ய வாய்ப்புக் கொடுப்பார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது கடைசியாக எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றமைக்காக நான் மிகவும் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தை ஆதரிப்பதற்கு இல்லை என்று முதலில் நான் கூற முற்படுகிறேன், எதிர்க் கட்சிகள் எல்லாம் என்ன முறையில் செயலாற்ற வேண்டும், பணியாற்ற வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக இந்த மன்றத்திலே 1957-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 4-ம் தேதி திரு சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒரு முறை உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். அந்த உரையை முதலில் படித்து விட்டு என்னுடைய சொற்பொழிவை ஆரம்பிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அவர்கள் பேச்சு பின் வருமாறு :.....வாழ்யும் 2—பக்கம் 450-ல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் இவ்விடத்திற்கு உங்களுக்கு லாலி பாடுவதற்காக வரவில்லை. குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறவே

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 மார்ச் 14]

வந்திருக்கிறோம். அதுதான் ஜனநாயகத்தின் பொறுப்பு. நாங்கள் இங்கிதம் தெரியாமல் நடந்து கொள்ளவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகவில்லை. நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கவில்லை. குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்கவில்லை என்பதனையெல்லாம் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள் என்று ஒரு முறை அண்ணாதுரை அவர்கள் இங்கே அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையை நான் கொள்கை ரீதியாக ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், வாதத்திற்காக அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகளாகிய நாங்கள் இந்த மேற்கோளை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

இன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களும், தோழமைக் கட்சியில் இருப்பவர்களும், இது ஒரு அழகான பட்ஜெட், வரவு-செலவு திட்டம், சமதர்மம் பூத்துக் குலுங்கும் திட்டம் என்று எல்லாம் அவர்கள் பாராட்டி, புகழ்ந்து பேசினார்கள். நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை இந்த பாராட்டினால் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அஜீர்ணம் ஏற்பட்டு இருக்கலாமோ என்னவோ தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் இப்போது இருக்கும் சூடுபிடித்து இருக்கும் அரசியல் சூழ்நிலையில் வயிற்றுவலி வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. பாராட்டுவதற்கு ஒரு எல்லை வேண்டும், வரம்பு வேண்டும் என்ற முறையில் இதைக் கூறுகிறேனே ஒழிய அது அல்லாமல் குரோத மனப்பான்மையோடு இழித்தும் பழித்தும் பேச வேண்டுமென்ற நினைப்பிலே இதை நான் கூறவில்லை.

இன்று இருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமையிலே இந்திய அரசியலில் நெருக்கடியான நிலைமையில் நாடு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது, என்பதை மக்கள் உணர்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலே இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பது டொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இங்கே நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை ரூ. 12.56 கோடி துண்டு விழும் என்று மதிப்பிட்டு அளித்து இருக்கிறார்கள். வருவாய் ரூ. 470.69 கோடி என்றும் செலவினம் ரூ. 483.25 கோடி என்றும் இந்த நிதியாண்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு பல முறை துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் நான் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன்.

எதற்காக இந்தத் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. 1973-74-லே எவ்வளவு துண்டு விழுந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் 4.84 கோடி என்று கணக்கிலே இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு 1970-71-லே 789 லட்சம் என்று கணக்கிலே இருக்கிறது. 1969-70-ல் 2,532 லட்சம் என்று பணக்கு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த துண்டு விழும் பட்ஜெட்டால் கண வீக்கம் அதிகம் ஏற்படும் என்று சொன்னால், ஒரு வேளை நமது பொருளாதார நிபுணர் தர்மலிங்கம் அவர்கள், விவசாய அமைச்சர்

1974 மார்ச் 14] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அவர்கள், சொல்வார்கள், நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரம் இந்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது, அது டெல்லியில் இருக்கிறது, ஆகவே, இந்த பண வீக்கத்தைத் தடுக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசிடம்தான் இருக்கிறது, ஆகவே, நமக்கு மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்ற வாதத்தைச் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இது எல்லாம் இருந்தாலும், நாம் இப்போது இருக்கும் சமஷ்டி சர்க்காரில் இருக்கிற நடைமுறையில் எப்படி வரவு-செலவுத் திட்டத்தை தீட்டவேண்டுமென்று சீராக, சிறப்பாகத் திந்திக்க கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

துண்டு விழும் பட்ஜெட் என்பதற்காக வாதிட வரவில்லை. ஆனால் நீங்கள் ஆதரிக்கிற, நீங்கள், பெருந்தகை, உங்களுடைய கொள்கை காப் டாளர் என்று சொல்கிற உங்கள் முன்னாள் தலைவர் துண்டு விழும் பட்ஜெட் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார். அந்தக் கருத்தையும் இந்த நேரத்தில் தங்களின் அனுமதியோடு சுருக்கமாக ஒரு சில வாசகங்களைப் படிப்பதற்கு அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டைப் பற்றி அவர்கள் பக்கம் 452-ல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜூலை 4, 1957-ல் பேசியிருக்கிறார்கள்.

“ஜெர்மன் தேசத்தை ஆண்ட ஹிட்லர் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மகத்தான ஆயுதம் என்று கருதி, கட்டுக்கடங்காத அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஏராளமாக ஜெர்மன் மார்க்கு நோட்டுகளை அடித்து துப்பாக்கியின் துளை கொண்டு வினியோகித்து, தமது பொருளாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்திக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடிந்தது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டின் மதிப்படையும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் வெளிப்படுத்தவில்லை. காரணம் நிதியமைச்சர் துண்டு விழும் பட்ஜெட் இருப்பது தான் சரி என்று கருதுகிறார்களோ” என்று துண்டு விழும் பட்ஜெட்டைப் பற்றி காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில் நிதியமைச்சராக இருந்த திரு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தாக்கல் செய்த பட்ஜெட் மீது பேசுகிற போது சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் வேடிக்கையாகத் தாக்கி அவர்களே பேசி இருக்கிறார்கள். அது முறையோ என்னவோ இன்றைக்கு துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை சரியானமுறை என்று எண்ணித்தான் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கையாள்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

இங்கே டபம் பிடித்த நிகழ்ச்சியை எல்லாம் உறுப்பினர்கள் டார்த்து இருப்பீர்கள். இந்த முறை மிகவும் கூடுதலான வகையில் டபம் பிடித்தார்கள். ஒரு வேளை அடுத்த முறை டபம் பிடித்துக்கொள்ள முடியுமோ முடியாதோ என்ற அச்சத்தில் விமரிசையாக எடுத்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

[1974 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த பதப்பிடிப்பு எல்லா ஆண்டுகளிலும் எடுப்பது போல் தான் எடுக்கப்பட்டது. அப்படிப் படம் எடுக்கப்பட்ட பிறகு தொடர்ந்து இந்த மந்திரிசபை இருந்து வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஒரு வேளை இந்தத் தடவை நடந்திருக்கிற கோலாகலங்களையெல்லாம் கண்டுவிட்டு இந்த பதப்பிடிப்பை பிடித்துவைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக ஏதோ ஸ்நாப்ஸ் எடுப்பார்கள். அப்படித் தான் எப்பொழுதும் இங்கே நடப்பது வழக்கம். ஆனால் புதியதாக ஒரு புது முறையில் பதப்பிடிப்பு நடந்திருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இது துண்டு விழுக்கின்ற பட்ஜெட், பண வீக்கத் தைக் குறைக்கவேண்டும் என்று கூறினேன். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அதிக வரி போடவில்லை. ஒரு வரியும் போடவில்லை என்று இந்த அரசாங்கம் ஒரு வேளை தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இந்த விற்பனை வரி சீரமைப்பு என்ற தலைப்பிலும், அதே மாதிரி மோட்டார் வாகனங்கள் என்ற தலைப்பிலும் சமார் 10 கோடி ரூபாய் வருவாயை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது வரிவிதிப்பு அல்லவா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு பஸ் கட்டணங்களை யெல்லாம் சீரமைப்பு என்று சொல்லி, அதில் ஒரு வரி விதித்ததை இந்த மன்றம் மறந்திருக்காது, மக்களும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆதலால் சீரமைப்பு என்ற முறையிலே பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய்க்கு வரியை இந்த அரசாங்கம் விதித் திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வா முற்படுகிறேன்.

உதாரணத்திற்காக நான் சொல்கிறேன். 1971-72-ல் அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ், 4 சத விகிதம் அப்பொழுது இருந்தது. அதைப் பிற்பாடு 5, 7, 8, 1 சதவிகிதம் என்ற முறையிலே வரியைக் கூட்டி அந்த இனத்திலே ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருவாயைப் பெறுவதற்கு இருப்பதையும் இந்த மன்றம் மறந்திருக்காது என்று நினைக்கிறேன். திருச்சி, மதுரை, சேலம், கோவை போன்ற நகரங்களுக்கு இந்த அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் 1971-72-ல் அதாவது ஜூன் திங்கள் 19-ம் தேதியன்று 1971-ல் இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்ததை நான் ஞாபக மூட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரி 3 சதவிகிதம் ஆக இருந்ததை 3½ சதவிகிதம் ஆக இருந்ததை அதே பட்ஜெட்டில் தாக்கல் செய்து ரூ. 3-8 கோடி வருவாயைப் பெறுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமின்றி ஸர்சார்ஜ் ஆன் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் 10 சத

1974 மார்ச் 14]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

விகிதம் என்று போட்டு கடைசியில் அதைக் கொஞ்சம் குறைத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது, கணிக் கப்பட்ட 47 கோடி ரூபாய் டெபிஸிட்டைக் குறைப்பதற்கு ரூ. 12 கோடிக்கு வரியைச் சமத்தியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமின்றி பங்களா தேஷ்-க்கு வேண்டி அதிகமாக செலவினங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று முத்திரை தான் வரி போடவில்லையா? அதே மாதிரி கேளிக்கை வரியைக் கூட்ட வில்லையா? இத்தனை வரிகளைக் கூடுதலாகப் போட்டாலும், இந்த அரசாங்கம் சொல்கிறது “நாங்கள் வரியைக் கூட்டவில்லை” என்று. ஆனால் உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். வரியைக் குறைப்பது எளி தானது அல்ல என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். போட்ட வரி ஒருகாலும் குறைந்தது இல்லை என்பதுதான். இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற மாபு என்டை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக விற்பனை வரியை நாம் பார்க்கும்பொழுது விற்பனை வரி நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் படித்துப் பார்த்தால் நிச்சயம் தெரியும்.

இந்த விற்பனை வரியைப் பற்றிப் பல கருத்துக்களையெல்லாம் கூறியிருக் கிறார்கள். விற்பனை வரியைப்பற்றி முன்பு திரு சி. சுப்பிரமணியம் உணவுப் பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரி போட்ட நேரத்திலே அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த உயர்திரு அண்ணா அவர்கள் பல கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் இப்பொழுது ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்து நிச்சயம் வரவேற்கத்தக்க கருத்துதான். ஆனால் அரசாங்கம் அந்தக் கருத்துக் களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். உதாரண மாக அண்ணா ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கிற விவரத்தையும் தாங்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன்.

“உணவு தானியங்கள் என்பதை உணவுப் பொருள்கள் என்று மாற்றி அவைகள்மீது விற்பனை வரியை நீக்கினால், அதனால் சில லட்ச ரூபாய் தான் வருமானம் குறையும். ஆனால், மக்கள் சாப்பிடு கின்ற பொழுது சர்க்காரை மனமார வாழ்த்துவார்கள். உணவு சாப்பிடு கின்ற நேரத்திலே ‘நல்ல சர்க்கார் நாட்டிலே நிலவுகிறது. நல்ல மந்திரி சபை நாட்டிலே ஆளுகிறது, உணவுப் பொருள்கள் மீது வரியை எடுத்து விட்டார்கள்’ என்று மனமார வாழ்த்துவார்கள். சட்ட சபையிலே பல பேர்கள் வந்து போகிறார்கள். ஜனநாயகத்தின் பரிசாக இதை மதிப்பார்கள். முதல் கவளத்தில் முதலமைச்சரை வாழ்த்துவார்கள். இரண்டாவது கவளத்தில் நிதி அமைச்சரை வாழ்த்துவார்கள்”. என்று சொன்னார் உடனே உயர்திரு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறுக்கிட்டுக் கூறியிருக்கிறார்கள். “மூன்றாவது கவளத்தில் இதை

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 மார்ச் 14]

எடுத்துச் சொன்னவரை வாழ்த்துவார்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார். பிறகு உயர்திரு அண்ணாதுரை அவர்கள் அவர்களுக்கு ஏற்ற பாணியில் மறுமுறையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“சாப்பிடுகின்ற நேரத்தில் சாப்பாட்டுப் பொருள்கள் மீது வரியில்லை என்று பொது மக்கள் ஒருமுகமாக வாழ்த்துவார்கள். சாப்பிடும்பொழுது வாழ்த்துவது நல்லது என்று வைதீகர்கள் கூறுவார்கள். மற்ற விஷயத்தில் வைதீகத்தில் வேறுபட்ட கருத்தைக்கொண்ட நான் இதுவிஷயத்தில் வேண்டுமானால் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.” என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். வைதீகக் கருத்துக்களை, கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. நல்ல புதிய கருத்துக்களை, தெளிவான கருத்துக்களை திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தினை ஏன் இந்த அரசாங்கம் கடைபிடிக்கவில்லை என்று நான் கேட்கிறேன். ஒரு வேளை அந்தக் கருத்திலிருந்து, அந்தக் கொள்கையிலிருந்து தீங்கள் நழுவிவிட்டார்களோ என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதி அமைச்சரைப்பற்றி, அன்றிருந்த நிதி அமைச்சரைப் பற்றி ஒரு சில கதைகளையும் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“எப்பொழுதும் நிதி அமைச்சர்கள் மன அரிப்புக் கொண்டவர்கள். ஒரு தடவை நிதி அமைச்சர் பீடத்தில் உட்கார வைத்துவிட்டால் எப்பொழுதும் கனவிலும் நினைவிலும் அவருக்கு வரி என்ற நினைவுதான். ஒரு ஹாஸ்ய பத்திரிகையில் படித்தேன். மனைவி கட்டிக்கொண்டிருக்கும் சாதாரண சேலையைப் பார்த்து நிதி அமைச்சர் “இதில் வரி இல்லையா” என்று கேட்டாராம். அங்கு கூட நிதி அமைச்சருக்கு வரியின் கவனம் போகவில்லை. கற்பனை நிதி அமைச்சரைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த நிதி அமைச்சரைப்பற்றி அல்ல.” என்று சொல்லி மன்றத்தைச் சிரிக்க வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறை விலே இப்பொழுது இருக்கிற நிதி அமைச்சருக்கும் முதல் அமைச்சருக்கும் ஒருவேளை அரிப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஒரு முன் கிரீடமாக இருக்கக்கூடும். ஆனாலும் இந்த முன் கிரீடத்தை ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்பதை நான் உணர்கிறேன். இந்த மாதிரி நிதி அமைச்சராக இருபடவர்கள் நல்ல கொள்கைகளை யெல்லாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த வரவு-செலவுக் கணக்கைப் பார்த்தால் நேர்முக வரியைவிட, மறைமுக வரிதான் கணிசமான பங்காக இருக்கிறது என்று சொன்னால் இது சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்களை வாட்டி வதைக்கின்ற வரவு.

1974 மார்ச் 14]

[திரு. ஆர் பொன்னப்ப நாடார்]

செலவுத் திட்டமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எந்த முறையிலே நதி அமைப்புகள் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தெல்லாம் அன்னாருடைய உரையில் இருக்கிறது. ப்ரொகிரெஸிவ் டாக்ஸேஷன், ரிக்ரவலிவ் டாக்ஸேஷன், டைரக்ட் டாக்ஸேஷன், இன்டைரக்ட் டாக்ஸேஷன் என்ற கொள்கைகளையெல்லாம் பற்றி அவர்கள் அழகாகவும், தெளிவாகவும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்த ட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. இன்னும் பார்த்தால் வரவேற்கத் தக்க டல காரியங்களை அன்னார் கூறியிருக்கிறார்கள். நிச்சயம் நான் கருதினேன், உணவுப் பொருள்களுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பார்கள் இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து என்று நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

புக்கிரைன்ஸ் மட்டிற்கும் போதாது, மற்றும் உணவுப் பொருள்கள் முழுவதற்கும், புட்ஸ்டேப்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய எல்லாவற்றிற்கும் விதிவிலக்கு அளிப்பது தான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது நாட்டிலே இருக்கின்ற உணவு நிலைமையைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டன. அரிசியின் விலை உயர்ந்து விட்டது, சீனியின் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று கூறினால், அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். இல்லை கூடவில்லை, ரூ. 2-க்கு படி அரிசி கிடைக்கிறது சென்னை மாகாணத்தில் கிடைக்கிறது என்று போரசிரிய ராக இருந்த அன்னார் பப்ளிக் ஹெல்த் மினிஸ்டர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ரூ. 2-க்கு எங்கே கிடைக்கிறது ?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: On a point of elucidation under Rule 65 of our Assembly Rules. The hon. Member was saying that I was complaining about the printing of currency notes. In today's Hindu, on page 4 column 1 it is stated as follows :—

“Notes in circulation have jumped to Rs. 6,105.50 crores and expansion of printed currency during last week is Rs. 100 crores.”

You can realise the effect of that on prices.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I am much grateful to the elucidation made by the Hon. Minister for Agriculture regarding inflation and printing of notes, which goes hand in hand, when you print more, more money is added in circulation. That is the fiscal policy. This State Government also has walked into the

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 மார்ச் 14]

trap which has been laid by the Central Government. They have also adopted the same tactics. There is no difference between the policy pursued by Central Government and State Government. This is the clarification I am making.

இன்னொரு விஷயம் அதாவது நோட்டிப்பதைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் துண்டு விழுகின்ற பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கிறது என்றால் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்தும், இதர டிரஷரி பாங்குகளிலிருந்தும் கடன் வாங்கி ஈடுகட்டிக் கொள்ளலாம். ஆக, பாங்குகளுக்கு கடன்பட்டவர்களாக இருப்போம். மத்திய அரசாங்கம் நோட்டு அடிக்கிறார்கள். நோட்டு அடிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இஷ்டம்தான் அடிக்கவில்லை. சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டுதான் அடிக்கிறார்கள்.

நோட்டுகளை அதிகமாக அடிப்பதினால் பண வீக்கம் ஏற்படுகிறது என்று நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் விலையேற்றத்திற்கு அதமட்டுமல்ல காரணம். உற்பத்தி பெருகவில்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால் உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடும். என்னைப் பொறுத்தவரை உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். ஸ்டேட் டிரேடிங் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை மாநில முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் கூடி அதற்கு ஒரு தீர்வு காணவேண்டும்.

இந்த வரவு—செலவுத் திட்டத்திலே, நமது மாநிலம் உணவுத் துறையிலே நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு உபரி மாநிலமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எழுபத்திமூன்று லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையின்போது கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவைப்படுவது 55 லட்சம் டன் உணவு தானியங்கள் என்று கணக்கையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் இவ்வளவு உபரி இருந்தும் ஏன் விலைவாசி கூடியிருக்கிறது? இந்த உற்பத்தியைக் கொண்டு ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசி ஏன் போடவில்லை என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு மாநில சுயாட்சி தேவையில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் தேவையில்லை. இந்த மாநில அரசாங்கமே இதைச் செய்யலாம்.

ஆனால், நம்முடைய கையிலே அதிகாரம் இல்லை. பணவீக்கத்தினால் தான் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். உற்பத்தி இனம் பெருகாததால்தான் விலை ஏறுகிறது. “சப்ளை அண்டு டிமான்ட்” என்ற விதிப்படி பார்த்தாலும்கூட உற்பத்தி பெருகியிருந்தால் விலைவாசி குறையத்தான் வேண்டும். அப்படி குறையவில்லை என்றால் எங்கோ கோளாறு இருக்கிறது; ஒட்டை உடைசல் இருக்கிறது. அதை உங்களால் தவிர்க்க முடியவில்லை. அதனால் பண்டங்கள் விலை குறையவில்லை.

1974 மார்ச் 14]

THIRU S. KANDAPPAN : How can it be an isolated and closed market?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Tamil Nadu is a separate zone and if this Government is not able to check the inflow.....

THIRU S. KANDAPPAN : There is distinction between separate zone and having a closed market. Tamil Nadu as such, as per the Constitution, cannot have a closed market. It cannot get itself isolated from the main stream. That being so, a separate zone will not help you.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தத் தனி சோன் வேண்டும் வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து முடிவு செய்யட்டும். ஆனால் இன்று உணவுப் பண்டங்களின் விலை கூடியிருக்கிறது. திருச்சி நகரிலே கூடியிருக்கிறது; மதுரை நகரிலே கூடியிருக்கிறது; கோவை மாவட்டத்திலே கூடியிருக்கிறது. எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கூடியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது எல்லைப்புற மாவட்டம் என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். ஆகவே, உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கம் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்ற கூற்றைத்தான் நான் கூறவேண்டும்.

பசுமைப் புரட்சியைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இருந்தபோதிலும் உணவுப் பண்டங்களின் விலை கூடியிருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு—இந்த அதிகாரமே போதும்—உங்களால் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை, பண்டங்களை வாங்குகின்ற அந்த இடத்திலே விலையைக் கட்டுப்படுத்த உங்களிடம் அதிகாரம் இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடலாம்; முடியும் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்த அந்த வழிமுறையைச் சொன்னால் நல்லது. குவின்டால் ஒன்றுக்கு 72 ரூபாய் என்று விற்புல், 1டி அரிசி எப்படிப் போடலாம் என்ற சாத்தியக்கூற்றை அவர்கள் சொன்னால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, நான் இந்த அரசுக்கு சட்ட ஆலோசகராக இருக்க விரும்பவில்லை. என்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே எப்படி எப்படிச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியும். மூன்று ரூபாய்க்கு படி அரிசி போடுவோம் என்று வேண்டுமானாலும் நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பொருளாதார ஆலோசனைதான் கேட்டார்கள்; சட்ட ஆலோசனை கேட்கவில்லை.

[1974 மார்ச் 14]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே, ஒரு சட்ட நிபுணராக இருப்பதால் சட்ட ஆலோசனை கேட்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன்.

பொருளாதார அடிப்படையிலே 73 லட்சம் டன் உற்பத்தி என்றால் இது ஒரு உபரி மாநிலம்; அப்படியானால் ஏன் படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு போட முடியாது? இங்கே சுமார் 4½ கோடி மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். நமது தேவையே 55 லட்சம் டன்தான். அப்படி இருக்கும்போது நிச்சயமாக ரூபாய்க்கு படி அரிசி போட முடியும் என்ற காரணத்தால் கூறுகிறேன். ஆனால் அதற்கு நேர் மாறாக இன்றைக்கு நடக்கிறது. உணவு தானிய வர்த்தகத்தைப் பெரும் முதலாளிகள் கையில் சிக்க வைத்திருக்கிறீர்கள். வர்த்தக சூதாடிகள்தான் பெரும் வியாபாரிகளாக இருக்கிறார்கள். விலையைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை; பதுக்கலை ஒழிக்க இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? ஒரு நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்த்தால் உங்களுக்கே தெரியும். ஆகவே இன்றைக்கு எந்தப் பக்கத்திலும் உணவு தானியங்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த அரசாங்கத்தின்மீது திணிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை. தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு கூட்டுத் துறையாகத் தொழில் நடத்த விரும்புகிறது என்ற கருத்தைக் கூறுகிறார்கள். அந்தக் கொள்கை வரவேற்கத்தக்கதா அல்லது தனியார் துறையை ஒழித்து, பொதுத்துறையை உருவாக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் திட்டவாட்டமான கருத்தை வெளியிட வேண்டும். அதைப் பற்றி எல்லாம் பட்ஜெட் கொள்கையாக இருக்கிற இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே தொழில் அமைதி குறைவதற்கு என்ன காரணம் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லை. ஆனால் தொழில் தகராறுகளில் சிலவற்றைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், அண்டையில் ஏற்பட்ட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தததைக் குறிப்பிடலாம். அதை வரவேற்கிறேன். பி. அன்ட். சி. மில்லிலே ஏற்பட்ட போராட்டத்தைச் சரியான முறையிலே தீர்த்து வைத்திருக்கிறீர்கள். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இன்னொரு விஷயம் இருக்கிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கம் நடந்துகொள்கின்ற நிலை உகந்ததாக இல்லை.

எங்கள் பகுதியிலே டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அது நியாயமா இல்லையா என்ற பிரச்சனைக்கு நான் வர விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு அறிக்கை வட்டார கள். அது ஜனவரி 1-ம் தேதி என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்கள்மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் அனைத்தும் வாபஸ் பெறப்

1974 மார்ச் 14]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பட்டு, அனைவருக்கும் வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று ஜனவரி மாதத்தில் கூறினார்கள். 440 தொழிலாளர்கள் போராட்டத் தினால் பாதிக்கப்பட்டு வழக்கு முடிவு பெறாமல் இருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் என்ன செய்வார்கள்? ஆனால் அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒரு யூனியன் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த யூனியனில்.....

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கட்ட பொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத் துவக்க விழாவின்போது, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கன்னியாகுமரியில் சட்ட விரோதமாக வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள்மீது கருணைகாட்டி, மீண்டும் அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்ற உறுதிமொழியினை அளித்தார்கள். அதற்கு ஒப்ப உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் இந்த பட்ஜெட் கூட்டத்திற்கு வருவதற்கு முன்னதாக கேஸ் எதுவும் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் என்னிடம் வந்து முறையிட்டார்கள். ஆகையால் தான் அதைப்பற்றி இங்கே கூறுகிறேன். அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கிறீர்கள் என்றால் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்; பாராட்டுகிறேன். அங்கே இருக்கின்ற நிலைமை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக யூனியனில் சேர்ந்து சந்தா கொடுத்தால்தான் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12:30]

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : காவல் துறையினர் போட்ட வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாக நான் சொன்னேன். ஒருவேளை அதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாமே தவிர, அரசாங்கத்தின் உத்தரவு போய்விட்டது.

திரு ஆர். பொன்னப்பநாடார் : ஜனவரித் திங்களில் அறிவிக்கப்பட்டு, இன்று மார்ச் திங்கள் வரை அவர்களுக்கு இன்னமும் வேலை அளிக்கப்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக அவர்களை ஆறு, ஏழு மாதங்களாக அலையவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதனை வேதனையுடன் தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை கொண்ட அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்மென்று சொல்கிறேன். இதனை அரசியல் கண்ணோட்டத்துடனேயே நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டினையும் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக புதியதாக என்ன என்ன தொழில்களை நடத்தலாம் என்பதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக திரு சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் இருந்தபோது பல அரிய யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை இந்த மன்றத்தில் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

||திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்||

[1974 மார்ச் 14]

சினிமாத் தொழிலைத் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்பது அவர்களது யோசனைகளில் ஒன்று. 1958-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 8-ஆம் தேதி அன்று திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, “காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. ஏழுமலை அவர்கள் சினிமாவைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தச் சர்க்காருக்கு அந்தத் துணிவு வரவேண்டுமென்று உண்மையில் நான் விரும்புகிறேன். சினிமாவைத் தேசியமாக்குவது என்ற தீர்மானத்திற்கு இந்தச் சர்க்கார் வந்துவிட்டால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் உறுதி கூறிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சினிமாவைத் தேசியமயமாக்கியவுடன் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் எத்தனை கதையை அவர்கள் எங்குமிருந்து கேட்டாலும் நாங்கள் இலவசமாகத் தருகிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதிப்புக்குரிய திரு. காமராசர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, “கதை கொடுப்பதோடு ஆக்டும் பண்ணணும்” என்று சொன்னதற்கும் “முதலமைச்சர் அவர்கள் அதில் நாங்கள் நடிக்கக்கூட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். நிச்சயமாக நடிப்போம். நான் ஏன் இதை இவ்வளவு அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால் சினிமாத் துறையில் நாங்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பது எங்கள் கட்சி நடத்தும் விடுதலைக் கிளர்ச்சிக்கு அது பெரிதும் உதவும் என்ற காரணத்தினால் தான்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை அவர்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிற நேரத்தில் ஏற்றுக்கொண்டு, சினிமாத் தொழிலைத் தேசியமாக்க, சினிமாத் கொட்டகைகளைத் தேசியமாக்க முன்வருவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதனால் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

இன்னும் 1959-60-லே மீட் இண்டஸ்ட்ரியையும் அரசே எடுத்து நடத்தலாம் என்பதற்கு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் சில புள்ளி விவரங்களை அப்போது கொடுத்திருக்கிறார்கள். இறைச்சித் தொழில் மூலமாக ஆஸ்திரேலியா நாட்டிலே 425 கோடி ரூபாய் வருவாயும், டென்மார்க் நாட்டிலே 300 கோடி ரூபாயும், நியூசிலாந்து நாட்டிலே 200 கோடி ரூபாயும், அர்ஜென்டைனாவிலே 150 கோடி ரூபாயும், நெதர்லாந்து நாட்டிலே 135 கோடி ரூபாயும் வருவாய் வருகிற காரணத்தினால், தமிழ்நாட்டிலே ஆடுகள் நிறைய இருக்கிற காரணத்தினால் இந்தத் தொழிலை இங்கே ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்போது கசாப்புக்கடை வைக்கச் சொல்கிறீர்களா என்று என்னமாகக் கூப்பிட்டுச் சொல்கிறார்கள். நான் என்னமாக அந்தக் கருத்தைக் கூறவில்லை. அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம். இன்னும் பஸ்களை எல்லாம் தேசியமாக்கவேண்டும் என்றும் அப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பஸ் தொழிலைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் டிரான்ஸ்போர்ட் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒரு அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அதில் பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் பற்றிச் சில புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. 1973 மார்ச் முடிய ரூ. 93.69 லட்சம் நட்பம் என்றும், 1973-74-இல் ரூ. 83.94 லட்சம்

1974 மார்ச் 14] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நட்டம் என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல்களை வைத்துக்கொண்டு 20 கோடி ரூபாய் வருவாய் தந்துவிடுவேன் என்று இங்கேயே ஒரு அமைச்சர் கூறியதுண்டு.

'THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : May I request the hon. Leader of the Opposition to wait for one more day?'

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : டிரான்ஸ்போர்ட் டிமாண்டு வருகிற நேரத்தில் எவ்வளவு லாபம் வந்துவிட்டது என்கிற கணக்கைக் காட்டப் போகிறார் இதை ஒரு உதாரணத்திற்குக் கூறினேன். பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் லாபம் ஒன்றும் கரைபுரண்டு போய்விடப்போவதில்லை.

அடுத்து, எனக்குப் பல புகார்கள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. அந்தப் புகார்கள் எல்லாவற்றையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல முடியாது என்றாலும் ஒன்றிரண்டை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி என்னுடைய கணிப்பில், முன்பு இந்த மன்றத்திலேயே

“tapping the rich and patting the poor.”

என்று சொல்லப்பட்டது, இப்போது

“tapping the poor and patting the rich.”

என்ற அடிப்படையில்தான் இப்போது அமைந்திருக்கிறது என்பதாகும்.

Rob Peter to pay Paul.

என்று பெரியவர்கள் பலரும் உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில்தான் இது இன்றைய தினம் அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, திருச்சி ஜில்லாவில் நெய்க்குப்பல் என்ற கிராமத்தில் ஊராட்சியில் முன்பு இருந்த முன்னாள் தலைவர் கலியாணசுந்தரம் என்பவரால் பணம் கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ராயப்பன் என்பவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும், மற்றவர்களுக்கும் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. முன்னாள் தலைவர் டி.எம்.கே. தலைவராக இருந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. அந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் இ.பி.ஓ. அவர்களும் ஏனைய அதிகாரிகளும் ஆய்வு செய்து, ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 மார்ச் 14]

அடுத்தபடியாக திண்டிவனத்தில் எக்ஸ்-பஸ் ஸ்டாண்டு காண்டிராக்டர் வெங்கடேச ரெட்டியார் என்பவர் ஒப்பந்தப்படியான தொகை எல்லா வற்றையும் கொடுத்துவிட்டதற்கான ரசீதுகளை வைத்திருக்கிறார். இருந்தும் இலாக்காவின்ர் அவர்மீது எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைபற்றி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற மனுவைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே அவை உண்மையாக இருக்குமானால் அதில் யார் யார் தவறி இருக்கிறார்களோ, அவர்கள்மீது அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்கள்—பெருவழித்துறையில் இருக்கிறவர்கள் தங்களுக்கு ஓய்வூதியம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏனைய துறைகளில் இருப்பவர்களைவிடச் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது, அதுவும் 2-ஆம் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் குறைவு, ஒன் மேன் கமிட்டி அவர்களைப்பற்றிச் சரியாக ஆய்வு செய்யவில்லை என்றெல்லாம் கூறி வருகிறார்கள். அதுபற்றியும் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வளவனூரில் சலவைக் கல் காண்டிராக்ட் சம்பந்தமாக ஒருசில ஊழல்கள் நடந்திருப்பதாகப் புகார் வந்திருக்கிறது. முன்பு அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில்—சேமங்கலம், குன்னம், கரசன்னூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் இருந்த சலவைக் கல்லை ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனைக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இப்போது டெண்டர் கோரப்படாமல், ஏலம் விடப்படாமல் ஆட்சித் தலைவர் ஒரு சிலருக்கு அதைக் கொடுத்திருப்பதன் காரணமாக அரசுக்குப் பண இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.க்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை நான் கூற வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே, அவர்களுக்கு ரூ. 10 அதிகமாகக் கொடுப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வரவேற்கிறோம் ; இல்லையென்று சொல்லவில்லை.

இன்றிருக்கிற நிதிநிலையிலே, மத்திய சர்க்கார் கடைபிடிக்கிற கொள்கைகளின் காரணமாகப் பல சங்கடங்கள் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற கருத்தினை முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திற்கு அதிகமான பணம் வேண்டுமென்பதிலே எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்காது. ஆளுவது நிதி ஆணைக்குழு சரியான நிதியை நமக்கு வழங்கவில்லையென்ற கருத்தெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருக்கிறது.

மெயில் பத்திரிகையிலே “Budget with a case” என்ற தலைப்பில் எட்டிபோரியல் எழுதியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் அதிகமான பணம் பெறுவதற்கு நமக்கு எல்லா தகுதிகளும் இருக்கின்றன என்று அந்தத் தலையங்கத்திலே சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு டெவலப்ட் ஸ்டேட் என்ற முறையிலே,

1974 மார்ச் 14]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நியாயமான முறையிலே நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பணம் கிடைக்க வில்லையென்று சொன்னால், நிச்சயமாக அதை வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால், தமிழ்ச் சமுதாயம் நம்மைப் பழிக்கும் என்பதிலே எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு வேளை எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறோம் என்றால், எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பதால் அத்தனையும் எதிர்ப்பதற்கு நாங்கள் இங்கு வரவில்லை. நிச்சயமாக நமக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமாக நிதி கிடைக்க வேண்டும். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நாம் கேட்டிருந்த விகிதாசாரத்தை நிச்சயமாக நாம் பெற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் டெவலப் ஸ்டேட் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு வேண்டிய ஒரு சில இடங்களிலே காரியங்களைச் செய்து விடுவார்கள். செய்து வருகிறார்கள்.

அதே முறையில் நம்முடைய மாநிலமும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் ஒரு சில ஜில்லாக்கள் இன்று புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று இந்தக் கட்சியிலே இருந்தவர்கள் முன்பு கூறினார்கள். அதேபோல், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே, அது முனையாக மாறிவிடுகின்றது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூறிட விரும்புகிறேன். எங்களுடைய பகுதியாக இருப்தால், அதை நான் கூறாமலிருந்தால், அது நியாயமல்ல. குறிப்பாக, 1967-க்குப் பின்பு அது வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஒருவேளை அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்றவர்கள் எங்களைத் தனியாக விட்டால் கூடச் சந்தோஷமாக இருப்போம் என்ற நிலைமையிலே, மாநில சயாட்சியை அவர்களும் கேட்டுவிடுவார்களோ என்ற நிலையிலே—நாங்கள் கேட்க வில்லை—அஞ்சுகிறோம். எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் நீதியும் நியாயமும் வழங்குகின்ற அளவிலே, நீதி செலுத்த வேண்டுமென்று பரிவோடு நாங்களும் வரி செலுத்துவதால் கேட்கிறோம்.

என். ஜி. ஓ.க்களைப் பொறுத்தவரையிலும் வேறென்று கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். மருத்துவப் படியை அவர்களுக்கு லம்ப்சம்மாகக் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். அதைவிட்டு, ரீஇம்பர்ஸ்மென்ட் என்று இருப்பதால், டலவித கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன. என். ஜி. ஓ.க்களைத் தூண்டி விடுவதற்காக இதை நான் கூறவில்லை. இந்த பட்ஜெட்டிலே இது விடப்பட்டிருக்கிறது.....

.....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : என். ஜி. ஓ.க்களுக்கோ, மற்ற அலுவலர்களுக்கோ, மருத்துவப்படி கொடுத்ததற்குப் பின்னால், மருத்துவ மனைக்குச் சென்று அவர்கள் மருத்துவ வசதி பெற்றால், அவர்களிடம் கட்டணம் வாங்கலாமா?

[1974 மார்ச் 14]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அதையெல்லாம் அரசாங்கம் ஆலோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். அதல்லாமல், திடீரென்றுகேட்டு, நான் அந்த வலைக்குள்ளே சிக்கிக் கொள்வதற்கு ஆசைப்படவில்லை. இதையெல்லாம் படித்து, ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டும். தங்களுடைய இலாகாவிலே நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். தேர்ச்சி பெற்ற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள், நான் உடனடியாகப் பதில் சொல்வதற்கில்லை.

அடுத்தபடி, இன்னொரு புகாரைப் பற்றிக் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இன்று கூட்டுறவு இலாக்காவிலே பல வங்கிகள் நடக்கின்றன. கட்சி கூடாரமாகப் பல நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. திருநெல்வேலியிலே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஏனைய பகுதிகளிலும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. விதிமுறைகளெல்லாம் அப்படியே திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆய்ல் சொசைட்டி, லிஃப்ட் இரிகேஷன் சொசைட்டி என்று பேப்பரிலே இயங்கக்கூடிய பல சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அதற்கும் நாமினைஷன்ஸ் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நாமினைட் மெம்பர்சைவைத்துக்கொண்டு, எல்லா திறமைசாலிகளையும் வைத்துக்கொண்டு அந்த இலாகாவை நடத்திய உயர்திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள் தன்னுடைய கைவரிசையை அதிலே அழகாகக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

வேலூரிலே ஒரு மத்திய வங்கி இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) அந்த டைரக்டர்கள் எல்லாம் எப்படி நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ரூ. 10 கொண்ட 100 பேர்களுக்கு ஒரு டைரக்டர். ஆனால், இலட்சக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவழிக்கின்ற, கடன் கொடுக்கின்ற சொசைட்டிக்கும் ஒரு டைரக்டர். இந்த மாதிரியான பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த லிஃப்ட் இரிகேஷன் சொசைட்டிகள் எங்கிருக்கின்றனவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. போர்ட் கூட காணவில்லை. பூதக் கண்ணாடி வைத்துக்கூட காணமுடியாது. ஆனால், அதிலே ஒரு டைரக்டர் மத்திய வங்கியிலே இருக்கிறார். வேலூரிலே நடக்கின்ற அந்தச் சங்கத்தைப் பற்றி பல புகார்கள் வந்த வண்ணமா இருக்கின்றன. அங்குப் பல நியமனங்கள் நடக்கின்றன. டெம்பரரி யாக நடக்கின்றன; பலவற்றையும் பிரித்து அடிக்கடி டெம்பரரி யாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெர்மனென்ட் பிளேசிலே டெம்பரரி அப்பாயின்ட்மென்ட் நடத்துவதற்கு என்ன காரணமோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் ஒன்றும் அறிவ்ன பராபரமே என்று கூறினார்கள். அதுதான் காரணமோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அதுமாதிரி நபர்கள் தலைமையிலே இருக்கிறார்கள். நியமனத்திலே நடைபெறுகிறக் கோளாறுகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு அந்த இலாகா வேண்டிய காரியங்களைக் செய்யவேண்டும். அவர்கள் ஒருவேளை, ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டியவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால், நல்ல நிர்வாகத்திற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் அதை நான் கூற விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) 10 நிமிடத்திலே முடித்துவிடுகிறேன், சுருக்கமாக முடித்துவிடுகிறேன்.

1974 மார்ச் 14]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக, ஹாண்ட் மேட் சோப்புக்கு எக்ஸம்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனுக்களை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வேலை காதி இலாகாவிலே ஹாண்ட் மேட் சோப் செய்கிறார்கள், டாய்லட் சோப், வாஷிங் சோப் என்று தனியாக வைத்து, அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பது பொறுத்ததாக இருக்கும். அதைப் பற்றி வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

வீராணம் திட்டத்திலே பல தகராறுகள் இருக்கின்றன என்ற புகார்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அங்கே, நமது இலாகாவின் பெயரிலே டிரான்ஸ்போர்ட் வெஹிக்கிள்ஸ் எல்லாம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவை களெல்லாம் ஐடிலாக இருக்கின்றன. லாரிகள், டெம்போக்கள், எல்லாம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். பல வண்டிகள் ஐடிலாக இருக்கின்றன. ரத்தினா டிரான்ஸ்போர்ட் என்பவருக்கு சிமென்ட், கம்பி போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்ல கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதுவும் ஒழுங்காக இல்லை என்ற புகாரைக் கூறி இருக்கிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் வேண்டிய முறையிலே கவனிக்கவேண்டும். நமது அரசாங்கம் வெஹிக்குல் கொடுக்கிற நேரத்திலே, ஏன் கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும்.....

திரு. செ. கந்தப்பன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிற இந்தச் செய்தி சில நாட்களுக்கு முன்பாகப் பத்திரிகையிலே வந்தது. அப்பொழுதே அது விசாரிக்கப்பட்டதில், அது அடிப்படையற்றது என்று தெரியவந்தது என்கிற செய்தியை மட்டும் நான் ரெக்கார்டுக்காக இங்கே சொல்லவிரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இன்னொரு செய்தி மணப்பாறை முனிசிபாலிட்டி சம்பந்தமாக, இன்று அந்த மணப்பாறை முனிசிபாலிட்டியிலே இருக்கிற பல பகுதிகள் நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக, பிரிஸிமினரி நோட்டிபிகேஷனை அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. உசிலம் பட்டி, கண்ணஉடையான்பட்டி, கலிங்கப்பட்டி என்ற பகுதிகளையெல்லாம் இன்றைக்கு நீக்கியிருக்கிறார்கள். சேர்மன் அவர்கள் ஏதோ எழுதி அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். முனிசிபல் கவுன்சிலே அதற்குத் தீர்மானம் இல்லை. அரசியல் நோக்கோடு அந்தப் பகுதிகளை யெல்லாம் நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள் இந்தப் பகுதிகளெல்லாம் எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அதிகப் பலம் உடைய பகுதிகளாக இருக்கிற காரணத்தினாலும், அதிலே இருக்கிற பெரும்பான்மை அங்கத்தினர்கள் அந்தப் பகுதியிலிருந்து வருகின்ற காரணத்தினாலும் நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் பல இருக்கின்றன. இப்பொழுது எடுத்துக்கூற வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன்.

கடைசியாக, போலீஸிலே, இரண்டு காரியங்களை மட்டும் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்று நிலச் சீர்திருத்தத்திற்காக நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். டெனன்ஸரி ஆக்டெல்லாம் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், திருநெல்வேலியிலிருந்து

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

||1974 மார்ச் 14

எனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. அதிலே என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த டெனன்ஸி சட்டப்படி ஒருவருக்குச் சொந்தமான ஆட்களை வைத்து அறுவடை செய்து கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அதற்குப் போலீஸ் உடந்தையாக இருந்திருக்கிறது என்ற கருத்தையெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதிலே, என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது என்றால், தூத்துக்குடியிலே இருக்கின்ற அசிஸ்டெண்ட் கலெக்டர் அவர்கள் 1973ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 21ஆம் தேதி அன்று அவர்கள் தான் அந்த நிலத்திற்கு பட்டா உரிமையாளர்கள் என்று தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், தனிப்பட்ட நல்ல பெருமாள் அண்டு பிரதர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் சூப்பிரண்டென்டென்ட் ஆப் போலீஸ் அவர்களுடைய உதவியோடு, பெப்புட்டி சூப்பிரின்டென்டென்ட் ஆப் போலீஸ் அவர்களுடைய உதவியோடு, அங்கு சென்று 100 கோட்டைக்கு மேலான நெல்லை அறுவடை செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அங்கே டெனன்ட் ஆக இருப்பவர் வி. எம். சுப்பையா நாடார் என்பவர். இந்த மாதிரியான காரியங்களையெல்லாம் போலீஸ் இலாகாவிலிருந்து செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்ளமுடியும்?

ஒரு இலாகாவிலிருந்து ஒரு தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, போலீஸ் இலாகாவிலிருந்து அந்தத் தீர்ப்புக்கு விரோதமாக இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

எங்கள் பகுதியிலே இன்னொரு கேசும் இருக்கிறது. தங்கரத்தினம் என்ற நபர் அவர் கையிலே 4.70 ஏக்கர் நிலத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இரணியல் என்ற ஊரிலே சர்வே நம்பர் 456-பி கல்லுளம் தாலுகா என்று இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அதிகாரி ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர் பயிர்செய்த நிலங்களையெல்லாம் 1974ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 21ஆம் தேதியன்று போலீஸ் உதவியோடு அறுவடை செய்து இருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமான நான்கு கிரிமினல் கேஸ்களும் டெனன்ஸ்மீது ரிஜிஸ்டர் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி அதிகார துஷ்பிரயோகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பல கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இந்த பட்ஜெட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்காகத் திட்டம் இல்லை. இளைஞர் அணி இருப்பதால் ஐயாயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுப்பார்களா என்று தெரியவில்லை, நாட்டிலே பார்த்தால் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது மக்கள் வெறுப்புணர்ச்சியைத்தான் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நான் தேர்தல் முடிவுகளைப் பற்றி ஒன்றும் கூற விரும்பவில்லை. அது மக்கள் தீர்ப்பு என்று எடுத்துக்கொள்கிறோம். நாமும் அடுத்த தேர்தலுக்குத் தயாராகவும் உஷாராகவும் இருப்பதற்கான சூழ்நிலையெல்லாம் இருக்கிறது. ஜனநாயக முறையிலே மக்களின் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ள எதிர்க் கட்சிகள் தயாராக இருக்கும் என்று கூறி முடித்து கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1974 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது 77 உறுப்பினர்கள் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரையும் சேர்த்து கருத்துக்களை இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த விவாதத் திலே காரசாரமாகப் பேசியவர்களுக்கும், கடுமையாகப் பேசியவர்களுக்கும், நல்ல ஆழ்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னவர்களுக்கும், அரசு தன்னுடைய கடமையிலிருந்து எங்காவது நழுவிவிடுமானால் அதனைத் திருத்திக்கொள்ளுகின்ற அளவிற்கு நல்ல செம்மையான வழிமுறைகளைச் சொன்னவர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியை இந்தக் கட்டத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்பொழுது பாதிப்பேச்சு அவருடைய பேச்சாகவும் பாதிப் பேச்சு அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சாகவும் இருந்ததை நாமெல்லாம் கவனித்தோம். அண்ணா அவர்கள் 1957-லிருந்து 1962 வரையில் இந்த மாமன்றத்திலே ஆற்றிய உரைகளையெல்லாம் தொகுத்து அவர்கள் பல்வேறு கட்டங்களிலே அவைகளைப் படித்துக்காட்டினார்கள். அண்ணா அவர்கள் அந்த உரையை 1957-58ஆம் ஆண்டிலே ஆற்றிய நேரத்திலே அந்த உரை இந்த அளவிற்கு வரவேற்கப்படும், இந்த அளவிற்குக் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்டு ஆறா எவ்வளவு அழகான வாதம், எவ்வளவு அழகான பொன்மொழிகள் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நாள் வருமென்று நாங்கள் அன்றைக்கு எதிர்பார்க்கவில்லை. அந்த நாள் இந்த நாளாக இருப்பதை பார்த்து உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அண்ணா அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் பல பகுதிகளை பொன்னப்ப நாடார் அவர்களே இங்கே எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

ஆனால் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து உரையாற்றியபோது நம்முடைய நாடார் அவர்கள் இந்த அவையிலே இருந்தார்களா என்று கேட்டபொழுது அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள், அவர்கள் இருந்திருந்தால் அப்பொழுதே ஆளுங்கட்சிக்கு அண்ணா அவர்களின் அறிவுரைகளை நீங்கள் நிச்சயமாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கூறியிருப்பார்களென்று நம்புகிறேன். ஆனால் அண்ணா அவர்களின் துரதிருஷ்டமோ அல்லது நாடு இன்னும் கொஞ்சம் காலதாமதமாகத்தான் நலன்களைப் பெறவேண்டுமென்ற காலமோ அப்பொழுது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லாமல் போய்விட்டார்கள்.....

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எங்களுடைய அரசியல் கொள்கை வேறு. நான் உங்களுடைய கட்சியிலே நிச்சயமாக வரமாட்டேன். நான் மேற்கோளாகத்தான் எடுத்துக்காட்டினேன். நீங்கள் ஆட்சிக்குவந்தால் இதை யெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்டதைத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் தங்களை அழைக்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடவேயில்லை. நீங்கள் அந்தக் கருத்துக்களைக் காலதாமதமாக ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கூறியதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

அண்ணை அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது எடுத்துக் கூறிய அந்தக் கருத்துக்களை மாத்திரம்தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்கள்கட்சி ஆளுங்கட்சியானதற்குப் பிறகு அண்ணை அவர்கள் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு அப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. கருத்திருமன் அவர்கள், ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களை ஞாபகப்படுத்திய நேரத்திலே அண்ணை அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும் அடுத்த விவாதத்தில், பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் டிடித்துப் டார்த்து, என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும் எங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது என்ன என்ன விவகாரங்களை ஆளுங்கட்சியாக அப்பொழுதிருந்த காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எடுத்துக் கூறியதோ அதையெல்லாம் எங்களுடைய ஆட்சி மெல்ல மெல்ல ஆனால் உறுதியாக நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பணியை நாங்கள் தொடர்ந்து செய்துவருகிறோம் என்ற கருத்தினை முதலமைச்சர் டொறுப்படை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அண்ணை அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அண்ணை அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த பொழுது சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் இந்த ஆட்சியிலே நிறைவேறாமல் போய்விடும் என்று கருதத் தேவையில்லை.

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களுள் ஒருவரான கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களும் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பேசுகின்ற நேரத்திலே அண்ணை அவர்கள் வாதாடுவதற்காக எடுத்துக்கொண்ட அழகான வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் ஆளுங்கட்சிக்கு லாலி பாடுவதற்காக இல்லை, ஆளுங்கட்சிக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கதான் எதிர்க்கட்சியிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அண்ணை அவர்கள் ஆளுங்கட்சி செய்கின்ற நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டுகின்ற உணர்வோடு தவறான காரியங்களை எடுத்துரைக்கின்ற உணர்வையும் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரும் இங்கே பேசிய நேரத்திலே நாங்கள் லாலி பாடுவதற்கு இங்கே வரவில்லை என்று சொன்னபோது நான் எண்ணிக் கொண்டேன், இந்த அரசை இழித்துப் பழித்துப்பேசிய நேரத்திலேயெல்லாம் நான் அதை லாலியாகக் கருதிக் கொள்ளாவிட்டாலும் பழைய கல்யாண வீடுகளிலே பாடுகின்ற நலங்குப் பாட்டாகத்தான் கருதிக்கொண்டேன். பழைய கல்யாண வீடுகளிலே—உண்மையிலேயே மாப்பிள்ளையும் அழகாகத்தான் இருப்பார், பெண்ணும் அழகாகத்தான் இருப்பாள்—பெண் வீட்டார் அழகான மாப்பிள்ளையாக இருந்தாலும் பழித்துப் பாடுவார்கள், அதைப்போல மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் பெண் அழகாக இருந்தாலும் பழித்துப் பாடுவார்கள். பெண் வீட்டார் எங்கள் அழகான பெண்ணுக்கு இந்த அழுமஞ்சி மாப்பிள்ளையா—

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்றும், மாப்பிள்ளை வீட்டார், இந்த சிடுமுஞ்சிப் பெண் எங்கள் சுந்தரனுக்குப் பொருத்தமோ என்றும் பாடுவார்கள். இதை பழைய கல்யாண வீடுகளிலே நலுங்குப் பாட்டு என்று சொல்வார்கள். அப்படிப் பழித்துப்பாடினாலுங்கூட மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் பாராட்டவேண்டுமென்ற உள்ளம்தான் அவர்களுக்கு இருக்கும். அந்த முறையிலே நலுங்குபாடுவது என்பது கேலி பேசவும், கிண்டல் பேசவும் பழைய கல்யாண வீடுகளிலே வழக்கம். அந்த வகையிலே அவர்கள் சொன்னதை நான் லாலியாக இல்லாவிட்டாலும் நலுங்காக எடுத்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பாட்டிலே உள்ள கருத்துக்களுக்கு ஏற்றதாக இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கைபற்றி மொத்தமாகப் பல கருத்துக்கள் கூறப்படன. வரவு-செலவுத் திட்டம் எப்படி அமைகிறது என்றால் வளர்ச்சி வேகத்தைப் பெருக்கவேண்டும், விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதுபோன்ற முக்கியப் பிரச்சினைகளோடு தொடர்புகொண்டதுதான் வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையாகும்.

(பிற்பகல் 1-00)

அப்படித் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்ற அந்த நிலைமையை, விலை வாசிகளைக் குறைக்க, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க என்கின்ற இரண்டு தலைப்புகளிலே பார்த்தால் அது மாநில அரசு தயாரித்து வெளியிடுகின்ற வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அதிகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறதா அல்லது மத்திய அரசு தயாரித்து வெளியிடுகின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே அதிகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தேசிய மட்டத்திலே விலைவாசிகளைக் குறைக்க, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க தேசிய மட்டத்தில் மத்திய அரசின் சார்பாக வெளியிடப்படுகின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு இருக்கின்ற சக்தி மாநில அரசின் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே நிச்சயமாக இருந்திட முடியாது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டுதான் தீர வேண்டும்.

அந்தக் காரணத்தால்தான் நம்முடைய திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலேயும், ஆளுங் காங்கிரசைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலேயும் இது பஞ்சாயத்து போர்டு ஆண்டறிக்கை போல் இருக்கிறது, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆண்டறிக்கை போல் இருக்கிறது, மாவட்ட ஆட்சி வளர்ச்சிக் குழுவின் ஆண்டறிக்கைபோல் இருக்கிறது ஒரு கம்பெனியின் ஆண்டறிக்கை போல் இருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள்.

அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. இந்த அளவிற்கு உண்மையை ஒத்துக்கொண்டு இப்பொழுது மாநிலங்கள் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் நிலைமையிலேதான் தன்னுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக் கொண்டதற்காக நான் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

பஞ்சாயத்து யூனியன் நிலைமையில் இல்லாமல் மாநில அரசுகள் உண்மையிலேயே மாநில அரசுகளாக இருந்து மாநில அரசு சமர்ப்பிக்கின்ற வரவு செலவுத் திட்டமாகச் சமர்ப்பிக்கின்ற அளவிற்கு நிச்சயமாக வளரவேண்டும், அத்தகைய சக்தியை, வலிமையை நாம் பெற வேண்டும் என்பதை அவர்கள் சூசகமாக எடுத்துச் சொன்னதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநில அளவில் வைக்கப்படும் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் அந்த மாநிலத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள், மாநிலத்தினுடைய நிதி வசதி ஆதாரங்கள் ஆகிய இந்த அடிப்படையிலே தான் அமைய முடியும். ஒரு விவாதம் இங்கே எழுப்பப்படுகிறது. பற்றாக்குறை பட்ஜட் நல்லதா, அல்லது உபரி பட்ஜட் நல்லதா என்ற விவாதம் எழுப்பப்பட்டது. பற்றாக்குறை பட்ஜட் தீமை என்று, 19-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆரம்பித்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கம் வரையில்—1930 என்று கோடிட்டுக் கொள்ளலாம்—அதுவரையில் பற்றாக்குறை பட்ஜட் தயாரிப்பது என்பது ஆபத்தானது, விலைவாசிகளை உயர்த்தும் என்றெல்லாம் ஒரு கருத்து கூறப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு பற்றாக்குறை பட்ஜட் நல்லது என்பது மட்டுமின்றி, உபரி பட்ஜட்டுக்கள் அவ்வளவு சிலாக்கியமானவை அல்ல என்ற மாற்றுக் கருத்தும் தெரிவிக்கப் பட்டது.

நாம் உபரி பட்ஜட் நல்லதா அல்லது பற்றாக்குறை பட்ஜட் நல்லதா என்ற விவாதத்திலே நேரத்தைச் செலவழிக்காமல் எந்தச் சூழ்நிலையில் பட்ஜட் தயாரிக்கப்படுகின்றது. அந்த பட்ஜட்டிலே வருகின்ற பற்றாக்குறையின் அளவு, இடைவெளி, (கேப்) எந்த அளவில் இருக்கிறது, அதை நிறைவு செய்ய என்ன முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது, அந்த முயற்சியின் காரணமாக அடித்தள மக்கள் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்ற இந்த சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையிலே ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் ஆராய வேண்டும்.

இன்றைக்கு மாநில அரசு பற்றாக்குறை பட்ஜட் தயாரிக்கின்ற நேரத்தில், அதை ஈடுகட்ட, சில வரிகளைப் போட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசு பற்றாக்குறை பட்ஜட் தயாரித்து வெளியிடும் நேரத்தில் வரிபோடுவதோடு அல்லாமல் அதை ஈடுகட்ட பணப்புழக்கத்தைத் தாராளமாக அனுமதிக்கிறது. பணப்புழக்கத்தைத் தாராளமாக அனுமதிப்பதற்குரிய அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருப்பதைப்போல் மாநில அரசுக்கு எந்த அதிகாரமும் கிடையாது, எந்தச் சூழ்நிலையும் இல்லை.

ஆகவே பணப்புழக்கத்தைத் தாராளமாக அனுமதிக்கின்ற மத்திய அரசினுடைய பட்ஜட்டின் காரணமாகத்தான் விலைவாசி உயர்கின்றது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எழுகின்றது என்கின்ற உண்மையை நாம் உணரவேண்டுமேயல்லாமல் பற்றாக்குறையை ஈடு கட்டுவதற்காக ஒருசில வரிகளைப் போடுவதால் மாநில அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையால் தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி உயர்வு ஏற்படுகின்றது என்று கூறுவது அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாக ஆகாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரையில் வரி போடுவதில் தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு வரி தாங்க முடியாதவர்களுக்கு புதிதாக வரி போடக் கூடாது என்ற கொள்கை, போடுகின்ற வரிகளின் மூலம் விலைவாசியோ அல்லது மற்றக் காரியங்களோ உயர்ந்து விடாமல் ஒரு கட்டுக்கோப்புகுள் அடக்கி வைக்க வேண்டுமென்ற அந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் தான் நாம் வரிபோடும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அந்த நிலைமையில் 10 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய வரி போட்டிருக்கிறோம்.

மோட்டார் வரி சீர்திருத்தத்தின் வழியாக 6½ கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பல ஆண்டு காலமாக வியாபாரிகள் பலமுனை விற்பனை வரி வருவதை ஒருமுனை விற்பனை வரி என்று மாற்ற வேண்டுமென்று செய்து வந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் வகையில் 59 பொருள்களுக்கு பலமுனை வரியை ஒருமுனை வரியாக ஆக்கியதன் காரணமாகவும், அந்த சீரமைப்பிலே வருகின்ற வருவாயும், அதையொட்டி 50,000 ரூபாய் வரையிலும் மியாபாரம் செய்பவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்து, 10 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகளுக்கு சாசார்ஜை 5 சதவிகிதத் தவிர்த்து 10 சதவிகிதம் என்று தாங்கக்கூடியவர்களுக்கு உயர்த்தியதாலும் 3½ கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆக மொத்தம் இந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட 10 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் இன்றைக்கு வரி விதித்திருக்கிறோம். வரி விதித்தோம் என்று சொல்வது கூடச் சரியல்ல. வரி விதிப்பில் மாற்றம் செய்திருக்கிறோம்.

நாட்டிலேயுள்ள அத்தியாவசியப் பொருட்களில் அகவிலைப் படியை நிர்ணயிக்க என்றே சில பொருட்கள் இருக்கின்றன. அகவிலைப்படியை எந்தப் பொருள்களைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பட்டியலிலே உள்ளவற்றை நான் உங்க ளிடத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசி, கோதுமை: சர்க்கரை கேப்பை, பச்சைப்பயறு என்று ஆரம்பித்து புண்டு, வெந்தயம், சீரகம் என்றெல்லாம் தொடர்ந்து நல்லெண்ணெய், கடலை எண்ணெய், முட்டை, பால், தயிர், நெய் என்று நீண்டு, பொடி, ஜீலேபி, விறகு, மண் ணெண்ணெய், மின்விசைக் கட்டணம் என்று தொடர்ந்து, தலையணை உறை, செருப்பு, குடை என்று மீண்டும் நீண்டு முகப்பவுடர், பற்பொடி, தையற் கூலி என்ற வகையில் இப்படி 100 பொருள்களும் தான் அத்தியா வசியப் பொருள்கள். எதற்கு அத்தியாவசியப் பொருள்கள்? தொழி லாளர்களின் அகவிலைப் படியை உயர்த்த இந்த அத்தியாவசியப் பொருள் களின் விலையை மனதில் கொண்டுதான், கணக்கில் கொண்டுதான் அகவிலைப்படி உயர்வு அளிக்கப்படுகிறது.

அகவிலைப் படியை உயர்த்த அத்தியாவசியமாக இருக்கும் பொருள் களின் மீது; நாம் 59 பொருள்கள் மீது இன்றைக்கு வரி மாற்றம் செய்திருக்கிறோமே அது பாதிக்கிறதா என்றால் இல்லை. நாம் வரி மாற்றம் செய்துள்ள பொருள்கள் என்ற பட்டியலில் இந்த மாமன்றத் தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளின் இரண்டு மூன்று கட்டங்களில் 7 சதவிகித வரியாக இருந்த பொருள்கள் அப்படியே 7 சதவிகிதமாக ஒருமுனை வரியாக, நிர்வாக வசதிக்காக, பல தொந்தரவுகளை நீக்கிக் கொள்வதற்காக மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

குறிப்பாக பருப்பு, எண்ணெய், பிண்ணாக்கு, போன்றவைகளுக்கு 7 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 3½ சதவிகிதம் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதற்கு அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்த 59 பொருட்களில் சீட்டுக் கட்டுகளுக்கு 9 சதவிகிதம், செயற்கை இரப்பர் பொருள்களுக்கு 9 சதவிகிதம், இரப்பரால் செய்யப்பட்ட பொருள்களுக்கு 9 சதவிகிதம், தூய பட்டுத் துணிகள் (கைத்தறி நீங்கலாக) 10 சதவிகிதம், எஃகினால் செய்யப்பட்ட மேஜை, நாற்காலிகள் போன்ற தள வாடங்களுக்கு 10 சதவிகிதம், லினோலியம் 15 சதவிகிதம், சலவைக் கற்களும், சலவைக் கற்களினால் ஆக்கப்பட்ட பொருள்களும் 15 சதவிகிதம், நீளமான தரை விரிப்புகளுக்கு 15 சதவிகிதம், மண் மற்றும் வழுவழுப்பான ஓடுகள் (மொசாயிக் ஓடுகள்) 15 சதவிகிதம், விசை எணி (லிப்ட்)க்கு 15 சதவிகிதம், மொலாசஸ் 25 சதவிகிதம், அரிஷ்டங்களுக்கு 30 சதவிகிதம், இண்டியன் மேட் ஃபா-ரின் லிக்கருக்கு 25 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு இந்த ஆடம்பரப் பொருள்களுக்குத்தான் இந்த வரி மாற்றத்தின் மூலம் நாம் வரி உயர்வு செய்திருக்கிறோமே அல்லாமல் மற்றப் பொருள்களுக்குக் கூடுமான வரையில் வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே பலமுனை வரியாக இருந்ததை ஒருமுனை வரியாக மாற்றும் நேரத்தில் அதிகப்படுத்தாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, வரி உயர்வால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வரி உயர்வை 10 கோடி ரூபாய்க்கு போட்டுவிட்டோம் என்ற வாதம் பொருத்தமுடையது அல்ல என்பதற்காகத்தான் இவைகளை நான் சொன்னேன்.

ஏதோ தமிழகத்திலே மட்டும்தான், இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் தான் வரிகளைப் போட்டுவிட்டோம் என்று வாதிடுவது சரியான கருத்து அல்ல. மற்ற மாநிலங்களில் போடப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டங்களை, எனக்குக் கிடைத்தவரையிலே அந்த தகவலை உங்களுக்குச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

மராட்டிய மாநிலத்தில் வருவாய் 693 கோடி ரூபாயும், செலவு 728 கோடி ரூபாயும் வருவாய்க் கணக்கில் காட்டப்பட்டு பற்றாக்குறை 35 கோடி ரூபாய் என்று காட்டப்பட்டு, வரி 31 கோடி ரூபாய்க்கு மராட்டிய மாநிலத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு வங்கத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் வருவாய் 435 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, செலவு 455 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, பற்றாக்குறை 19 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, வரி 24 கோடி ரூபாய்க்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

கர்நாடக மாநிலத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் வருவாய் 367 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, செலவு 362 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, உபரி 4 கோடி ரூபாய் என்று காட்டப்பட்டு, 19 கோடி ரூபாய்க்குக் கர்நாடகத்தில் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது.

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் வரவு செலவு பற்றிய விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் பற்றாக்குறை 21 கோடி ரூபாய் என்றும், வரி விதிப்பு 17 கோடி ரூபாய் போடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

1974 மார்ச் 14

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த நிலையில் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 470 கோடி ரூபாய் வருவாயும், 483 கோடி ரூபாய் செலவும் உள்ள நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பற்றாக்குறை 12.55 கோடி ரூபாய் என்பதும், நாம் போட்டிருக்கும் வரி 10 கோடி ரூபாய் என்பதும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில் அதிகம் இல்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகத் தமிழகத்து மக்களுக்கு உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த லிஸ்டில் கொடுத்திருக்கும் 59 பொருள்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் கேட்கிறேன். ஆயில் கேக்ஸுக்கு வரி போடப்படவில்லை என்ற முறையில் பிரச்சனம் இருந்தது. ஆனால் இதற்கு 3½ சதமானம் வரி இருப்பதையும், ஏரேடெட் வாட்டர் சுக்கு 5 சதமானம் வரி இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். இவை எல்லாம் சாதாரண மக்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள்கள் அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாட்டுத் தீவனத்திற்கு விதி விலக்கு என்று சொன்னோம். ஏற்கனவே, எண்ணெய்களுக்கு விதி விலக்கு தாற்காலிகமாகச் செய்திருக்கிறோம். இப்போதும் அமலில் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்ததன் காரணமாக விலை குறைந்ததா என்றால் இல்லை. அதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அந்த விதிவிலக்கைப் பெரிய வியாபாரிகள் அனுபவிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதே தவிர, வாங்கி உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள்—கன்ஸ்யூமர்ஸ்—பயன்படுத்திக் கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. புண்ணாக்கைப் பொறுத்தவரை, 3½ சத விகிதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம். அதைப்போல் எண்ணெய்க்கு 3½ சத விகிதம் ஆக்கியிருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் பல முனை வரியில் 7 சத விகிதமாக ஆக்கியிருக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வரிவிலக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். புண்ணாக்கும் மாட்டுத் தீவனத்தில்தானே வரும். புண்ணாக்குக்கு வரி போட்டு விட்டு எப்படி மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வரி விலக்கு என்று சொல்ல முடியும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : புண்ணாக்கு மாட்டுத் தீவனமாக மாத்திரமல்லாமல் வேறு பல காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, மாட்டுத் தீவனத்தில் புண்ணாக்கு இல்லாமல் என்று போட்டிருக்கிறோம். அதையும் 3½ சதவிகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறோம். நான் முன்னாலே சொன்னதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. இப்படி குறைக்கின்ற காரணத்தால் அது பொதுமக்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்றால் இல்லை. அதையும் ரூபகத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஆக்க வேலைக்கான ஒதுக்கீடுகளைக் குறைத்துவிடுவோமானால் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போடாமலே வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் தயாரிக்க முடியும். ஆனால் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1974 மார்ச் 14

கருதுகிற ஓர் அரசு, எப்படியும் நல்ல வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முனைப்போடு பற்றாக்குறையாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. தாங்கக்கூடியவர்களிடத்தில் வரி போட்டு அல்லது வருமானத் திறகு வேறு வழிவகைகளை யோசித்து, சிந்தித்து, செயல்படுத்தி அதன் மூலமாகத் திட்டங்களைத் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எண்ணுவது தவறு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரும் “இது மத்திய அரசைக் குறை கூறுகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையாக இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். நல்லவேளையாக காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் “மத்திய அரசு நமக்குத் தரவேண்டிய பங்கை ஒழுங்காகத் தந்துதான் தீரவேண்டும்; நிதி விவகாரங்களில் அநீதி இழைக்கப்படக்கூடாது; அப்படி இழைக்கப் படுமானால் அதைத் தட்டிக் கேட்க, வலியுறுத்திக் கேட்க, மாநில அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது; மாநில அரசு தட்டிக் கேட்க வேண்டும்; இல்லையேல் தமிழ்ச் சமுதாயம் பாழ்பட்டு விடும்” என்றெல்லாம் அவர் கூறிய வாசகங்கள் இந்த அரசுக்குத் தெம்பூட்டுகிற வகையில் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை மறுத்து விடுவதற்கில்லை.

மத்திய சர்க்காரைக் குறைகூறுகிறோம் என்றால், பாராளுமன்றத்தில் நின்றுகொண்டு பேசுகிற உறுப்பினர்களைப் போல் மத்திய அரசினுடைய அரசியல் கொள்கைகளில் வேறுபட்டு விமர்சிக்கின்ற கோணத்தில் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் குறைகூறல் அமையவில்லை என்பதைத் தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்த்திடல் வேண்டும்.

நிர்வாகத்தில் இருக்கும் சிக்கல்கள், பல்வேறு அதிகாரங்கள் இல்லாத காரணத்தால் நமக்கு ஏற்படுகிற திணறல்கள், திக்கு முக்காடல்கள், நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஒழுங்கான பங்குத் தொகை அளிக்காத காரணத்தால் ஏற்படும் சங்கடங்கள் ஆகியவற்றைத்தான் நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற இன்னல்களைத்தான் அந்தக் கோணத்தில்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை முழுதும் வாதிட்டிருக்கிறோமே அல்லாமல் மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூற வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிஞ்சிற்றும் கிடையாது என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டுத் திட்டம் வருகிற எப்ரல் திங்களில் தொடங்கியாக வேண்டும். பத்திரிகையில் என்ன செய்தி படிக்கிறோம்? இன்னும் திட்டத்திற்கான திட்டவட்டமான முடிவு தெரிவிக்கப்படவில்லை. இன்னும் மூன்று மாத காலத்தில் அல்லது ஆறு மாத காலத்தில் திட்ட நடவடிக்கையைப் பற்றி இறுதி முடிவு எடுக்கலாம் என்ற செய்தியைப் படிக்கிறபோது நாம் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டில் காலடி எடுத்து வைக்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறோமோ இல்லையா என்ற கேள்வியைக் கேட்டால் அது மத்திய சர்க்காரைக் குறைகூறும் காரியமாக ஆகிவிட முடியாது.

1974 மார்ச் 14

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 25,000 கோடி ரூபாய் அகில இந்தியா அளவில் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இப்போது இரண்டு மடங்குக்கு மேலாக 50,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு திட்டத் தொகையாக ஒதுக்குகிறார்கள். நான்காவது திட்டத்தில் நடப்பு ஆண்டினுடைய ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 129 கோடியாக இருக்கும்போது அதாவது 25,000 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் நடப்பு ஆண்டுக்கு 129 கோடி ரூபாய் என்ற நிலையில் 50,000 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் அடுத்து வருகிற ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டினுடைய திட்டத்திற்கு ஒதுக்கீடு 118 கோடி ரூபாய்தான்—அது 118 ஆக இருக்கட்டும் அல்லது 108 ஆக இருக்கட்டும்—என்றால் அது நியாயமா? இதைக் கேட்பது எப்படி மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறுவதாக ஆகிவிடும், மீறுவதாக ஆகிவிடும் என்பதையும் அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்த்திடல் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடன் தவணை முறையில் தள்ளுபடி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். 87 கோடி ரூபாயை ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. தவணை முறைகளில் தள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறு பட்டிருக்கிறது. சில நேரங்களில் வேறு ஒரு மாநிலத்தை விட அதிகமான சலுகை பெறுகிறோம். சில நேரங்களில் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் வேறு சில மாநிலங்களை விட குறைவான சலுகை பெறுகின்ற நிலையும் இருக்கிறது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள், அதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். 87 கோடி ரூபாயைக் கடன் தவணை முறையில் தள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்போது அதை ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தவணையாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமக்குத் தரப்பட்டதாகச் சொல்லப் படுவது—தருவதாக என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்—ஒப்புதல் தருவதாகச் சொல்லப்படுகிற 118 கோடி ரூபாய்க்குள்ளேதான் கடன் தவணையும் இணைந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் நடப்பு ஆண்டில் நாம் திட்டத்திற்காகச் செலவிடுகிற 129 கோடி ரூபாய் எங்கே? ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டில் நாம் செலவழிக்கலாம் என்று ஒப்பளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லக்கூடிய கடன் தவணை உள்ளிட்ட 118 கோடி ரூபாய் எங்கே? இதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது மத்திய அரசு, அல்லது திட்டக் குழு அல்லது நிதிக் குழு ஆகியவை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அநீதி வழங்குகின்ற சூழ்நிலை தென்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது அரசுப் பொறுப்பில் இருக்கும் எங்களுடைய கடமையாக இருக்கிறதேயல்லாமல் வேறு அல்ல.

நிதி ஆணைக் குழுவில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? ஒரு புதிய தலைப்பு. என்ன தலைப்பு? “நிர்வாகத்தைச் சீரமைத்து மேம்படுத்தும் மானியம்” — “Upgradation Grants” என்பதே அந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1974 மார்ச் 14

மானியம். அந்தத் தலைப்பில் சில மாநிலங்களுக்கு உதவித் தொகை, சிறப்புத் தொகை, அளிக்கப்படுகிறது. அதைப் பெற முடியாத மாநிலங்கள் எவையெவை? தமிழ்நாடு, குஜராத், கேரளம், மராட்டியம் ஆகிய இந்த நான்கு மாநிலங்களும் அந்த மானியத் தொகையைப் பெற முடியவில்லை. நிர்வாக மேம்பாட்டுக்காக என்ற அந்தக் காரணத்தைக் காட்டுகிறார்கள். கல்வி, மக்கள் நல்வாழ்வு போன்ற துறைகளில் இதுவரை அதிகம் செலவு செய்யாமல் இருக்கிற மாநிலங்களுக்கு “Upgradation grants” என்று தருகிறார்கள். அப்படித் தரப்படுகிற மானியம், உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு 290 கோடி ரூபாய் ; பீகாருக்கு 166 கோடி ரூபாய் ; மேற்கு வங்கத்திற்கு 72 கோடி ரூபாய் ; ஒரிஸ்ஸாவுக்கு 57 கோடி ரூபாய் ; ஆந்திரத்திற்கு 52 கோடி ரூபாய் ; மத்தியப் பிரதேசத்திற்கு 50 கோடி ரூபாய் ; மைசூருக்கு 27 கோடி ரூபாய்.

தமிழகம், குஜராத், கேரளம், மராட்டியம் போன்ற மாநிலங்களுக்குக் கல்வி, மக்கள் நல்வாழ்வு போன்ற துறைகளில் அதிகச் செலவு செய்திருக்கிறது என்ற ஒரு காரணம் காட்டி இந்த மானியம் தர மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த மானியம் நமக்கு வேண்டுமென்று போராடுகிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுடைய உறுதுணை ஆளுங்கட்சிக்கு இருந்திட வேண்டுமென்று கேட்பது மத்திய அரசுக்கு விரோதமான போக்கு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள், ‘நான்-பளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்’ அதிகமாக ஆகிக்கொண்டு போகிறது என்று. ஆகவே, எல்லா அரசாங்கங்களும் என்று அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் கூடச் சொன்னார்கள் “They must reduce the non-plan Expenditure” என்று அன்றைக்கு அழுத்தத்திருத்தமாக அவர்கள் சொன்னார்கள். ‘நான்-பளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்’ என்றால் என்ன? ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்ப ஆண்டில் திட்டத்திற்கென்று செலவிடப்படுவது அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்ப ஆண்டில் திட்டமல்லாத செலவு ஆகிறது. அதுதான் ‘நான்-பளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்’ இப்போது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்ப ஆண்டில் ஆயிரம் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்ப ஆண்டில் அது ‘நான்-பளான் எக்ஸ்பென்டிச்சரில்’ வந்துவிடும். அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிற அம்மையார் அவர்களின் வாதத்தை ஒத்துக்கொண்டால் அந்த ஆயிரம் ஆசிரியர்களை, திட்டமல்லாத செலவை நாங்கள் குறைக்கப் போகிறோம், ஆகவே, நீங்கள் வீட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டு விடும்.

1974 மார்ச் 14

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதேபோல் ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்ப ஆண்டில் ஒரு நூறு மருத்துவ மனைகளைக் கட்டுவது என்று திட்டம் போட்டு பிறகு அந்த ஐந்தாண்டுகள் முடிந்து அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்பத்தில் அந்த மருத்துவ மனைகள் எல்லாம் 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' வந்து விடுகிறது. திட்டமில்லாத செலவில் வந்துவிடுகிறது. அப்படி வரும்போது திட்டமில்லாத செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக அந்த மருத்துவ மனைகளை இழுத்து முடிவிடவும் முடியாது. அதனுடைய செலவுகளை, பராமரிப்புகளை குறைத்துவிடவும் இயலாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமாகும்போது அந்த 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' ஏற்பட்டால் அதை ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் வருடாவருடம் உங்கள் 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' மேலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது, 1969-70, 1970-71 என்று. எந்த ஆண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்தது, எந்த ஆண்டு புதிதாக ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு அமைதியாக முடித்து விட்டால் பரவாயில்லை. ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் மற்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தொடர்ந்து துரத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி சக்கரம் போல் சுழலும் விதத்தில் ஒரு முறை திட்டச் செலவாக இருந்தது அடுத்த முறை திட்டம் இல்லாத செலவாகிறது. ஆகவே குறைக்க முடியாது. அம்மையார் அவர்கள் 'நான்-ப்ளான் என்ஸ்பென்டிச்சர்' என்பதற்குப் பதிலாக 'நான்-டெவலப்மென்ட் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' என்று கூறியிருப்பார்களேயானால் அதைப்பற்றி விவாதிப்பது அர்த்தமுண்டு. ஆனால் 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சரைக்' குறைப்பது ஏதுவான ஒன்று அல்ல.

நம் நண்பர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் பேசிய திரு வடிவேல் அவர்கள் பேசுகிறபோது நிலச்சீர்திருத்தத்தினால் எடுத்த நிலங்கள் எல்லாம் எங்கே என்று கேட்டார்கள். நீங்கள் நிலங்களை எடுத்தீர்களே, நிலம் எவ்வளவு எடுத்தீர்கள், எத்தனை ஏக்கர்கள் எடுத்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர் பெயருக்கு ஏற்றால் போல் ஆக்ரோஷமாகப் பேசினார்கள். உருக்கமாகவும், உணர்ச்சிவசமாகவும் இருந்த அந்தப் பேச்சில் நிலங்கள் எல்லாம் எங்கே எங்கே என்று கேட்டபோது எனக்குக் கூட சந்தேகமாக இருந்தது. எங்கேதான் போய் விட்டது, நமக்குத் தெரியாமல் போனதை திரு வடிவேல் அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்களே என்று கூட சந்தேகப்பட்டேன்.

பிறகு புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் நிலச்சீர்திருத்தத் தால் 1967-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் வரையில் உபரி நிலங்களாக அறிவிக்கப்பட்டவை, அதாவது ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1974 மார்ச் 14

நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்து 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று கொண்டுவந்தபோது, முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்டு, கிடைத்தது கூட அல்ல 24,194 ஏக்கர்தான் உபரி நிலம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அப்போது எதிர்கட்சி துணைத் தலைவராக இருந்தபோது நான் கேட்டேன் அப்போது ரெவன்யூத்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டேன். திரு வடிவேல் அவர்கள் கேட்ட இதே கேள்வியை கேட்டேன். எவ்வளவு நிலம் எடுத்தீர்கள், எங்கே இருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டபோது அன்றைய அமைச்சர் மாணிக்கவேலர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவைகள் எல்லாம் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று அவரவர் பிரித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் உபரி நிலத்தை என்று அவர்கள் நகைச்சுவையோடு சொன்னார்கள். நிலம் பிரிக்கப் படவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை, ஆகவே பிரித்துக் கொண்டார்கள். இதற்காகக் கவலைப்படக்கூடாது என்று திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்கள் நகைச்சுவையாகச் சொல்லி எங்கள் வாயையெல்லாம் அன்று அடைத்துவிட்டார்கள்.

இதில் 1967 மார்ச் திங்கள் வரையில் அப்போது அறிவிக்கப்பட்ட உபரி நிலம் 24,194 ஏக்கர். இதிலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவை 16,330 ஏக்கர். உபரி நிலம் என்று அறிவிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவை 16,330 ஏக்கர். 1967 வரையில் இதில் விவசாயிகளுக்காக யாதொரு நிலமும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை கோடிட்டு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு 1970ம் ஆண்டு இந்த ஆட்சியில் 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்தோம். அப்படிக் குறைத்தபோதுதான் கரும்பு நிலங்களுக்கு இருந்த விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. மேய்ச்சல் நிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்கு இவை எல்லாம் ரத்து செய்யப் பட்டன. ஆக, இந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு 31-1-1974 வரையில் அறிவிக்கப்பட்ட உபரிநிலம் 90,284 ஏக்கர். இவற்றில் வழக்குகள் ஏற்பட்டு விட்ட காரணத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கிற நிலங்கள் 20,429 ஏக்கர். நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு எடுக்கும் தருவாயில் உள்ள நிலங்கள் 2,306 ஏக்கர். எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலங்கள் 67,519 ஏக்கர் எடுத்தக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்தில் குத்தகைசாரர்களுக்கும் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கும் அளித்தவை 62,387 ஏக்கர். இதிலே பட்டா கொடுக்கப்பட்டு முழுமையாக அவர்களுக்கு உரிமையாக்கப்பட்டது 39,970 ஏக்கர். தொடர்ந்து பட்டாக்கள் மேலும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே நிலம் எங்கே எங்கே என்று தேட வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்னும் அதிகமாகக்கூட 90,000 ஏக்கருக்கு மேல் கூட நிலம் கிடைத்திருக்கக் கூடும். ஆனால் முப்பது ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் வரப்போகிறது என்று முன்கூட்டியே தெரிவிக்கப்பட்ட காரணத்தால், ஆளுக்கு ஆள், அன்று திரு மாணிக்கவேலர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் பிரித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் நாம் பதினைந்து ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்த நேரத்தில் அதிக உபரி நிலம் நமக்கு கிடைக்கமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது விட்டது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மேலும் நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். 64 லட்சம் பேர்கள் சொந்த நிலமற்றவர்கள் என்று சர்க்கார் கணக்கு கூறுவதாகக் சொன்னார்கள். அப்படி எந்த சர்க்கார் கணக்கும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தனியாகவோ அல்லது மன்றத்தின் வேறு ஒரு நேரத்தல் வெளியிடுவார்களேயானால் அவைகளை ஆராய்ந்து அது பற்றி பரிசீலிக்க நான் தயாராகயிருக்கிறேன். இப்போது எனக்குக் கொடுத்துள்ள தகவல்படி, 1971 மக்கள் தொகை கணக்குப்படி தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 45 லட்சமாகும். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சில நேரங்களில் விவசாய வேலையும் செய்வார்கள் மற்ற நேரங்களில் வேறு வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரையும் உள்ளிட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 45 இலட்சம். இதில் குத்தகைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை 4 இலட்சம். இந்தக் கணக்கைத் தவிர நிலமற்றவர்கள் 64 லட்சம் என்பதற்கு தகவல் எதுவும் என்னிடத்தில் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் தெரிவிப்பார்களானால் அதைப்பற்றி பரிசீலிக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிலச்சீர்திருத்தத்தால் எடுக்கப்படுகிற எந்த நிலமானாலும் அதை முதல் கட்டமாக அந்த நிலத்தை யார் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அப்படி குத்தகை தாரர்கள் யாரும் இல்லாவிட்டால் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு அது வழங்கப்படுகிறது என்பதையும் நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைக்கு நான் பதிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்படுகிறேன்.

ஆளுங்காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு குமாரசாமி அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசு நீர்ப்பாசனத்திற்காக என்ன திட்டங்களைத் தீட்டியது, என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு பரம்பிக் குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தில் ஏற்கெனவே இருந்து இடையில் தேங்கி விட்டு நின்றதை புதுப்பித்து 68,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுகிற நிலைமை இருந்ததை 1,42,000 ஏக்கர் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

சித்தாறு பட்டணங்கால் திட்டத்தின் முழு சக்தியையும் உபயோகித்து 47,000 ஏக்கர்கள் இப்போது பயிர் செய்யப்படுகிற சூழ்நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது.

1967-ம் ஆண்டுக்கு பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மணிமுக்தா நதி, நெல்லை மாவட்டத்தில் இராம நதித் திட்டம், நெல்லை மாவட்டத்தில் கடனா திட்டம், மதுரை, இராமநாதபுரத்தில் வைகைக் கால்வாய் புதுப்பித்தல், மதுரை மாவட்டத்தில் பரப்பலார், மதுரையில் பாலார்-பொரந்தலார், தருமபுரில் சின்னாறு திட்டம், வடஆற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் தண்டரை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

அணைக்கட்டுத் திட்டம், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காட்டில் நந்தன் கால் வாய் புதுபிக்கப்படும் திட்டம், நெல்லை மாவட்டத்தில் கருப்பா நதிப் திட்டம், திருச்சி மாவட்டத்தில் பொன்னையாறு திட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பிளவுக்கால் திட்டம், மதுரையில் மருதா நதித் திட்டம் மொத்தம் 27 கோடியே 7 லட்சம் ரூபாய்க்கு திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக 1,87,530 ஏக்கர் புதிதாக சாகுபடிக்கு வருகிற சூழ்நிலையில் இந்த அரசு இந்த ஐந்தாறு ஆண்டுக் காலத்தில் செய்து முடித்திருக்கிறது.

இன்னும் 1973-74ல் அனுமதியளிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் நிதி நிலை அறிக்கையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் உறுப்பினர்கள் படித்துப் பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

சிறுபாசனத் திட்டத்தின் கீழ் கூடுதலாக பாசனம் செய்யப்பட்ட கணக்கைப் பார்த்தால் நீங்கள் எல்லாம் வியப்படைகிற கணக்கை இந்த அரசு உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறது, ஐந்தாறு ஆண்டுக் காலத்தில்.

(பிற்பகல் 1-30)

1965-66 முடிய —பல ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக 1966-ம் ஆண்டு முடிய தனியார் குழாய்க்கிணறுகள் 4,369 இருந்தன. இன்றைக்கு 14,477 கிணறுகள். 1966 முடிய வடிமுனைக் குழாய்கள் 2,248 இருந்தன. இன்றைக்கு 14,737 இருக்கின்றன. 1966 முடிய, 1967ல் 565 துளைக் குழாய்கள் (போர் வெல்ஸ்) இருந்தன. இன்றைக்கு 4,873 துளைக் குழாய்கள் இருக்கின்றன. 1967ல் ஆழப்படுத்தப்பட்ட கிணறுகள் 100 இருந்தன. இன்றைக்கு 8,042. 1966 முடிய கூடுதலாகப் பாசனம் செய்யப்பட்ட நிலத்தின் அளவு 1,10,160 ஏக்கராகும். இன்றைக்கு 4,71,782 ஏக்கராகும். இவைகளெல்லாம் சிறுபாசன திட்டத்தின் மூலமாக நாம் செய்து இருக்கிற அரிய சாதனை என்பதை யாரும் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை.

திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், மற்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களும் பேசுகிற நேரத்தில் கூட்டுத்துறை தமிழக அரசின் சார்பில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருப்பதையும், குறிப்பாக தூத்துக்குடியில் இருக்கிற உரத்தொழிற்சாலைப் பற்றியும், அது கூட்டுத் துறையில் தான் இருக்கவேண்டுமா, ஏன் பொதுத்துறையில் இருத்தலாகாது என்றும் கேட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 85 கோடி ரூபாய் உரத் தொழிற்சாலை திட்டத்தை மாநில அரசு திட்டமாக, பொதுத் துறை திட்டமாக நாமே நடத்தவேண்டுமென்று மத்திய திட்டக்குழுவிடம் வலியுறுத்தினோம். மத்திய திட்டக்குழு இணங்க மறுத்து விட்டது. மத்திய அரசின் உதவி கிடைக்காத நேரத்தில் 85 கோடி திட்டத்தை நம்மால் நிறுவ முடியாது.

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதற்கிடையில் மத்திய வங்கிகள் (பைனான்சியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்) இவைகளெல்லாம் தனியார் துறையில் உரத் தொழிற்சாலை யாராவது நிறுவுவதாக இருந்தால், அதற்கு பண உதவி செய்யத் தயாராக இருந்தன. இதைத் தனியார் துறைக்கு விட்டு விடக்கூடாது, பொதுத் துறைக்கு மத்திய திட்டக்குழு அனுமதிக்காத சூழ்நிலையில் தான், மாநில அரசு தலையிட்டு நாமும் இதிலே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு 26 சதவிகிதம் அரசுக்கும் 25 சதவிகிதம் தனியாருக்கும், மீதமுள்ள 49 சதவிகிதம் பொதுப் பங்குகள் என்ற முறையில் கூட்டுத் துறையில் துவங்கியிருக்கிறோம். பொதுத் துறை வேண்டாம் என்று இல்லை. பொதுத் துறைக்கு வராமல் முழுக்க முழுக்க தனியார் துறைக்கு போகும் சூழ்நிலையில்—மத்திய திட்டக்குழு நம்முடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாததால்—நாம் கூட்டுத்துறை என்ற அளவில் வரவேண்டுமென்று முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டோம் என்பதை நான் விளக்கமாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 85 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்ட நிறுவனத்தில் 5 கோடி ரூபாய் மட்டும் போட்ட, தனி நபரின் நிர்வாகத்தில் அந்த உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையின் முழு பொறுப்பை கொடுத்தது நியாயமா? அவர்கள் மற்ற சகோதர கம்பெனிகளுக்கு உர உற்பத்தி தொழிற்சாலையின் வேலைகளை காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பது நியாயமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துகிற வகையில் தான் நாம் 26 சதவிகிதம் வைத்து இருக்கிறோம். அதிலே இயக்குனர் என்ற அளவில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் 4 இயக்குனர்கள் இருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற சங்கடத்தைச் சொன்னேன். பொதுத் துறைக்கு மத்திய திட்டக்குழு சம்மதிக்கவில்லை. இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லாமல் நாங்கள் செய்து இருக்கிறோம். வேறு தவறு ஏற்படாமல் செய்வதற்கு அரசு கண்காணிப்போடு இருக்கிறது என்ற உறுதியை நிச்சயமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மத்திய சர்க்கார் உர தொழிற்சாலைகளைப் பொதுத் துறையில் இருக்கவேண்டுமென்று “இண்டஸ்டியரிஸ் பாலிசி ரெசல்யூஷன்” போட்டு இருக்கிறார்களே, அதை மத்திய அரசு மாற்றி விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாம் கேட்ட நேரத்தில் பொதுத் துறைக்கு மத்திய திட்டக்குழு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, நாம் எடுத்த முடிவு அது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கப்பல் கழகம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்கள், தனி நாடு என்ற அளவிற்கு நாம் கப்பல் விடப்போகிறோம்., மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்யப் போகிறோம் என்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

பொருள்படும்படி பேசினார்கள். இன்று காலையில் பேசிய பெரியவர் மணலி அவர்கள் இந்தக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் நாம் ஏற்று நடத்துவது ஒரு துணிகரமான முயற்சி என்று சொன்னார்கள். இது எந்த முயற்சியாக இருந்தாலும், மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து நடத்துகிற முயற்சி அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் மத்திய அரசோடு வாதாடி, போராடக்கூடியவர்கள் என்றாலும், நமது உரிமைகள் தேவை என்று கேட்பதில் அழுத்தம் திருத்தமாக இருப்பவர்கள் என்றாலும், இன்று இருக்கும் விதிமுறைகளைத் தாண்டி மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போகும் கொள்கை இந்த அரசுக்கு என்றும் இருந்தது இல்லை, இன்றைக்கும் இல்லை. என்றைக்குமே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு இருப்பதை விட மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை, ஹேமாவதியில் மைசூர் அணை கட்டுவது போல் மற்ற மாநிலங்கள் மத்திய அரசின் ஆணைகளை மதிக்காமல் இருப்பது போல் உள்ள சூழ்நிலைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு தள்ளப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு தமிழ்நாடு அரசிலே இருக்கும் நமக்கு மாத்திரம் அல்ல, மத்திய அரசின் பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்கும் நிச்சயமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இது மத்திய அரசின் சப்ஜெக்டாக இருக்கிறதே, இதற்கு அனுமதி பெற்று இருக்கும் நீங்கள், ஏன் காவிரி பிரச்சினையை உடனடியாக தீர்க்க வில்லை என்று கேள்வி கேட்டார்கள். மத்திய சர்க்காரிடத்தில் “ஷிப்பிங்” என்ற சப்ஜெக்ட் இருந்தாலும், அவர்கள் இன்று தனியார் கம்பெனிகள் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். இப்படி தனியாருக்குக் கொடுக்கும் போது ஏன் மாநில அரசுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்ற கேள்வியை திட்டக் குழுவில் எழுப்பிய போது, திட்டக் குழு அதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தது. அந்த இணக்கம் தெரிவித்ததன்பேரில் தான் இந்த அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறோம். “பூம்புகார் போக்குவரத்துக் கழகம்” என்று அறிவிப்புச் செய்திருக்கிறோம். அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறோம். இவைகளுெல்லாம் நிதி நிலை அறிக்கையில் நான் விவரமாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன்.

இந்தியாவில் உள்ள போக்குவரத்துக் கப்பல்களில் 90 சதவிகிதம் பம்பாய்த் துறைமுகத்தில் தான் வந்து நிற்கின்றன. ஏன்? அந்த பெரும்பாலான தனியார் கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் அந்தப் பகுதியிலுள்ள தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. மேற்குக் கடற்கரையில் ஏற்பட்டு இருக்கும் இந்தக் கப்பல் போக்குவரத்து நெருக்கடியைக் குறைத்து, கிழக்குக் கடற்கரையில் விரிவுபடுத்தி, நம் முடைய தமிழ்நாடு, தென்னிந்திய பகுதிகள் இவைகளிலெல்லாம் பரவலாக நிறைவு செய்ய, இந்திய ஒருமைப்பாடு என்பது பேச்சளவில் இல்லாமல், இந்தியா ஒருமைப்பாடு என்றால் பம்பாய், உத்திரப் பிரதேசம் என்று இல்லாமல், இந்திய ஒருமைப்பாடு என்றால் காஷ்மீர் முதல்

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கன்னியாகுமரி வரை என்கிற உணர்வு ஏற்படுகிற அடிப்படை நோக்கம் நெஞ்சில் கொண்டும் கிழக்குக் கடற்கரையில் கப்பல் போக்குவரத்து அதிகமாக ஆகவேண்டுமென்ற நிலையிலும் தான் இதை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

மத்திய அரசாங்கத்தின் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவர்கள் ஒரு கொள்கை வகுக்கிறார்கள். 90 லட்சம் டன் கொள் அளவுள்ள கப்பல் திறனை வளர்க்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரின் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எண்ணமாகும். அதற்கு உறுதுணையாகத் தான் இந்தக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் ஆரம்பமாகிறதே அல்லாமல் ஏதோ பூம்புகார் என்ற பெயர் வைக்கவேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்லது தமிழ்நாடு முழுவதும் தனிக்கொடி பறக்க விட்டு, தமிழ்நாடு தனி நாடாக பிரிந்துவிட வேண்டும், உலகம் முழுவதும் அந்தக் கப்பல் சுற்றி வர வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. பூம்புகார் என்ற பெயர் வைத்ததால் அந்தக் கப்பல் பேரக்குவரத்துக் கழகத்தின் மீது காமழப்புணர்ச்சி வந்து விடக்கூடாது.

ஒரு முறை பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது போலீஸ் நிலையம் என்று இருந்தவற்றை காவல் நிலையம் என்று மாற்றி இருந்தார்கள். பிறகு மறுபடியும் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆணையிட்டு காவல் நிலையங்களை அழித்து போலீஸ் நிலையம் என்று எழுதச் சொன்னார்கள். நானும், நாவலர் அவர்களும் என் அப்படிச் செய்தீர்கள் என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் திருவொற்றியூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காவலர் கூட்டம் போட்டது. அதற்குப் பிறகு காவலர் என்பதை அழித்து போலீஸ் என்று எழுதச் சொன்னோம் என்று விளக்கம் தந்தார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : காவலர் என்றால் வாட்ச்மேன் என்ற அளவிற்கு அர்த்தம். அதைவிட உயர்ந்த பணியை போலீஸ் காரர்கள் செய்கிறார்கள் என்று கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொன்னதாக நினைவு. நானும் அப்போது இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினராக இருந்தேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : போலீஸ் செய்வது உயர்ந்த வேலை. வாட்ச்மேன் செய்வது தாழ்ந்த வேலை என்று சொல்லி, வாட்ச்மேன் வேலையைத் தாழ்வாகக் கருத வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) இது தெரிந்தால் முதலிலேயே காவல் நிலையம் என்று போட்டு இருக்க வேண்டியது இல்லை. திருவொற்றியூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காவலர் கூட்டம் போட்டவுடன் தான் காவலர் நிலையம் என்பதை போலீஸ் நிலையம் என்று போட்டதாக விளக்கம் சொன்னார்கள். ஆகவே, தமிழ் மொழியில் இருக்கும் வெறுப் பின் காரணமாக—பூம்புகார் என்ற பெயரை வெறுக்கக்கூடாது—நல்ல காரியங்களை எதிர்த்துப் பேசக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

வாரியங்களைப் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. நம்முடைய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் மற்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் வாரியங்களை நிறைய வைத்துக்கொண்டே போகிறீர்களே என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். வாரியங்களை, கார்ப்பரேஷன்களை அதிகமாக வைப்பதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் நிர்வாகத்தைப் பரவலாக ஆக்கி செம்மைப் படுத்தவேண்டும் என்பது ஒரு நோக்கம். அடுத்தது அதிக நிதியை மாநில அரசோ, மத்திய அரசோ அதற்கு ஒதுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் வங்கிகள் உட்பட இன்றைக்கு இருக்கிற பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்களிடமிருந்து பெரும் தொகை பெறலாம் என்கின்ற அந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் தான் இந்த கார்ப்பரேஷன்கள், வாரியங்கள் வைக்கப்படுகின்றன.

நம்மைவிட சிறிய மாநிலமான கேரளாவில் அரிஜன் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ரூரல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், பிஷ்ஷரிஸ் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ட்ரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன், எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷன் போன்ற பல கார்ப்பரேஷன்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்குத் தெரிந்த பெயர்களை மாத்திரம் சொன்னேன்.

அதே போல் மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் ஸ்மால் இண்ட்ரீஸ் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் மகாராஷ்டிரா, சிட்டி இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ஸ்டேட் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன், “கொன்கன்” டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், விதர்பா டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் ஆகிய வாரியங்கள் மராட்டியத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் மராட்டியத்தில் “பாசன் வாரியம்” என்ற ஒரு வாரியத்தை, ஒரு கார்ப்பரேஷனை அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் “ஆஸ்பிடல் கார்ப்பரேஷன்” என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். “பிரிட்ஜஸ் கார்ப்பரேஷன்” என்ற ஒன்றையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கார்ப்பரேஷன்கள் ஏற்படுத்துவது என்பது—ஏதோ வாரியங்கள் வாரியங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவர் தலைவரைப் போடுவதற்கு என்று சொல்கிறார்—நாங்கள் 2, 3 வாரியங்களை ஏற்படுத்தி, அவைகளில் தலைவர்களைப் போட்டதோடு சரி—இனிமேல் வாரியங்கள் ஏற்படுத்தினால் ஏதோ ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை தலைவராகப் போடப்போகிறார்கள் என்ற ஐயத்தின் காரணமாக, எப்படி பூம்புகார் என்ற பெயரைத் தாங்கி கப்பல் போக்குவரத்து கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தியவுடன் கப்பல் போக்குவரத்து கார்ப்பரேஷன் வேண்டியதில்லை என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டதோ அப்படி ஏற்படாமல், வாரியங்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு பயன்படக்கூடிய, நிர்வாகத்தை பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய, திறம்பட செய்யக்கூடிய, அதிக நிதி வசதி பெறக்கூடிய சூழ்நிலையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற எண்ணத்தில் இவைகளையெல்லாம் வரவேற்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காவேரி பிரச்சினையைப் பற்றி இங்கே பயங்கரமாகப் பேசப்பட்டது. ஏதோ காவேரி பிரச்சினையில் 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம், இனிமேல் அடைபட்டுப் போய்விடும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. 18-2-1974—ஒரு அந்த ஒப்பந்தம் முடிந்து விடுகிறது என்றால், அதற்குப் பிறகு, காவேரி தண்ணீர் தமிழ் நாட்டிற்கு வராமல் போய்விடவில்லை. 1924-ல் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் 1974-ஓடு முடிந்துவிடுகிறது என்று பொருள் அல்ல. இதற்குப் பிறகு புதிய ஒப்பந்தம் எழுதப்பட வேண்டும் என்பதும் பொருள் அல்ல. காவேரி பற்றி எந்த ஒரு முடிவு எடுப்பதாக இருந்தாலும், அது தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெரிய பிரச்சினை என்ற அடிப்படையில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தை அடிக்கடி கூட்டி, அவர்களுடைய சிரிய சிறந்த ஆலோசனைகளைப் பெற்றுத்தான் அந்த முடிவினைத் தான் மத்திய அரசோடு நாங்கள் பேசும் பொழுது விவாதிக்கிறோம். அந்த முடிவினுடைய மையத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுகிறோமேயல்லாமல் வேறு அல்ல என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவேரி பிரச்சினையில் பல கமிட்டிகளை எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் போட்டு முடித்துவிட்டார்கள். நாம் மிகுந்த பொறுமையோடு இருக்கிறோம், இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. ஏனென்றால், இந்திய ஒருமைப் பாட்டில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற அக்கறையில் என் அளவு பங்கு குறைந்த அக்கறை நமக்கு இல்லை என்பதை நிரூபிக்கின்ற வகையில் நாம் பொறுமையோடு இருக்கிறோம்.

ஹேமாவதி அணையை அங்கே கட்டுகிறார்கள், தண்ணீர் அங்கிருந்து வருகிறது, நாம் ஏன் அதை தடுக்கக்கூடாது என்று அம்மையார் கேட்டார்கள். ஒருமுறை பட்டுக்கோட்டை சீனுவாசாய்யர் அவர்கள் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் பேசும்பொழுது தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஒரு பெரும் படை சென்று அங்கு இருக்கிற காவேரி அணையை உடைக்க வேண்டும் என்று கூட பேசினார்கள். அவைகளெல்லாம் தீவிர வாத்தத்திற்கு, வேகமான பேச்சுகளுக்கு பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். சில பேர்களுக்கு பேச்சில் வேகம் இருக்கும், செயல் மிக மிகச் சாதாரணமாக ஆகிவிடும். ஆகவே தான் பேச்சில் வேகத்தைக் காட்டி, செயலில் தைதையும் குறைத்துவிடக் கூடாது என்ற சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு இந்த அரசு இந்தப் பிரச்சினையில் மிகுந்த பிடிவாதம் காட்டிவருகிறது. காவேரி ஆறு இல்லாவிட்டால், காவேரி ஒப்பந்தத்தில் ஏதாவது சீர்கேடு ஏற்பட்டுவிடுமேயானால், கர்நாடக மாநிலத்திற்கு ஆதரவாக, ஒருதலைப் பட்சமாக மத்திய அரசு ஏதாவது முடிவு எடுத்துவிடுமேயானால், 4½ கோடி தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வு அதோ கதி ஆகிவிடும். அப்படி ஏற்படுகின்ற நிலையில் இந்த அரசு நிச்சயம் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்காது; அப்போது, தமிழ்நாட்டிலிருக்கிற தி.மு.க. தோழர்களுடைய கரங்கள் மாத்திரமல்ல, எல்லா தமிழர்களுடைய கரங்களும் அன்றைக்கு யாரை எதிர்க்க வேண்டுமோ அவர்களை எதிர்க்க வேண்டிய அளவுக்கு ஓங்கி உயரும் என்ற உறுதியை நாம் நிச்சயமாகப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலே எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் தேவையில்லை. மத்திய அரசு நீதி வழங்கும் என்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

எதிர்பார்ப்போமாக. கர்நாடக அரசும், கேரள அரசும், தமிழக அரசும் கூடிப் பேசி ஒரு சமூகமான முடிவுக்கு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்போமாக என்று கூறி இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தை இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் பல பிரச்சனைகளைப் பற்றியெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசப்பட்டது. சோஷலிஸம் கிடையாது, தேசியமயமாக்குவது மாதிரம் சோஷலிஸம் அல்ல என்றெல்லாம் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தேசியமயமாக்குவது மாத்திரம் சோஷலிஸம் அல்ல. ஆனால், தேசியமயக் கொள்கை சோஷலிஸத்தினுடைய வெற்றி முகட்டிற்கு செல்லுகின்ற வழியில் உள்ள ஒரு கட்டம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, அந்தக் கட்டத்தை நாம் இன்றைக்கு படிப்படியாகச் செய்து வருகிறோம். கடைசியிலே சோஷலிஸம் வருவதற்கு நாம் செய்திருக்கிற பல்வேறு காரியங்களை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல இடங்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவைகளை எல்லாம் மீண்டும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் நல இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்கின்ற திட்டத்தைப் பார்த்தால் நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் அவர்களுக்கெல்லாம் வரையறுக்கப்பட்ட சட்ட வரம்புக்கு மீறி தொகையை செலவழித்திருக்கிறோம். ஓரிடாவில் சட்ட வரம்புக்குள்ளே தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குஜராத்தில் 21 லட்சம் ரூபாய் சட்ட வரம்புக்கு மீறி தொழிலாளர் நல இன்ஷூரன்ஸுக்கு அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரியானாவில் சட்டவரம்பிற்குள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பீகாரில் ரூ. 9 லட்சம் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திராவில் ரூ. 7 லட்சம் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மராட்டியத்தில் சட்ட வரம்புக்குட்பட்டதான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசத்திலும் சட்ட வரம்புக்குள் தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்தில் ரூ. 23 லட்சம் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசாமில் சட்ட வரம்புக்குள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேரளாவில் சட்டவரம்புக்குள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் தான் சட்டவரம்பை மீறி தொழிலாளர் நல இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 72 லட்சம் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்தியாவிலேயே அதிகமாக செலவழிக்கின்ற ஒரே ஒரு மாநிலம் தமிழ்நாடு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கரவொலி).

மூப்பத்தைந்தாயிரம் பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு அகில இந்தியாவிலும் ஒரு பென்ஷன் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற அரசு தமிழ்நாடு அரசு அல்லவா? அதையாவது நீங்கள் பாராட்டக்கூடாதா? பாராட்ட வேண்டும் என்று இப்படி வேண்டி வேண்டி உங்களைக் கேட்கிறேனே, அதற்காகவாவது ஒருமுறை பாராட்டக்கூடாதா?

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை வாணி மஹால் தியேட்டரில் நடைபெற்ற ஒரு பாராட்டுக் கூட்டத்தில் அவர்கள் பேசினார்கள். அதை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏதேதோ அரசியல் சூழலில் எத்தனையோ விஷயங்கள் மறந்துபோய்விடுகின்றன. அன்று அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு காலத்தில் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு தமிழ் நாட்டில் ஆபத்து வந்த நேரம். அந்த நேரத்தில் அடக்குமுறைக்கு ஆளாக நேர்ந்தது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு உயிரூட்டம் தந்தவர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயே முதன்மையானவர் கருணாநிதி என்று தங்கமணி அவர்கள் அன்று கூறினார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் பாராட்டாவிட்டாலும், அன்றைக்கும் பாராட்டியதை நான் நினைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்றைக்கு மணலி அவர்கள் பாராட்டினார்கள். அவர்கள் பேசும் பொழுது நான் அவர்களை கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் மிகுந்த உருக்கத்தோடு சொன்னார்கள். நம்முடைய முஸ்லிம் லீக் கட்சித் தலைவர் திருப்பூர் மொகைதீன் அவர்களும் மிகுந்த உருக்கத்தோடு பேசினார்கள். நம்முடைய பெருமான் அவர்கள் பேசினார்கள். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்களும் பேசினார்கள். இந்த விவாதம் தொடங்கியபோது இன்றைக்குக் கொஞ்சம் சூடாக ஆரம்பித் தாலும், நண்பர் ராஜகோபால் அவர்கள் பேசும்பொழுது கொஞ்சம் சூடாக விவாதம் இருந்தாலும், பின்னால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள், தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உள்பட அத்தனை பேரும் பேசிய நேரத்தில் உள்ளபடியே நிலைமைகளை நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லி மிகுந்த உருக்கத்தோடு பேசினார்கள்.

நம்மிடையே எவ்வளவு மனமாச்சரியங்கள் இருந்தாலும், எவ்வளவு கட்சி வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், எவ்வளவு கொள்கை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், தமிழ் சமுதாயத்திற்கு சில நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக மக்கள் எங்களைப் பணித்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இதுதான் கடைசி பட்ஜெட் என்று கூட சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. ஒருவேளை ஐந்தாண்டு காலம் முடியாமல் 1976-ல் பட்ஜெட் வைக்காமலே கூட இந்த அரசு கவிழ்ந்துவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. கடைசி பட்ஜெட்டாக இருக்கிற காரணத்தினால் படம் எடுத்தார்கள் என்று கூட சொன்னார்கள். ஒருவரை கடைசி கட்டத்தில், சந்தேகப்படுகிற கட்டத்தில் படம் எடுப்பது என்றால்.....

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : போன தடவை 1972-ல் எலக்ஷன் நடக்கவேண்டியிருந்தது. அது 1971-ல் நடந்துவிட்டது. அதேமாதிரி தமிழகத்தில் இப்பொழுதும் வந்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படிச் செய்வார்களா இந்திரா காந்தி என்பது எங்களை விட உங்களுக்குத்தான் அதிகமாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் பிறகு அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்பொழுது இந்திரா காந்தி செய்ய வில்லை. நீங்களே சென்றுதான் நாங்களும் கலைத்துவிடுகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். இந்திரா காந்தியா செய்தார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்கள் கலைப்பதாகச் சொன்னார்கள். பிறகு நாங்களும் கலைப்பதாகச் சொன்னோம்.

ஆகவே, தமிழ் மக்கள் பார்த்து முன்னேற்றக் கழக அரசு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு, 10 ஆண்டுகளுக்கு 1967-ஆம் சரி, இப்பொழுதும் சரி எங்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள், அந்தப் பொறுப்பை எங்கள் கட்சியினால் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இருந்தாலும், அதே நேரத்தில் வேறுபட்ட கருத்துக்களையெல்லாம், ஆட்சியை ஒழங்காக நடத்திச் செல்வதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிற விதத்தில் எழுதி, பேசி எங்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு யாருக்கும் இடம் தராமல் நாங்களே தான் இங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கப் போகிறோம் என்ற பிடிவாதம் நிச்சயம் எங்களுக்குக் கிடையாது.

ஆனால், ஒன்றைச் சொல்வேன். இங்கே பேசிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ தமிழ்நாட்டிலே மலையாளிகளை எல்லாம் தமிழர்கள் அடிக்கிறார்கள், துரத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட பேச்சு கூட நல்லது அல்ல. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சிறுபான்மையோர் இருக்கிறார்கள். கேரளத்தில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள், ஆந்திரர்கள் வாழ்கிறார்கள். இங்கே ஆந்திரர்கள் வாழ்கிறார்கள். கேரளத்தவர் வாழ்கிறார்கள். பம்பாயில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள், பம்பாயிலே தமிழர்களுக்கு, மலையாளிகளுக்கு, ஆந்திரர்களுக்கு, கன்னட யர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதியைக் குறித்து நாமெல்லாம் கடுமையான கண்டனத்தை அரசியல் விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்டு அத்தனை பேர்களும் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் திருவனந்தபுரத்திலே இருக்கிற தமிழர்கள் எவ்வளவு அடக்க உணர்ச்சியோடு நடந்துகொள்கிறார்களோ அதேபோல இங்கே இருக்கின்ற மற்ற மாநிலத்தவர்களும் அடக்க உணர்ச்சியோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். அது மிக மிக முக்கியம். அதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ இங்கே இருக்கின்ற தமிழர்கள் எல்லாம் மிகச் சாதாரண மானவர்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படக்கூடாது. தமிழ்நாட்டிலே

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மலையாளிகளுக்கு இடமுண்டு; தெலுங்கர்களுக்கு இடமுண்டு; ஏனைய சிறுபான்மையோருக்கு இடமுண்டு; குஜராத்தியருக்கு இடமுண்டு. அத்தனை பேரும் பாதுகாக்கப்படுவார்கள்.

ஆனால், ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென்னிந்தியாவிலே ஒரே ஒரு கேரள ராஜ்யம்தான் இருக்கலாம்; இரண்டு கேரள ராஜ்யங்களுக்கு இடமில்லை என்று கூறிக்கொண்டு இந்த அளவில் அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-51 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

168. Notification issued with G.O. Ms. No. 2054, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Gudiyatham Local Planning Area. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

169. Notification issued with G.O. Ms. No. 1410, Agriculture dated the 12th June 1973 in regard to certain amendments to the Madras Collection of Statistics Rules, 1966. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Collection of Statistics Act, 1953 (Central Act XXXII of 1953).]

170. Notification issued with G.O. Ms. No. 91, Rural Development and Local Administration, dated the 13th January 1974 in regard to exclusion of the areas relating to Nachimuthu Goundenputhur and Samathur villages from the limits of Dharapuram Municipality. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]